

“... В критични моменти Господ винаги дава на народа Си някоя специална истина...”

В.Б.,609/1.”Последното предупреждение”

ОТГОВОР НА ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА АСД

от А.К.Сас

“...Но почитайте със сърцата си Христа като Господ, като бъдете винаги готови да отговаряте, (но с кротост и страхопочитание), на всекиго, който ви пита за вашата надежда.”- 1Петр.3:15.

“Църквата не може да се сравнява със света, нито според човешките представи, нито с това, което тя е представлявала някога.”- 5 Т.,стр.83.

“Ако не се изяви най-сериозна бдителност в голямото сърце на делото за запазване на интересите на каузата, църквата ще стане също развалена подобно на църквите на други деноминации.”- 4 Т., стр.513

ПРЕДГОВОР

Тази книга е подготвена с цел да обясни причините на нашата вяра, нашето съществуване като Движение, и за да отговори на Възраженията на адвентният народ от 7-я ден, които имат спрямо нас.

Смисълът на тази книга не е да се използва като провокация, нито като средство за враждебност и нито като обвинения спрямо ЦАСД. Ние желаем само да обясним възраженията, които се представят против Реформаторското Движение, според нашето виждане и разбиране.

Разбираме, че предразсъдъка е най-голямата пречка(спънка) за приемането на истината и тези, които имат предразсъдъци против Реформаторското Движение, ще се опитат да опровергават или дори да отхвърлят нашите обяснения. Знаем също, че не всички които четат тази книга, ще бъдат съгласни с дадените в нея отговори. Дори, ако гръмотевиците от Синайската планина биха изговорили тези думи, все пак ще има някои, които биха се противопоставели... Вярваме също така, че някои от искрените изследователи на истината в тези последни дни, ще бъдат осветлени.

Употребяваме израза **“голяма група или голяма класа”** относно ЦАСД, едно наименование, което се намира в Духа на Пророчеството – **В.Б.,стр.608/2, гл.”Последното предупреждение”**.

В тази книга не се отговаря на всички възражения против Реформаторското Движение, защото новите теории, идеи и възражения нямат край. Отговаря се само на най-често срещаните възражения.

Молитвата ни е, отговорите от тази книга, да бъдат в полза на читателя и Реформаторското Движение да бъде видяно в една по-пълна цялостно нова светлина. Амин.

Авторите.

СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА

A.O.	–	Отговор	на	Възражения
.....			O.B.	
C.H.	–	Съвети за здравето		C.Здр.
Ch.S.	–	Християнска служба		Хр.Сл.
C.M.	–	Колпортажното дело		К.Д.
C.O.R.	–	Христос Наша Правда		X.H.П.
C.T.	–	Съвети кам Родители, Учители и Ученици		C.P.У.У.
Д.Н.	–	Диета и храна		Д.Х.
Е.Т.	–	Живот и опитности на Елън Г.Уайт		Ж.О.Е.Г.У.
Ев.	–	Евангелизъм		Ев.
Ех.V.	–	Опитности и видения		Оп.и Вид.
D.A.	–	Животът на Исус		Ж.И.
A.A.	–	Деянията на апостолите		Д.А.
L.S.	–	Скици от моят живот		C.M.Ж.
T.M.	–	Свидетелства за проповедници и Библейски работници		Св.за пр.
N.L.	–	Тетрадки за записване (записници)		
C.O.L.	–	Притчи Христови		Пр.Хр.
P.P.	–	Патриарси и пророци		П.П.
P.K.	–	Пророци и царе		П.Ц.
R.H.	–	Ривю и Хералд		P.X.

G.W. – Служители на Евангелието		Сл.Ев.
S.O.C. – История на нашата църква		И.Н.Ц.
S.T. – Знамения на Времето		Зн.В.
G.C. – Великата борба		В.Б.
1 С.В. – 10 С.В. – Адвентни Библейски Коментари 1-10 том		10 Б.К., стр.....
1 S.M. – 3 S.M. - Избрани вести , 1-3 том		1 И.В.,
1 Т. – 9 Т. - Свидетелства към църквата 1-9 том		9 Т.,
3 Т.Т. – Съкровища от Свидетелства	1-3 том	
3 С.С.		

Страниците са посочени на оригинал – английски език. Тези книги, които имаме в превод на български език е посочена главата на посоченият материал.

Отговор на възражение №1

НЯМА ОСМА ЦЪРКВА

Възражение: - Съществуват само 7 църкви според Откр.2 и 3 гл., и ЦАСД е последната. Реформаторското Движение учредява 8-ма църква.

Отговор: - В Откр. ние намираме писма писани до 7-те църкви от Мала Азия. Тези църкви се намираха в градове със същите имена. Бяха повече от 7 градчета, в които имаше Християнски Църкви, но били избрани само 7, на които бяха изпратени специални вести от Исус. Нито църквата от Антиохия, нито другата от Колос се споменават там. Тези 7 църкви, представляват единствената Християнска Църква, преминавайки през време от 7 периода. Вестите съдържащи се в тях се отнасят за Църквата от началото на Християнската Ера, до края на времето.

Духът на Пророчеството казва:

“Имената на седемте църкви са символи за църквата в различните периоди на християнската епоха. Числото 7 означава пълнота и символизира факта, че вестите се отнасят до края на времената, а използваните символи разкриват състоянието на църквите в различните периоди от историята на света.”- Деян. на ап., стр.585 гл. "Откровението".

Периодите на Църквата са, както следва:

Ефес	- 27 г.сл.Хр. — 100 г. сл.Хр.
Смирна	- 100 г.сл.Хр. — 323 г.сл.Хр.
Пергам	- 323 г.сл.Хр. — 538 г.сл.Хр.
Тиатир	- 538 г.сл.Хр. — 1798 г.сл.Хр.
Сардис	- 1798 г.сл.Хр. — 1833 г.сл.Хр.
Филаделфия	- 1833 г.сл.Хр. — 1844 г.сл.Хр.
Лаодикия	- 1844 г.сл.Хр. — До края.

В периодът на Лаодикия, католици, протестанти, адвентисти, езическите религии, както и атеистите са Лаодикийци, в смисъл, че всички живеят в периода на Лаодикия. Така също и условието на Лаодикия не може да бъде условие на Божията Църква, понеже, ако е така, те отдавна са избълвани от устата на Господа. Да бъдеш избълван, означава да бъдеш отхвърлен.

“Смисълът на из бълването от Неговата уста, означава, че Той не може да представи нашите молитви или нашето изразяване на любов пред Бога. Той не може да подкрепи вашето учение от Неговото Слово, или вашата духовна дейност по никакъв начин. Той не може да представя вашите религиозни изяви с желанието, че Неговата благодат да ви бъде предоставена.”

6 Т., стр.408

Единствената надежда за Църквата е да приеме съвета на Верния Свидетел:

*“...Мнозина, които изповядват че чакат идеция скоро Христос, се пригаждат към този свят и търсят повече неговото благоволение, отколкото това на Бога. Те са студени и формални, подобно на църквите по име, от които скоро са се отделили. Словата отправени към Лаодикийската църква представят точно състоянието им.(виж Откр.3:14-20) Те са **“нито студени, нито топли”** но **“хладки.”** Ако те не последват съвета на Верния Свидетел и ревностно се покаят и купят **“злато пречистено през огън”**, **“бели дрехи и колурий”**, Той ще ги избълва из устата Си.” – Оп.Вид., стр.107-108, гл.” Надеждата на Църквата.”*

Неправилно е мисленето на някои, че понеже се намираме в Лаодикийският период, Бог е безусловно обвързан със Своята ЦАСД.

“Каква по-голяма измама би могла да дойде в човешките умове от, вярването, че те са праведни, тогава, когато всички са несправедливи. Веста на Верният Свидетел намира народът в една жалка измама, все пак искрени в заблудата си. Те не знаят, че тяхното състояние е окаяно в лицето на Бога. Докато онези, към които е отправена вестта се ласкаят, че се намират в едно по-възвишено духовно състояние, вестта на Верният и Истинен Свидетел стрива на прах тяхната сигурност чрез шокиращото разкриване на тяхното истинско състояние на духовна слепота, бедност и окаянство. Свидетелството, толкова остро и строго, не може да е грешка, понеже Този Който говори е Верният и Истинен Свидетел и Неговото свидетелство трябва да е правилно...” – 3 Т., стр.252-253.

3

Всъщност 7 църкви не представляват 7 организации или деноминации, а 7 периода от време. Реформаторското Движение (Движението на 4-я Ангел) не учредява 8-ма църква, точно, както и движението на 2-я ангел не учреди 7-ма църква в периода на Филаделфия. От 1833г. до 1844г., движенията на 1-я и 2-я ангел, разпространяваха вечното Евангелие. Т.е. и в периодът на Лаодикия започнаха движенията на 3-я ангел и сега движението на 4-я ангел е в пълен прогрес. За пълно и по дълбоко изясняване на този въпрос, молим ви да прочетете нашите публикации, които поясняват този въпрос, както и малката книжка ”Онзи друг ангел” или “Ангелът от Откровение 18 гл.”.

Отговор на възражение №2

РЕФОРМАТОРСКОТО ДВИЖЕНИЕ Е ЕДНА ФАЛШИВА РЕФОРМАЦИЯ

Възражение: Реформаторското Движение е една фалшива реформация, предсказана от Е.Г.Уайт в “Опитности и видения (стр.45.) и във “Великата борба” (стр.464.).

Отговор: 1. Изявлението в “Опитности и видения”:

“Видях, че ще възникнат и се разпространят мистериозни знамения, чудеса и фалшиви реформации. Реформациите, които ми бяха показани не бяха такива, които водят от заблуда към истината. Придружаващият ме ангел ми заповяда да потърся чувства ли се както подобава душевна скръб за грешниците. Потърсих, но не видях, защото времето за тяхното спасение бе отминало.” – стр.45, гл. “Отворената и затворената врата”.

Думите, които са взети от “Оп.и вид.”, но които се появили в оригиналното списание – “Настоящата Истина”, биха хвърлили по-голяма светлина върху темата. Четем от сп.“Настоящата Истина”, един параграф:

“Видях, че ще възникнат и се разпространят мистериозни знамения, чудеса и фалшиви реформации. Реформациите, които ми бяха показани не бяха такива, които водят от заблуда към истината, но от лошо към по-лошо; понеже онези, които публично изповядваха за една промяна на сърцето, са изтъкали около себе си религиозна одежда, която е покрила неправдата на лошото сърце. Няколко от тях изглеждаха, като че ли наистина обърнати, по такъв начин, колкото да измамят Божият народ; но ако би могло да се видят сърцата им, те биха се появили по-черни както никога до сега. Придружаващият ме ангел ме покани да погледна пътуването(на английски думата “travel”=пътувам, би трябвало да бъде “travail”=родилни мъки), на душите на грешниците, както би трябвало да бъде. Потърсих, но не видях, защото времето за тяхното спасение бе отминало.” – “Настоящата Истина”, Август 1849г., том 1, №3, стр.1

От по-горното изявление, е показано ясно, че характерното за фалшивите реформации е да се разрастват от лошо към по-лошо и от истината към заблудата. Характерното за истинската реформация е от заблуда към истина, от неправда към правдата (от лошо към добро), от “хлъзгави пътища”- назад и от падение към покаяние и обръщане. Горното изявление, е далеч от това да се приложи за Реформаторското Движение, по-скоро то е една силна защита.

Истина е, че в последните дни ще има масово разпространяване на спиритически изявления и фалшиви реформации и ние можем ясно да видим, че това нещо се изпълнява. Така също и фалшивата реформация винаги е в контраст с истинската. Имайте в предвид следното боговдъхновено слово: “Сл.на Евангелието”, стр.170/2, гл.”Практически внушения”:

“Когато Господ работи чрез човешки инструменти, когато човечеи са по движени от една сила от горе, Сатана кара агентите си да викат: “Фанатизъм!” и да предупреждава хората да не изпадат в крайности. Нека всички внимаваат как изговарят такива думи, защото макар да има фалшиви монети, това не намалява стойността на истинските. Понеже има фалшиви съживления и фалшиви обръщания, това не означава, че от сега на всички пробуждания трябва да се гледа с подозрение. Нека не проявяваме презрение, което фарисеите показаха, когато казаха:

“А фарисеите и книжниците роптаеха, казвайки: Тоя приема грешниците и яде с тях.” - Лк.15:2.

2. Изявлението от “Великата борба”, стр.464/1, гл.”Съвременни пробуждания”:

“Въпреки широко разпространения упадък на вярата и благочестието в тези църкви има и истински Христови последователи. Преди да се излеят над земята последните Божии наказания, сред Господните люде ще има такова възраждане на първоначалното благочестие, каквото не се е проявявало от времето на апостолите. Духът и силата Божия ще бъдат дадени на Неговите чеда. Тогава мнозина ще се отделят от църквите, където любовта към света е заместила любовта към Бога и Неговото Слово. Много хора, проповедници и миряни, с радост ще приемат великите истини, които Бог е наредил да бъдат проповядвани тогава, за да се подготви един народ за второто Му идване. **Врагът на човечеството иска да попречи на това дело. Преди да дойде времето за такова пробуждане, той ще се помъчи да го предотврати чрез фалшифициране.** В църквите, попаднали под измамната му власт, Сатана ще създаде впечатление, че се изливат особени Божии благословения. Ще се формира мнение, че има голям интерес към религията. Множествата ще ликоват, че Бог действа за тях по чуден начин, а всъщност делото ще бъде от друг дух. Под маската на религията Сатана ще се опитва да разшири влиянието си над целия християнски свят.”

От повторното прочитане на параграфа ни става ясно за какво говори Божията служителка. Какво ще бъде делото на Сатана? Да фалшифицира изливането на Късния Дъжд, чрез фалшиво пробуждане. Сатана Ще излее своя не свят дух върху падналите църкви. Виждаме това нещо да се изпълнява в харизматичното движение. Но нека да си спомним, че искрените Божии чада, както проповедници така и миряни, ще се отделят от падналите църкви и ще заемат своето място сред истинската Реформация, Църквата на Божия Остатък и ще получат Късния Дъжд.

Беше предсказано от с.Уайт, че онези, които откажат да приемат истинската реформация, ще нарекат светлината на ангелът от Откр.18гл. фалшива светлина:

“Веста на Третият ангел не ще бъде разбрана. Светлината, която ще осветли цялата земя със своята слава, ще бъде наречена фалшива светлина от онези, които отказват да ходят в нейната прогресивна слава.”- R.H. 27 май 1890г.

“В изявлението на онази сила, която осветлява земята със славата на Бога, те ще видят нещо, което в своята слепота ще считат за опасност, нещо, което ще повдигне страхът им и те ще съберат силите си, за да се противопоставят.” – R.H. 23 декември 1890г.(добавка-притурка)

Не е трудно да направиш изявление”фалшива реформация”! Предоставено е на онези, които правят подобни изявления, да докажат, че Реформаторското Движение, което беше основано според пророчествата, е наистина фалшиво. Препоръчваме на нашите читатели да погледнат възражение №9.

Тогава, когато ръководители и някои членове от **“голямата група или класа”** говорят за Реформаторското Движение, те използват обикновено множественото число на “реформации и движения”. Те считат Реформаторското Движение между и наравно с други независими групи, които имат дух на безредие и дезорганизираност. Трябва да се вземат в предвид следните точки:

1. Реформаторското Движение основава своя произход въз основа на легитимна кауза, което означава, че носи своето съществуване въз основа на защитата на Божият закон и членовете и са били изключвани от ЦАСД. Останалите независими движения не се основават на разумни обосновавания.
2. Реформаторското Движение започна с няколко хиляди човеци, 2% на 100% от членовете на църквата.Независимите Движения имат своя произход въз основа на идеите на един или няколко човека.
3. Реформаторското Движение не защитава никаква нова доктрина; то стои върху основните принципи на Трите ангелски вести и поддържа основните адвентни доктрини. Фалшивите реформации, независимите групи учат нови теории, фалшиви доктрини, които представляват заблуда.
4. Реформаторското Движение, всъщност малко на брой е едно движение с всесветско разпространение. Другите движения са само местни (локални), и само някои от тях могат да разпрострат своето влияние на няколко места извън основата си.
5. Реформаторското Движение е в прогрес и достига до най-отдалечените части на земята. Другите движения се развиват по-слабо и някои от тях се само разтурват и

онези, които все още остават, се стремят към разчленяване на части.

6. Реформаторското Движение има пророческа основа, както Библейска така и от Духа на Пророчеството. Другите движения нямат реална основа за своето съществуване. Ние разбираме, че фалшивите движения са започнати от Сатана, за да намали влиянието на истинското Реформаторско Движение. Такава беше и опитността на Мартин Лутер. “В.Б., стр.186/1,2; 187/4, гл.”Прогрес на Реф.в Германия”-№10.

“Но и Сатана не бездействаше. Той се опита да направи онова, което предприема при всяко реформаторско движение - да измами и унищожи хората, като вместо истинското дело ги подмами с нещо фалшиво. Както в християнската църква през I в. имаше фалшиви христосовци, така и в XVI в. Сатана издигна фалшиви пророци.

Няколко души, повлияни силно от вълненията в религиозния свят, си въобразиха, че са получили специални откровения от Небето и започнаха да твърдят, че по Божествен начин им е поверено да продължат делото до приключване на Реформацията, която, както заявиха те, била току-що започната от Лутер. Всъщност те рушаха самото дело, което реформаторът бе съградил...

Когато Лутер във Вартбург чу за случилото се, каза с дълбока загриженост: “Винаги съм очаквал, че Сатана ще ни изпрати тази язва” (пак там, кн. 9, гл. 7). Той разбра истинския характер на самозваните пророци и видя опасността, заплашваща делото на истината.”

Отговор на възражение №3

ОСНОВАТЕЛИТЕ НА ДВИЖЕНИЕТО СА ОТСТЪПИЛИ

Възражение: Основателите на Движението за Реформация са отстъпили, нито един от тях не е останал в Движението.

Отговор: Истина е, че някои от онези братя, които били изключени от ЦАСД във време на първата световна война, за това, че не са участвали във войната са отстъпили, не е истина, че всички са отстъпили. Много от тях са били в ръководството на църквата тогава, когато Реформаторското Движение се организираше.

През 1920г., когато старейшина А.Г.Даниелс и други трима членове на Съвета на Г.К. посетили Европа и се срещнали с изключени членове, върху

8. T. M. Preble * - 10 C.B. 1015 Manea	8. Ghitsa
9. Fredrick Wheler Streza	9. Mihai
10. J. B. Cook * - 10 C.B. 304 *	10. W.Richter
11. William E. Farnsworth Gorun	11. Ioan
12. Joseph Bates A.Freiberger	12.
13. James White P.Rasmussen *	13.
14. Ellen G. White *	14. Karl Kozel
15. Hiram Edson	15. W.Maas
16. Stephen Pierce	16. W.Welp *
17. Samuel S. Rhodes	17. D.Nicolici
18. Franklin B. Hann * - 10 C.B. 492 W.Korpman *	18.
19. Joseph Turner * - 10 C.B. 1334	19. K.Ursan *
20. O.R.L.Crosier * - 10 C.B. 313 Nasui	20. Vasile
21. Enoch Jacobs * - 10 C.B. 623 Buzdugan	21. Ioan
22. D.P.Hall * - 10 C.B.770 Andreas	22. Dumitru
23. J.M.Stephenson * - 10 C.B. 770 Janos	23. Bokor
24. H.S.Case * - 10 C.B. 770 Lajos	24. Pogany
25. Moses Hull * - 10 C.B. 547 Balan	25. George
26. J.N.Loughborough Colic	26. Nestor
27. J.N.Andrews Janac	27. Zivan
28. Uriah Smith	28. P.Lausevic
29. A.G.Daniells Lungoff	29. Zachariah
30. L.R.Conradi * - 10 C.B.303 E.Laicovsci	30.
31. D.M.Canright * - 10 C.B. 199 Lavric	31. Andre
32. A.F.Ballenger * - 10 C.B. 100 Cecan	32. Andre
33. A.T.Jones * - 10 C.B. 635	33. D.Milic

Имената отбелязани по този начин, (*) са онези, които са напуснали спонтанно църквата или са били изключени. Според това, което можете да видите, в Адвентното Движение са съществували повече отстъпления отколкото в Реформаторското Движение. Разбира се, че много повече са били верните, които са останали в двете групи, а така също и отстъпилите не са били по-малко и от двете църкви.

В Адвентен Библиейски Коментар на АСД, 10 Т., под заглавието “Реформаторското Движение”, е написано: *“Основната тема на диспута е бил относно виденията и установяване на времето, ябълката на раздора през изминалите години се е състояла в позицията, която ЦАСД е заела, относно дългът на членовете на църквата и военната служба.”* 10 C.B.1183.

Истина е, че ядката на раздора е била и все още е военната служба и въпросът за войната, но не е вярно твърдението, че Реформаторското Движение се основава върху видения и определяне на времето. Това би могло да се е случило с един или двама, които никога не са принадлежали към Реформаторското Движение. Относно военният въпрос, молим ви да прочетете нашето издание: “В защита на Божият Закон.”

Ето една по-добра версия за произхода на Реформаторското Движение: *Наистина, реформаторското “движение” споменато от Г-н Мейер, започна от Германия по време на световната война, по времето, когато Г-н Конради беше ръководител на деноминацията на АСД за цяла Европа... Напускането на тези хора, не е предизвикано по причина на “някакви големи груби грешки, или на управляващата йерархия”, но по причина на ръководството на Конради, който е задължавал, без тяхното мнение или съгласие, бидейки вече ръководени от него да попаднат под ударите на военните оръжия на войната.”* - (Brown Exposes Ballenger, p.30)

Името на J.Wieck, който е претендирал, че има видения е използвано в Енциклопедията на ЦАСД, като основател на Реформаторското Движение. С цялата си честност и поченост трябва да заявим, че това не е така. J.Wieck е бил член на ЦАСД а не на Реформаторското Движение. Бяха цитирани думите на старейшина Даниелс и на Е.Доершлер от 1920г. във Фриденсау:

А.Г.Даниелс: “Тук имаме документи, които ни бяха връчени от Конради. Те следва да ни покажат, как стои въпроса с това Движение. Можем да отделим онези, които считате, че не принадлежат на вашето Движение. Първото писмо(писане) е на J.Wieck.”

Е.Доершлер: “Той не е принадлежал на това движение. Аз имам привилегията да бъда с това Движение още от началото.” - “Протокол, стр.23”

Не, J.Wieck не е принадлежал никога на Реформаторското Движение, нито след 1925г. Въпреки това името на този човек се използва за оклеветяване на Реформаторското Движение.

Дори да допуснем, че J.Wiesck е бил един от пионерите и той заедно с други ръководители са отстъпили, не би било нормално да обвиняваме Реформаторското Движение по причина на отстъпването на няколко човека. Нашата църква не се основава върху човешки чувства, нито пък върху “видения”, но върху истината. Можем да покажем нейното съществуване от три гледни точки:

а) Доктринална,

б) Пророческа,

в) Историческа.

Духът на Пророчеството ни говори за падението на проповедниците:

“Проповедници, които са проповядвали истината с цялата си сериозност и с пълна ревност, могат да отпаднат и могат да се присъединят към редовете на нашият неприятел, но това може ли да промени Божията истина в лъжа? “Въпреки всичко това” казва апостолът, “Божията основа остава сигурна”. Вярата и чувствата на хората могат да се променят, но Божията истина никога. Веста на Третият ангел се разпространява: тя е непогрешима.”- 4 Т., стр.595.

Във времето на Реформацията, много екстремисти се бяха присъединили към Мартин Лутер, и в резултат на това, Реформацията не беше оценена. Това нещо се случи отново и отново, и присъствието на фанатични елементи, най-вече в годините на оформянето, няма никаква тежест срещу Реформацията. Реформаторите не одобриха действията на онези, с които те бяха класифицирани. Четем по този въпрос във “Великата Борба”, стр.396-398, гл.”Изп.пророчества”:

“Князът на злото оспорва всяка стъпка земя на Божия народ по пътя към небесния град. В цялата църковна история никога не е била извършена реформация, без тя да срещне сериозни стъпки. Така беше в дните на Павел. Навсякъде, където апостолът основаваше църква, веднага се намираха хора, изповядващи, че приемат вярата. Но те внасяха лъжливи учения, които, ако бъдеха приети, щяха в края на краищата да пропъдят любовта към истината. Лутер също се сблъска с голяма скръб и трудности заради постъпките на фанатизирани личности. Те твърдяха, че Бог говорел непосредствено чрез тях и затова поставяха собствените си схващания и мнения над свидетелството на Писанията...”

По времето на Реформацията нейните врагове стоваряха цялото зло на фанатизма точно върху най-верните му противници. Подобно поведение имаха и противниците на адвентното движение...

Фактът, че в редовете на адвентистите имаше фанатици, е също толкова малко основание да се твърди, че движението не е от Бога, както и съществуването на фанатици и измамници в църквата по времето на Павел и на Лутер не можеше да бъде сериозен претекс за отхвърляне на делото им. Нека Божият народ се пробуди от съня си и с цялата си сериозност започне живот на покаяние и реформация, нека започне да изследва Писанието, за да научи истината, каквато е в Исуса, нека се посвети напълно на Бога и тогава ще се види, че Сатана е все още деен и буден. Той

ще проявява силата си с всички възможни измами и ще призове на помощ всички паднали ангели от царството си.”

За унижението на Реформаторското Движение, по причина на няколко души, които се присъединиха към него в началото и от които църквата трябваше да се освободи и които по-късна били изключени по причина на тяхното неверие, нашите неприятели извършват сериозни грешки:

А) Те би трябвало да си спомнят, че едно по-голямо число от пионерите и ръководителите на ЦАСД са отпаднали, отколкото онези от Реформаторското Движение.

Б) Второто нещо, е че те трябва да разберат, че човекът е подчинен на греха и на Движението не трябва да се гледа, като на фалшиво, по причина на това, че някои са отпаднали от него.

В) На трето място, те трябва да си припомнят, че това, което се е случило в Реформаторското Движение, се е случило в по-обширен мащаб в тяхната църква.

Г) На четвърто място, те правят грешка, като казват само половината от истината. Те казват за някои от ръководителите, че са извършили “такъв и такъв” грях. За да бъдат последователни, те би трябвало да кажат и какво е било отношението на църквата спрямо тях и как са били наказани и изключени.

Д) И на последно място, те би трябвало да изпитат основните принципи подържани от Реформаторското Движение и да не сочат на някои от онези(братя), които са отпаднали. Защото Реформаторското Движение е действало против онези ” *които ще говорят извратено,*”-Деян.ап.20:30, и сега църквата е чиста в Божиите очи.

За допълнително пояснение върху вярата и практиката на Реформаторското Движение, молим ви да поискате необходимата информативна литература.

Отговор на възражение №4

СЕСТРА Е.Г.УАЙТ Е УМРЯЛА КАТО ЧЛЕН НА ЦАСД

Възражение: С.Уайт е умряла в ЦАСД през 1915г. Реформаторското Движение започна през 1914г. Тя не е напускала църквата, но остана в нея да смъртта си.

Отговор: Посоченият по-горе аргумент е много разпространен между онези, които все още вярват в Духа на Пророчеството и имат някакви съображения спрямо с.Е.Г.Уайт. Казваме това нещо, понеже съществуват десетки членове на ЦАСД, които изобщо не се интересуват от Е.Г.Уайт и нито вярват в нейните писания. Това възражение може да бъде обяснено по-много начина: както следва:

1) Божията Служителка Е.Г.Уайт не е била информирана за всичко онова, което ставаше. Ситуацията в Европа и беше описана от нейният син чрез писмо от 26 май 1915г. (виж в “Защищаване на Божият Закон, стр.43,44). Имаме примери от Библията, които ни показват, че пророците не винаги са познавали състоянието, реалните условия на народа. Бог не им е откривал всичко. Те са научавали много неща, придобивайки информация от други. Ето един такъв пример:

“Павел беше един апостол ръководен от Божият Дух, въпреки това Бог не му е открил през цялото време състоянието на Своя народ. Онези, които заинтересовани от просперитета на църквата и видяха злото навлизайки вътре, представиха ситуацията пред него и от светлината получена от тях, той беше готов да отсъди относно истинският характер на това движение. Виждаме, че Бог не му е открил нещо ново специално за онова време, онези които следваха истинската светлина, не отхвърлиха неговата вест, като едно обикновено писмо. Не, наистина. Господ му откриваше трудностите и опасностите, които щяха да се появят в църквата по такъв начин, че тогава, когато те щяха да се развият той да знае как да ги отстрани.”- 5 Т., стр. 65.

Такъв беше и случаят и със с.Уайт. Това, което е за изясняване е, дали тя е знаела за изключването на защитаващите Божият Закон и ако “да”, каква е била нейната реакция за това.

2) Лично с.Уайт се е намирала в САЩ, тогава, когато войната се развиваше в Европа.Тези, които останаха верни на Божият закон там, бяха изключени. Ако тя би била там, какво би било нейното отношение относно войната? Вярваме, че изявила същото становище, което е писала преди в 1 Т., стр.361. Каква би била тогава реакцията на църквата? Било то, че те приемат нейният съвет и не биха участвали във войната, било то, че и тя би могла да бъде изключена, както се случи с останалите. В своите поучения, тя винаги е била един защитник на Божият закон и в своите писания, тя е поддържала няколкото верни, които са били изключени заради издигането на Божият закон. Тогава тя би била физически или лично с ядрото, което по-късно стана Реформаторското Движение. Питаме се: Защо с.Уайт не е писала нито едно писмо на упрек, спрямо онези, които останали в защита на Божият закон?

3) С.Уайт умира на 16 юли 1915г. и Г.К. взема решение за позволяване свободата на съвестта за нарушаване на Божият закон само няколко месеца по-късно, през ноември 1915г. Едно локално падение би могло да бъде спряно още в самото начало, но когато Г.К. взема неправилно решение след смъртта на Е.Г.Уайт, отпадането става деноминационно. Предателството на Христовото Царство (Св.за Пр.,стр.17) е станало след смъртта на Е.Г.Уайт, а не преди това.

4) През времето на нейните последни две години от живота си, Е.Г.Уайт не е писала към църквата. Нейната последна вест изпратена към Г.К. е била през 1913г. Цялата светлина, която беше получила за Божият народ, вече била дадена. През 1914 – 1918г. църквата имаше най-голямата нужда от нейните съвети и точно тогава Бог я прибра да си почива. Подобна ситуация беше и по времето на пророк Самуил. Саул вече беше отхвърлен от

Бог, Давид беше вече помазан да бъде цар и беше преследван от Саул. В онова време на най-голяма нужда, Бог прибра Самуил да си почива.

“Бог даде почивка на стария Си служител тъкмо сега, когато народът бе раздиран от вътрешни борби и тихият съвет на бояция се от Бога Самуил изглеждаше най-нужен.”- П.П., 664.

Защо Бог отдели Самуил тогава, когато той беше най-необходим? И отново, защо Божията служителка Е.Г.Уайт беше отделена тогава, когато църквата се сблъскваше с голяма криза? Тя вече беше изпълнила своя дълг, както, подобно на Самуил.

Питаме тези, които представят това възражение: Защо Самуил не се присъедини към групата на Давид, на вместо това остана с хората на Саул и остана там до края на живота си и беше погребан от Саул? Питаме също: Защо Уилиам Милър не се присъедини към пазителите на Съботата, но остана в Църквата на Баптистите до края на живота си? Същият аргумент може да бъде използван от баптистите: Адвентната църква започна през 1844г., а Уилиам Милър умира през 1849г. Ако Адвентистите бяха прави, тогава Милър би се присъединил към тях, но той не направи това нещо. Той умря в Баптистката Църква, а не в Адвентната. Той защо не се е присъединил? Питаме се:

Защо Йоан Кръстител не се присъедини към групата на Исус и да стане един от 12-те апостоли? Защо Християнската Църква не е била организирана от Исус – тогава, когато все още имаше благодат за Юдеите като народ – като Божия Църква? Няма ли спасение за Йоан Кръстител, за това, че не се е присъединил към групата на Исус? Отново се питаме: Защо той не се е присъединил?

5) ЦАСД – РД не се е организирила през 1914г. По онова време съществуваха много организирани групи от различни страни в Европа, създадени от онези, спрямо които са се отнасяли несправедливо или по – точно, които са били изключени от ЦАСД. Тези различни групи използваха различни локални имена. Те не са мислили да се организират, като отделна деноминация. Те се опитваха да се помирят с църквата, надявайки се ръководителите да признаят извършената несправедливост и да я коригират. Молим ви да прочетете относно направените усилия за изясняване на този въпрос, в брошурата “В защита на Божият Закон.”

Реформаторското Движение на Адвентистите от Седмия Ден е официално учредено и изявено като организация от световен мащаб през 1925г. По онова време бяха редактирани “Принципите на Вярата и Организацията на Църквата”. От тогава насетне, Реформаторското Движение на АСД съществува като отделно Движение на световно ниво. Това нещо не стана, докато не били направени всички усилия за помирение.

По времето на смъртта на с.Уайт, Реформаторското Движение не съществуваше като такова. Тя не би могла да умре в църква, която не съществува. Освен това с.Уайт е отправила своя последен апел за пробуждане и реформация в своята последна вест към църквата (Св.за пр., 514,515.) и тя вижда, че много отговорили на Божията покана и че се появи едно голямо Движение. Питаме се, какво движение би могло да бъде това?

Напълно вярваме, че става дума за Реформаторското Движение на АСД, отговаряйки на Божията покана.

Отговор на възражение №5

НИКАКВА НОВА ОРГАНИЗАЦИЯ

Възражение: Реформаторското Движение няма никакво право да съществува, защото Е.Г.Уайт пише през 1905г.: *“...Ние не можем да влизаме сега в никаква нова организация, защото това нещо би означавало отстъпване от истината.”* - 2 И.В., 390, ръкопис 129, 1905г.

Отговор: Преди да се опитаме да обясним Свидетелството посочено по-горе, нека прочетем целият параграф:

“Господ заяви, че историята на миналото ще се повтори във финалната фаза на делото. Всяка истина, която Той е дал за тези последни дни, трябва да бъде прогласена на света. Всеки стълб, който е бил издигнат, трябва да бъде утвърден. Ние не можем да изоставим основата, която Бог е поставил. Да се влезе в една нова организация, би било равностойно на отстъпление от вярата, на отричане от истината...” - ръкопис 129, 1905г.

В това Свидетелство виждаме, че е съществувала опасността от преминаване през основите и разрушаването на стълбовете на вярата, малко след 1900г. Това не трябва да става. Всяка нова организация, която би опитала да разруши основите и стълбовете на вярата, би означавало твърдо отпадане от истината. Година преди това през 1904г. било дадено следното Свидетелство, което се отнася за този случай:

“Неприятелят на душите се стреми да вмъкне идеята, че сред адвентистите от седмия ден ще настъпи голяма реформация, която ще се състои в отказване от доктрините, служещи като стълбове на вярата ни, и в процес на реорганизация. Какъв ще бъде резултатът от тази реформация? Принципите на истината, които Бог в мъдростта Си е дал на църквата на остатъка, биха били отхвърлени. Религията ни би се променила. Фундаменталните принципи, поддържали делото през последните 50 години, биха били сметнати за заблуда. Биха се появили книги с нова насока. Би се въвела система от интелектуална философия. Основателите на тази система биха отишли по градовете и извършили велики дела. Съботата, разбира се, би била омазоважена, както и Творецът, Който я е създал. Новото движение би помело всичко по пътя си. Ръководителите биха проповядвали, че добродетелта е по-добра от порока, но без Бога биха се уповавали на човешка сила, която няма никаква стойност. Основата им би била върху пясък и бурите и вихрушките биха разрушили постройката.

Кой има право да основе такова движение? Притежаваме Библии. Имаме духовен опит, засвидетелстван от чудните действия на Святия Дух. Имаме истината, която не допуска никакви компромиси. Няма ли да отхвърлим всичко, което не е в хармония с тази истина.

Колебаех се и забавях изпращането на това, което Господния Дух ме подбуди да напиша. Не желях да бъда принудена да представя подвеждащото влияние на тези фини измами. Но според Божието провидение тези заблуди навлизат и трябва да бъдат отблъснати.”- I И.В., 204,205.

Свидетелството посочено по-горе е било писано не само като едно предупреждение, но и като едно мъмрене, относно разпространените вече в църквата заблуди. Направи се план за реорганизиране на здравното дело под ръководството на д-р Д.Х.Келог, което засегна сърцето на църквата. Ако се създаде такава подобна организация, **“нашата религия ще бъде променена”, “основните принципи”** ще бъдат **“счетени за заблуди”**, **“на съботата ще се гледа формално”** и т.н. и т.н. Една коренна промяна ще бъде направена в основните доктринални вярвания. Такава подобна организация, никога не трябва да се допуска, защото наистина би означавала отпадане от истината. Тази заблуда е засегнала толкова дълбоко църквата, че не беше леко тя да бъде отстранена.

Беше обърнато вниманието чрез следното:

*“След като получих известие относно отличното събрание на изповедание и съединение, което се е провело в Батъл Крик, аз го записвах в дневника си и тъкмо когато щях да запиша благодарността, която чувствах заедно е станала промяна, ръката ми бе задържана и до мене дойдоха думите: **“Не го пиши. Не е станала никаква промяна за по-добро. Учения, които отклоняват душите от истината се представят като много ценни. Поучаваха се учения, които водят в забранени пътища; учения, които карат човеците да действат в съгласие със своите наклонности и да реализират неосветените си цели; учения, които ако се приемат, ще разрушат достойнството и силата на Божия народ, помрачавайки светлината, която би дошла над тях чрез определените от Бога представителства.”**- 8 Т., стр.231, гл.Разпр.на отгов.*

Историята ни разкрива, че това отпадане наистина се случи и повече от 4000 членове напуснаха църквата присъединявайки се към д-р Келог, между които се намираха и много проповедници и учители. Пантеизмът (едно философско схващане, което уеднаквява божествеността с природата) беше една от техните неправилни доктрини. Бяха изучавани нови теории и доктрини и тази нова организация не беше нищо друго освен “отпадане от истината”. Против една такава организация беше отправен апела.

В контраст с тези, които искаха да направят коренни промени в доктрините и основните характеристики на църквата, беше показано от с. Уайт една група, която не ще приеме подобни промени: “Оп.и вид.”, стр.258-259, гл.”Едно твърдо становище”:

“Аз видях една група, която стоеше добре въоръжена и твърда и дори не поглеждаше на онзи, който желяеха да разклатят обоснованата вяра на църквата. Бог гледаше с благоволение на тях. Бяха ми показани три стъпки – първа, втора и трета ангелски вест. Придружаващият ме ангел каза: “Горко на онзи, който промени дори една точка от тези вест. Правилното разбиране на тези вест е от жизнено важно значение. Участи на душите зависи от това, как те ще бъдат приети.” Отново преминах през тези вест и видях, колко скъпо Божият народ е завоювал опитностите си. Те са придобити по пътя на много страдания и сурови конфликти. Сам Бог ги бе водил стъпка по стъпка, докато ги основа на солидна непоклатима платформа. Аз видях личности да я приближават и изследват основата ѝ. Някои с радост веднага стъпваха на нея. Те желяеха да предприемат поправки – тогава платформата щяла да стане по-съвършена, а народът по-щастлив. Други слизаха от нея, за да я огледат и заявяваха, че е положена погрешно. Но аз видях, че почти всички стояха твърдо на становището и съветваха ония, които го напускаха да престанат със забележките си, защото Бог бе Майсторът – Строител и в същност те се борят срещу Него.”

В посоченият параграф четем отново, че не трябва да се правят никакви промени в основните доктринални учения, които представляват платформата на вечната истина. Едно друго изявление представляващо също и предупреждение. 6 Т., стр.17, гл.”Делото за това време”:

“Никаква промяна не трябва да се прави в основните характеристики на нашето дело. То трябва да стои толкова ясно и твърдо подобно на пророчеството, което го е пророкувало. Не трябва да влизаме в никакви съюзи със света, предполагайки, че ако постъпим така, ние ще можем да направим много повече. Ако някой стои на пътя, за да пречи на прогреса на делото в насоките, които Бог е предначертал, те ще бъдат не одобрени(неприятни) в очите на Бога. Нито един клон на истината от това, което е направило АСД това, което е сега, не трябва да бъде отслабено. Ние имаме старите гранични камъни на истината, опитността и дълга и трябва да стоим твърдо в защита на нашите принципи срещу света.”

От друга страна трябва да се извърши едно реорганизиране или една нова организация. Две изявления на боговдъхновеното перо ще ни пояснят това нещо:

“Необходимо е да проведем пробуждане и реформация под ръководството на Светия Дух. Пробуждане и реформация са две различни неща. Пробуждането показва, че има обновление на духовния живот, съживяване на силите на ума и сърцето, възкресение от духовна смърт. Реформацията показва, че е направена реорганизация, промяна на идеи и теории, навици и обичаи. Реформацията няма да произведе добрия плод на правдата, ако не е свързана със пробуждането на Духа. Пробуждането и реформацията трябва да извършат делото си и в процеса на работа да се слеят (Сп. “Ривю енд херълд”, 25 февруари 1902 г.) 1 И.В., стр.128, гл.”Пробуждане и Реформация”.

“Трябва да се извърши една цялостна организация. Трябва да се извърши едно незабавно подновяване. Да се продължи тази конференция и да се приключи подобно на предишните ни конференции, със същият стил на ръководене, със същите думи и със същият ред – Бог да опази! Бог да опази братя!

И преди това да се случи, днес можем да приключим нашата конференция, толкова добре, както и през другите дни. Това нещо е продължило през последните 50 години или повече, продължило е и се е подновило; и Бог желае една промяна.”-Special Message to the G.Conf.1april1901

Ръководителите и много членове на АСД, поставят своята организация пред истината. Нека си припомним, че истината не представлява плодът на организацията, а организацията представлява плодът на истината. През 1844г. адвентистите изобщо не бяха организирани, но Бог ги призна за Своя църква, защото те притежаваха истината. По-късно те видяха нуждата от организация и това беше прието. Но организацията без истината, чисто и просто не означаваше нищо. Да не позволяваме на католическата софистика да контролира умовете ни. Те вярват, че организацията е над всичко друго, без значение за отхвърлянето на доктрините и практиките на истината. Следващите няколко точки представляват част от истините, които съставляват като основа и стълбове на нашата вяра:

- А) Божиите заповеди и вярата на Исус;
- Б) Съботата – 7-я ден;
- В) Второто Пришествие на Исус;
- Г) Тройната ангелска вест;
- Д) Светилището и ходатайственната служба на Христос;
- Е) Смъртното състояние на душата;
- Ж) Духът на Пророчеството;
- З) Въздържание (здравна реформа);
- И) Запечатването на 144 000;
- К) Брактът;
- Л) Много други точки ...

Предупредени сме, че днес съществуват много вестители изпратени от само себе си, ръководени от духът на безредието и дезорганизираността, което се съдържа и в атмосферата, която дишаме. Против такива подобни независими елементи ние изразяваме нашият голям протест. Далеч от отхвърлянето на организацията, ние вярваме от цялото си сърце в нея. За напредъка на Божието дело във всеки клон е необходимо да имаме ред, система и организация. Поради тази причина ние сме организирани. Но ние не вярваме, че тогава, когато една организация отхвърля основните доктрини и други истини, тя продължава да бъде Божията църква. Тя не може да съществува като такава. Както казва и Божията служителка, бурята и виелицата ще отстранят от пътя нейната конструкция (на фалшивата доктрина). Ние бихме могли да представим основите на доктрините, които

изявяваме, изучаваме и практикуваме. Те са основани върху Божието Слово и на Духа на Пророчеството. Истините, които защитаваме не са нови; те са оригиналните адвентни доктрини. Организацията е нещо второстепенно, като резултат от истината, но въпреки всичко това е много интересна.

Отговор на възражение №6

ЦЪРКВАТА ЩЕ СЪЩЕСТВУВА ДОКРАЯ

Възражение: Бог обеща чрез Духа на Пророчеството, че ЦАСД ще върви до края, до Небесното Царство. Тя ще бъде триумфиращата църква.

Отговор: Няма никакво съмнение относно факта, дали Божият народ ще бъде или не църквата победителка. Въпросът, който се поставя е: Кой има правото да се нарича Църквата на Остатъка? Проповедниците и хората от “голямата група” често цитират следните параграфи:

“...Онова, което ме окуражава и ме прави щастлива, е да зная, че Израилевия Бог продължава да води Своя народ и че Той ще прави това до края.”- 2 И.В., 406/3, гл. ”До края”.

“...Нека имаме доверие, че Бог ще води сигурно благородния Си кораб, който носи Божия народ до пристанището.”- 2 И.В., 390/2, гл. ”Няма защо да се боим”.

“...Може да изглежда, че църквата е пред падане, но не ще падне. Ще остане, докато грешниците в Сион бъдат отсети – плевата ще се отдели от скъпоценното зърно...”- 2 И.В,380/2.

Членовете на ЦАСД, които използват тези параграфи от Свидетелствата в своя защита, одобряват католическата софистика, четейки **Мт.16:18** – **“Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър {Значи : Канара}† и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделят.”**

“Благословено обещание”, казват католиците, “църквата е построена върху канара и нашата църква е все още църквата на Бога. Портите на ада няма да ѝ надделят.”

Повече отколкото това сигурно обещание дадено на учениците в християнската динспенсация, е било обещанието дадено на юдеите, в Древната динспенсация. Тя звучи така:

“Така казва Господ,Който дава слънцето за светлина денем,И нарежда луната и звездите за светлина нощем,Който повдига морето тъй щото вълните му бучат,Господ на Силите е името Му;Ако изчезнат тия наредби отпред Мене, казва Господ,Тогава и Израилевото потомство ще престане Да бъде до века народ пред Мене.Така казва Господ:Ако може да се измери небето горе,И да се изследят основите на земята долу,Тогава и Аз ще отхвърля цялото Израилево потомство,За всичко, що са сторили, казва Господ.”- Еремия 31:35-37.

Ако един вярващ юдеин прочете 2 И.В.,стр.406 и изследва Божието обещание чрез Ер.31:35-371 той би възкликнал: *“Слава да бъде на Бога! Все още сме Божия нация, Неговият народ, в светлината на думите на Еремия и онова, което Той е обещал чрез Е.Г.Уайт. Бог е със Своя народ Израел и ще бъде с нас дори до края. Слънцето, луната и звездите не нарушават своя порядък. Те светят до ден днешен. Всъщност, Израел не е престанал да бъде Божи народ.”*

Бог никога не е отхвърлил Своя народ. Но тогава, когато юдейската църква стана “клонка отделена от лозата”- Ж.И., 739, едно “малко стадо”- Лк.12:32, “един остатък”- Рм.11:5 което е останало, те представляваха църквата и те продължиха да бъдат Божията църква. Юдеите с техният помпозен храм, със своята организация, престанаха да бъдат църквата на Бога.

Ако посветените католици прочетат изявлението от 2 И. В., 390, и те би трябвало да кажат: *“Благодарим на Бога, Неговото присъствие е с нас, според светлината от Мт.16:18 и тези чудесни обещания писани от Е.Г.Уайт.”*

Юдеите би трябвало да си припомнят думите на Исус: ***“Товага Исус каза на новяравалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици;”- Йоан 8:31.*** И католиците би трябвало да помислят върху думите на Йоан: ***“Никой, който върви напред, и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; той, който пребъдва в учението, той има и Отца и Сина.”***

2 Йоан9. И сега параграфът от 2 И.В., 380. Защо се казва, че църквата не ще падне? Защото едно голямо пресяване ще изкара навън грешниците, “безразличните и равнодушните”- О.и В., 271.

Къде ще се извърши това пресяване? В Свидетелствата е писано, че “духът на разногласие и борба ще бъде отстранен от църквата”. Но от кая църква? От реформаторската църква. Параграфът звучи така: ***“...Когато тази реформация започне, молитвеният дух ще движи всеки вярващ и от църквата ще изчезне всеки дух на несъгласие и борба...”- 8 Т.,251/1, гл.Един вик за реформация.***

Пресяването “на грешниците от Сион” или пресяването ”на равнодушните и без различните” и отстраняването от църквата на “духът на несъгласие и борба” става след като реформацията е започнала. Тя не се извършва в “голямата група или класа”, понеже грешниците там са толерирани. Свидетелството от 2 И.В., 380, защитава Реформаторското Движение, а не организацията на отпадналата църква. Значи тази църква(Реформаторското Движение) може да изглежда, като че ли е пропаднала, но тя няма да отпадне. Тя ще бъде триумфиращата църква.

Библията Пояснява, че Бог не е обвързан без условно с дадена църква или народ: ***“Господ е с вас докато сте вие с Него; и ако Го търсите, ще бъде намерен от вас, но ако Го оставите, Той ще ви остави.”- 2 Летописи 15:2.***

Безполезно е за една църква или организация да настоява за Божиите обещания без да изпълняват условията. ЦАСД настоява за Божиите

обещания. Тя ясно изявява със сила и мощ : *“Ние сме църквата; ние ще останем до края”*. Ще стигнат ли те наистина до края? Вземете в предвид следният параграф: *“Делата, посочващи **реалното състояние** на претендиращите за Божи народ, говорят много повече отколкото **тяхното изповедание** и разкрива фактът, че една сила е прекъснала връзката, с която са били закотвени за Вечната Канапа и **те се носят по течението** на морето без карта и компас.”*- Хр.Пр.Наша, 36.

Делата са по-силни отколкото чувствата. Една организация или църква, която се носи по течението, никога не може да стигне да желаният пристан. Няма значение силата, с която някой вярва, че църквата ще остане до края; няма значение силата, с която някой заявява, че е църквата на Бога – делата говорят по-силно, отколкото заявленията. Как може църквата да остане до края, без Божието присъствие? Какво? Бог не присъства с ЦАСД? Нека оставим Свидетелствата да отговорят на този въпрос: *“Той ще отнеме Своя Свет Дух от църквата и ще Го даде на други, които ще Го оценят.”*- Р.Н.16 юли 1895г. *“Но Божията слава се е оттеглила от Израел; но много от тях продължиха с формите на религията, но Неговата сила и присъствие липсваха.”*- 5 Т., 210/2. *“Неприятно е, че Бог оттегля светлината Си от онези, които бяха благословени с много светлина, и които усеяха силата на Словото при проповядване на други. Те някога са били верни Божии служители, привилегировани с Неговото присъствие и ръководени от Него, но те се отделиха от Него и подведоха и други в заблуда и попадат под Неговото неодобрение.”*- 5 Т., 212/2. *“Подобно на древният Израел, църквата обезславя Бога, чрез нейното отделяне от светлината, пренебрегването на нейните задължения и отклоняването ѝ от голямата и тържествена привилегия, да бъдат по-различни и святи по характер. Нейните членове нарушиха завета си да живеят за Бога и само за Него. Те се присъединиха към егоистите и обичащите света. Гордостта, любовта към удоволствия и грехът са били култивирани, а Христос се е оттеглил от тях. Неговият Дух беше потъпкан в църквата.”*- 2 Т.441-441. *“...Домът на Отца Ми е станал търговски дом, едно място, от което Божественото присъствие и слава са се оттеглили! Поради това има слабост и липса на сила.”*- 8 Т.,250/2.-*“Една несполука да се прослави Бог”*. *“Църквата се намира в Лаодикийско състояние. Липсва Божието присъствие.”*- N.L.vol. 1, №30, стр.3.

Никъде в Свидетелствата не се казва, че организацията на АСД, от която Божият Дух се е оттеглил, ще остане до края в небесното Царство. Църквата на Остатъка не е едно и също нещо с голямата отпаднала организация. Църквата на Остатъка ще стигне желаният пристан; тя ще бъде триумфиращата църква. Но не е сигурно да четеш нещо, което не е писано. Проповедниците и членовете казват, че Е.Г.Уайт е писала, че ЦАСД, “голямата група или класа”, ще останат до края, но тя никога не е писала подобно нещо. Трябва да бъдем много внимателни и да не бъркаме истинската ЦАСД- Остатъка и организацията, която вече е отпаднала сливайки се със света. Божиите чада, които са охарактеризирани, като

Църквата на Остатъка и които ще останат до края, трябва да имат следните белези:

А) Тя трябва да бъде основа върху истинската Основа – О.и в., 248; Ев.221; виж възражен..№5

Б) Тя трябва да изисква от членовете си абсолютна вяроност спрямо Божият заповеди, където и да се намират и при всички обстоятелства – Св.пр., 16-17; Молим ви да прочетете и нашата брошура”В защита на Божият зъкон”.

В) Тя трябва да бъде отделена напълно от света и от отпадналите църкви – 5 Т., 101; 1 Т.133.

Голямата класа” няма право да се нарича Църквата на Остатъка, която ще остане до края в небесното Царство, защото от доста време и до настоящият момент е пуснала щафетата и е паднала под ръководството на Сатана. Когато Божието присъствие се е оттеглило, някой друг се е настанил, според следните Свидетелства: *“Тези хора, на които се е поверило пазенето на крепостта, са я предали в ръцете на неприятеля. Те отвориха портите на един лукав неприятел, който иска да ги унищожи. Мъже с опитност видяха невидимите ръце лесно да отключват ключалките, с едно видимо безразличие относно резултатите. Някои се радваха да видят това нещо, понеже изглеждаше, като едно частично оправдание на тяхната небрежност в миналото, което предизвика необходимостта други да бъдат призвани да заемат отговорните постове, на които те злоупотребиха, или които пренебрегнаха.”* - 4 Т.211-212.

*“Това са истинските чувства на много от нашият народ и Сатана ликува поради своя успех на контролиране мислите на много, които претендират, че са християни. Той ги е измамил, умъртвил им е чувствата и е издигнал **своят пъклен стандарт сред тях** и те са толкова цялостно измамени, че просто не знаят, че това е той.”* - 2 Т.442.

“Вече силата на тъмнината е поставила своя отпечатък и име върху делото, което би трябвало да стои твърдо, неопетнено, неосквернено, от лукавите планове на Сатана.” - Св.пр.,227.

По-скоро отколкото да каже, че църквата е пропаднала, където присъства Сатана ще остане до края, Духът на Пророчеството ясно посочва съдбата на тази църква: *“Онези, които се гордеят със своята светлина, но които небрежат да ходят в нея, Христос им казва: “Но казвам ви, на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото на вас. И ти, Капернауме,(АСД, която си имала голяма светлина) до небесата ли ще се издигнеш?(от гледна точка на светлината), до ада ще слезеш! защото, ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал.Но казвам ви, че в същия ден наказанието на содомската земя ще бъде по-леко отколкото на тебе.”* - Р.Н. 1 август 1893г.(Думите в скоби са думите на Е.Г.Уайт).

“Тук виждаме, че църквата – Божието Светилище – щеше да бъде първата, която ще почувства удара на Божият гняв. Възрастните, онези на които Бог им даде голяма светлина и които са стояли като пазители на духовните интереси на народа, са изгубили тяхното доверие...Този “мир и

безопасност” е викът на хората, които никога повече не ще издигнат гласовете си, като една тръба, за да покаже на Божият народ греховността му и на Якововият дом греховете им. Тези неми псета, които не лаят, са онези, които ще почувстват справедливият гняв на един оскърбен Бог. Мъже, дъщери и деца ще бъдат погубени всички заедно.”- 5 Т.,211.

Бихте ли желали да се намирате в онзи Съд? Надяваме се, че не!

Отговор на възражение №7

ПЛЕВЕЛИТЕ И ЖИТОТО

Възражение: Вярно е че в църквата на АСД има падение, но падналите са плевела, който ще остане в църквата до края на света, времето на жетвата.

Отговор: Притчата за плевелите и житото и както някои други притчи не са правилно разбрани, погрешно интерпретирани и погрешно използвани от много адвентисти и то съзнателно. Една притча е само едно сравнение между небесните неща и земните и може да се използва винаги, където е подходящо. Тя не може да бъде използвана там, където не е приложима. Притчата за плевелите и житото има различни приложения. Ще ги разгледаме една по една:

Първо приложение

Да прочетем притчата така, както е записана в Библията:

“Друга притча им предложи, като каза: Небесното царство се оприличава на човек, който е посял добро семе на нивата си; но, когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде. И когато поникна стволът и завърза плод, тогава се появиха и плевелите. А слугите на домакина дойдоха и му казаха: Господине, не пося ли ти добро семе на нивата си? тогава откъде са плевелите? Той им каза: Някой неприятел е сторил това. А слугите му казаха: Като е тъй искаш ли да идем да го оплевим? А той каза: Не искам; да не би, като плевите плевелите, да изскубете заедно с тях и житото. Оставете да растат и двете заедно до жетва; а във време на жетва ще река на жетварите: Съберете първо плевелите, и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми.... Тогава Той остави народа и дойде в къщи. И учениците Му се приближиха при Него и казаха: Обясни

ни притчата за плевелите на нивата. А в отговор Той каза: Сеячът на доброто семе е Човешият Син; нивата е светът; доброто семе, това са чадата на царството; а плевелите са чадата на лукавия; неприятелят, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на века; а жетварите са ангели.”- Мт.13:24-30, 36-39.

Не е трудно да се разбере обяснението на Исус, не е ли така?

Да погледнем отново:

- а) Житото представлява: Божиите Чада;
- б) Сеячът на семето представя Господ Исус;
- в) Нивата представя светът;
- г) Плевелите представляват чадата на лукавия, Сатана;
- д) Сеячът на плевелите представлява дявола;
- е) Жътвата представлява свършека на света;
- ж) Жетварите представляват ангелите;

В първото приложение на притчата, Божиите чада, житото, се намират в този свят и не могат да бъдат извадени от тази нива преди свършека, тогава, когато Исус ще дойде. Тогава ангелите ще съберат плевелите, за да бъдат изгорени и ще съберат житото за небесната житница. Духът на Пророчеството казва: *“Близко е денят, когато праведните ще бъдат събрани, като скъпоценно жито на снопи за небесната житница, през което време, нечестивите са като плевелите, събрани за огъня на последният ден. Но “плевелите и житото” растат заедно до жетвата. В изпълнението на своите житейски задължения, праведните ще бъдат до края във връзка с невярващите. Чадата на светлината са разпръснати между чадата на тъмнината, така, че контрастът да може да бъде видян от всички. Така, че Божиите чада трябва да “прославят Бога, Който ги е призовал от тъмнината в Своята чудна светлина.”- 5 Т., 100.*

Второ приложение

Четем в Д.Пр. следните параграфи: *“Нивата”- казва Христос – “е светът”. Но това трябва да разбираме като изявяване на Христовата църква в света.”- Пр.Хр., 70, гл.Плевели.*

Тук ние имаме **друга нива – църквата**. В тази нива ние имаме, както жито, така и плевели:

“Докато Господ води в църквата онези, които са наистина обвърнати, Сатана води в същото време хора които не са обвърнати, в самата църква. Докато Христос се е доброто семе, Сатана посява плевелите в същото време. Има две противоположни влияния едно на друго, постоянно изпитани върху членовете на църквата. Едното влияние работи за очистването на църквата, а другото за развращаване на Божият народ.”- Св.за пр., 46.

“Доброто семе представлява родените от Божие слово, от истината. Плевелите представляват групата на онези, които са плод или

олицетворение на заблуда или фалшиви принципи. "Неприятелят, който ги пося, е дяволът". Нито Бог, нито Неговите ангелите са сели някога семе, което би родило плевел. Плевелите винаги се сеят от Сатана, неприятеля на Бога и човека.

Христовите служители скърбят, когато виждат, събрани в църквата, истински и фалшиви вярващи...

...Действителният характер на **мнимите вярващи** не се е проявил напълно...

Светът няма право да се съмнява в истината на християнството заради **недостойните членове** в църквата, нито пък християните би трябвало да се обезсърчават поради **лъже братята**. Как стоеше този въпрос в апостолската църква? **Ананий и Сапфира** се присъединиха към учениците. **Симон Магьосникът** бе кръстен. **Димас**, който напусна Павел, е бил смятан за вярващ. **Юда Искариотски** бе един от апостолите... Исус е казал, че **лъжебратя** ще съществуват в църквата до **свършека на времето**. "- Пр.Хр., 72-73, гл.Плевели.

"Христос учеше съвсем ясно, че онзи, който постоянства в явен грях, **трябва да бъде отделен от църквата**. Но Той не повери на нас делото на **съд над характера на подбудата**. Твърде добре познава естеството ни, за да ни повери това дело. Ако се опитаме **да изкореним от църквата** онези, за които предполагаме, че са фалшиви християни, трябва да сме сигурни, че ще допуснем грешки....Човек съди по външност, а Бог по сърцето. Плевелите и житото трябва да растат заедно **до жетвата**, а жътвата е **краят на изпитателното време**." - Пр.Хр., 71-72, idem.

При това второ приложение на притчата, представата ни е напълно променена. Житото и плевелите не ще останат в тази нива – църквата, до идването на Исус. Как звучи Д.Пр.? Да направим преглед на по-горните параграфи:

а) Житото представлява обърнатите души, родени от Божието Слово, истинските вярващи и т.н

б) Сеячът на семето представя Исус

в) Нивата представлява църквата

г) Плевелите представляват не обърнатите членове, мними християни, лъже братя, недостойни членове и т.н.

д) Сеячът на плевелите представя Сатана

е) Жътвата представлява края на изпитателното време

Кога ще се извърши жътвата в тази нива? Кога ще бъдат изкоренени плевелите? Трябва да разберем, че плевелите представляват онези, които не са с чисти сърца и техният действителен характер не е разкрит. За това Исус казва, че не трябва да съдим характера на подбудите. Но тогава, когато плодът е узрял, какво следва да се случи с плевела? Би ли трябвало да оставяме още лошото растение в църквата? Категорично, не! Те(растенията) трябва да бъдат изкоренени. "*Има много неща които не ще узнаем никога, но това, което е открито прави църквата отговорна и виновна, ако тя не положи решително усилие за отстраняване на злото. Очистете събранието, понеже има нещо дадено за погубление в него.*" - Св.за пр., 428.

Да отстраня или да изскубвам означава едно и също нещо. Тогава, когато дадена личност, която ние не сме познавали би могла да бъде плевел, но сега когато се разкрива, че не е жито ражда плодове(открит грях) и плодовете узряват, трябва да се води сръчна борба срещу личността. Плевела трябва да бъде ожънат, изтръгнат. Времето на жътвата в такива случаи се състои по всяко време, когато плодът е узрял. Не бихме могли да го оставим в църквата до идването на Исус. Последният шанс за жътва в църквата, е **краят на изпитателното време**, така, както се споменава пи-горе в Пр.Хр., 72. Дори днес се извършва жътва, както на житото, така и на плевелите, според следното Свидетелство: *“Видях бързината, с която тази измама се разпространяваше. Бе ми показан един влак, който се движеше със скоростта на светлината. Ангелът ми заповяда да гледам внимателно. Отпратих очите си към влака. Изглежда целият свят бе в него и не липсваше нито един. Ангелът каза: “Те са вързани в снопи, за да бъдат изгорени...”*

Аз попитах ангела дали не е оставен някой. Той ме накара да погледна на срещуположната страна и там видях малка група да пътува по тясна пътека. Изглежда всички бяха твърдо сплотени, обединени в снопи чрез истината. Ангелът каза: “Третият ангел ги е подпечатал, вързал ги е на снопи за небесната житница...””- Оп.и Вид., 88-89, гл.Обяснение.

Тези групи са вързани на снопи, едните, за да бъдат изгорени, а другите, за да бъдат взети в небесната житница. В ежедневието живот, жътвата на житото става малко време преди зърното да бъде прибрано в житницата. Те са навързани на снопи или ръкойки и за едно известно време са оставени на полето. Когато дойде Исус, житото и плевелите вече са навързани на снопове: Тогава Той ще вземе житото в небесната житница – царството на Отец, а плевелите ще бъдат изгорени.

Нека да си припомним, че в първата християнска църква съществуваше плевели и Д.Пр.споменава няколко от тях по име: Анани и Сапфира, Симон магьосника, Димас, Юда и т.н. Беше им дадена възможност да се покаят и да променят живота си и те биха станали скъпоценно жито. Но понеже те обичаха себе си и обикнаха този свят повече отколкото Бога, се отделиха от Църквата. Библията и Д. Пр. Не казват, че всичките плевели ще се обърнат: *“Спасителят не посочи време, в което всички плевели стават жито...”*”- Пр.Хр.-последният параграф от гл.Плевели. Дори от света не всички лоши (плевели) ще се обърнат, но само няколко ще напуснат редовете на Сатана и ще станат чада на Божието царство.

Трето приложение

Освен светът и църквата, съществува и един друг угар(нива изорана), според следното:

“Ако верността и бдителността биха били запазени, ако не съществуваше заспалост и небрежност от ничия страна, неприятелят не би имал благоприятната възможност да посее плевели между житото. Сатана никога не спи. Той наблюдава и се възползва от всеки удобен случай,

да поставя служители, за да разпространява заблуди, намиращи добра почва в много неосветени **сърца**.”- 3 Т.,113

“Сеячът сеете Словото.” **Христос** дойде, за да осее света с **истина**. Още от грехопадението на човека, **Сатана** непрекъснато сее семето на заблудата...От човешкото грехопадение насам, Христос бе изявителят на истината. Чрез Него бе предадено нетленното семе на хората, “Божие то слово, което живее и трае до века” (1 Петр. 1:23).”-Пр.Хр.37-38, гл.Сеячът и семето.

“Засящото край пътя семе представлява **Божие то слово**, попаднало в **сърцето** на невнимателен слушател...”- Пр.Хр., 44, гл.Почвата край пътя.

Тук имаме един друг угар(нива). Да прегледаме по-горните изявления:

- а) Житото представлява Божие то Слово;
- б) Сеячът на семето представя Исус;
- в) Угарът(нивата) представлява сърцето;
- г) Плевелите представляват заблудите;
- д) Сеячът на заблудите представлява Сатана.

Кога ще се извърши жътвата в тази угар? Ще бъде ли плевела(заблудите) в този угар до идването на Исус, до свършека на света? Със сигурност, не! Ако плевела(заблудите, грехът и т.н.) са оставени в сърцата на хората до приключване на благодатното време, те ще бъдат загубени завинаги. Кога би трябвало да бъдат изкоренени тези злини? Без никакво съмнение, те би трябвало да бъдат ожънати сега, преди приключване на благодатното време.

Друга важна точка, която би трябвало да имаме в предвид в притчата за житото и плевелите, е толерантността, която трябва да имаме спрямо онези, които подозираме, че биха били плевели. Не можем да съдим побудите в сърцата. Дори да сме убедени, че даден член трябва да бъде поставен под дисциплина, трябва да бъдем предпазливи, защото ще има такива, които ще подкрепят личността, вместо да заемат страната на правдата. Д. Пр. ни казва: “Ако личностните заслужават да бъдат отделени от църквата, те ще имат симпатизанти подобно на Сатана, когато трябваше да бъде изгонен от небето. Винаги има една класа хора, които са по-силно повлиявани от отделни личности, отколкото от Божият Дух и разумни принципи; и в своето неосветено състояние, те са винаги готови да заемат страната на неправдата и да симпатизират и съчувстват на онези, които най-малко заслужават. Тези симпатизанти имат силно влияние върху останалите; нещата са видени в една извратена светлина, върши се голямо зло и много души са разрушени.”- 3 Т., 114.

От друга страна, ако църквата знае, че даден член е в открит грях и не взема решителни мерки за отстраняване на злото, самата църква носи отговорност за вината пред Бога:

“Той ще научи Своя народ, че непослушанието и греха са най-оскърбителни за Него и че не трябва да се гледа с лекота на тях. Той ни разкрива, че тогава, когато Неговият народ се намира в грях, те би трябвало отведнъж да вземат решителни мерки, за да отстранят греха от

сред тях, така че Неговият гняв да не падне върху всички. Но ако греховете на народа се знае от онези, които са на отговорни постове, Божият гняв ще се излее върху тях и Божият народ, като цяло, ще бъде отговорен за тези грехове. В Своего дело от миналото, Господ разкрива необходимостта от очистване на църквата от неправди. Един грешник може да разпръсне тъмнина, която ще изключи Божията светлина от цялата църква...

Бог държи Своя народ като цяло отговорен за съществуващите грехове в отделните членове измежду тях. Ако ръководителите на църквата небрежат да изследват(проучат) внимателно греховете, които докарват Божието неодобрение върху всички(цялата църква), те стават отговорни за тези грехове.”- 3 Т., 265, 269.

Да се използва притчата за житото и плевелите, за оправдаване на греха и грешниците от църквата е непристойно, неправилно и измамно. Да не заспиваме в люлката на неправилната интерпретация на притчата за житото и плевелите.

Отговор на възражение №8

ОСТАТЪКЪТ НЕ Е ВАВИЛОН

Възражение: ЦАСД-РД учи, че ЦАСД е Вавилон. Сестра Уайт казва, че не трябва да се свързваме с онези, които наричат Църквата на Остатъка Вавилон.

Отговор: През 1893г. един редови член, бр.Стантон, адвентист от седмия ден, е публикувал заедно със своите съмишленици малка брошура със заглавие “Високият Вик”. Тази брошура е била най-много разпространяване из между адвентистите от седмия ден. Той поддържа теории и фалшиви доктринални учения, върху много въпроси:

1) Той учи, че църквата е станала Вавилон, понеже тя е организирана подобно и на всички останали църкви. Предупреждението от страна на с.Уайт против едно такова обвинение звучи така:

“Онези, които започват да проповядват собствени вести на своя отговорност, и които в същото време претендират, че са наставлявани и ръководени от Бога, вършат едно дело на разрушение на това, което Бог години наред е строил, те не вършат Божията воля. Трябва да се поясни факта, че тези мъже заемат страната на големият измамник. Не им вярвайте. Те се сдружават с неприятелите на Бога и на истината. Те ще се присмиват на **проповедническата служба, като свещеническа система(институция).**”- Св.за пр.,51.

Преди това по онова време, с.Уайт съобщава, че в началото на Адвентното Движение, някои вярваха, че ако църквата се организира, тя става Вавилон:

“3 август 1861г. ми бе показано, че някои се страхуват, че църквите ни ще станат Вавилон, ако се организират. Но тези в Централен Ню Йорк са истински Вавилон, бъркотия...” - 1 Т.270, Орг.

Някои от вярващите са наречени от с.Уайт не само Вавилон, но истински Вавилон, бъркотия, защото те били объркани и се различавали в мненията си едни спрямо други и против доктрините и се противопоставяха на реда, на организацията.

2) Друга точка от учението на Стантон е била теорията за не даване на десетък:

“Разбирам”-казва с.Уайт-“че вие учите, че ние не би трябвало да даваме десетъци.”. Св.пр.60

Това е била друга свята доктрина , против която Стантон и съмишлениците му надигнали глас и перо.

3) Те посочили и датата на Второто Пришествие на Исус. Е.Г.Уайт ги предупредила със следните думи: *“Ако носиш Христовото иго, ако вземеш Неговото бреме, ще видиш, че има много работа за вършене в тази насока, в която работят Божиите работници – в проповядване на Христос и Него разпнат. Но ако някой започне да проповядва вест с прогласяване на **денят, часът и годината на Христовата поява**, е поел хомот и прогласява вест, която Бог никога не му е давал.” - Св.за пр. 61.*

Елън Уайт му е написала дълго писмо, което е било отпечатано в “R.H”, на 12 септември 1893г. Тя е публикувала също и една статия със заглавие “Църквата на Остатъка във Вавилон”, в “R.H.”от 22 август до 12 септември 1893г. Тази статия е публикувана в Св.за Пр., 32-58стр.

Благодарим на Бога, че е била дадена вест по онова време заявявайки, че църквата на остатъка, която сериозно работи за издигане на стандарта, Божиите заповеди и вярата Исусова, не беше Вавилон. Ние вярваме, че ЦАСД-РД сме АСД-Църквата на Остатъка, в истинският смисъл на думата. Ако поддържаме това, което е заявявал Стантон, ние се осъждаме сами.

Цитираме няколко параграфа от дългата статия публикувана от Елън Уайт.

“Бог има един народ, от който е заинтересувано цялото небе и този народ единствено е скъпоценен за Неговото сърце.” - Св.за Пр.41.

“Веста, която се появи чрез онези, които прогласяваха, че църквата била Вавилон, оставиха впечатлението, че Бог няма никаква църква на земята.”- 44,45.

*“Бог има една църква на земята, която **издига стълканият в краката закон** и представя на света Божият Агнец, Който отнема греховете на света...*

Има само една единствена църква в света, която в настоящето време, стои при разрушеният зид и го поправя, възстановява старите развалини и за всеки един човек, който предизвиква вниманието света и на другите църкви върху тази църква, избличавайки я за Вавилон, това

означава да върши делото си в хармония с онзи, който е клеветникът на своите братя.”-50.

*“Бог не е автор на бъркотията, но на мира...От началото на нашата дейност, се появяваха от време на време мъже, които **проповядваха нови и сензационни теории.**”- 54.*

Тези думи са били писани през 1893г. и за отбелязване е фактът, че състоянието на църквата е било такова, че цялото небе се е интересувало от нея. Тя беше единствената църква по онова време, която “издига стъпканият в краката Божии закон” и възстановява старите развалини”.

“Голямата група или класа” използва вестта, която укорява действията и изобличенията на Стантон и съмишлениците му, за да защищават себе си и да оправдават пропадналото си състояние. Но не е правилно да се измерват с това, което е било някога, според следното изявление:

“Църквата не може да се сравнява със света, нито с мнението на човеци, нито с това, което тя е била някога.”- 5 Т.,83.

Въпросът на който трябва да се даде отговор е следният: Какво е станало, че хората от АСД да бъдат един специален народ, Божии избран народ? Отговорът го намираме в Духа на Пророчеството:

“Нито един клон на истината което е направил хората от АСД да бъдат това, което са (около 1900г.), не трябва да бъде отслабен. Имаме старите гранични камъни на истината, опитността и дълга и трябва да стоим твърдо в защита на нашите принципи пред света.”-6 Т.17.

*“Трябва да се знае, ако те **носят само името АСД** или дали заемат позицията на Божията страна **да излязат от света и да се отличават** и да не се докосват до нищо нечисто.”- 6 Т.95.*

Не е достатъчно да се хвалиш с хубавото име АСД. Името не спасява никого. Да бъдеш истински АСД, означава да се учиш, пазиш и слушаш принципите на истината, които са били основани в началото на Адвентното Движение, след 1844г. Онази църква, която се основава върху онези основни доктрини, и която защитава непоколебимо Божият закон, не може да бъде Вавилон. Тогава кой е Вавилон? Нека оставим Д. Пр. да ни отговори на този въпрос:

“Валденсите...Обявяваха римската църква за отстъпилия Вавилон, посочен в книгата “Откровение” и с риск на живота си се опълчваха срещу нейните поkwари...”- В.Б. 65/1,Верни факл.

Вавилон майката, (Откр.17:1-6), представлява Римската Църква, според ученията на Валденсите и според Д. Пр. Сега, кои са дъщерите на Вавилон? Четем:

“Вавилон е наречен “МАЙКА на блудниците”. ДЪЩЕРИ са символите на църкви, които поддържат нейните учения и предания и следват нейния пример, отказвайки се от истината и Божието одобрение, за да сключат незаконен съюз със света. Вестта от Откровение 14 глава за ПАДАНЕТО на Вавилон се отнася за религиозни общества, които някога са били чисти, но после са се покварили.....Името “Вавилон” - объркване, смешение, може с право да се отнесе към тези общества, тъй като всички те изповядват, че извличат ученията си от Библията, а пък са се разделили

на почти безброй секти с твърде отличаващи се една от друга доктрини и теории.”- В.Б., 382-383, “Отхвърлено предупреждение”.

Дъщерите на Вавилон са отпадналите протестантски църкви. Това нещо е много ясно. Ние не можем да вярваме нещо по-различно от това, понеже Свидетелствата казват това нещо и ние вярваме в тях.

Църквата на остатъка, Божията Църква, истинските АСД трябва да стоят далеч от света и от неговото влияние, да бъде отделена от останалите отпаднали църкви и да няма нищо общо с Вавилон

Възниква въпросът: Обединява ли се сега “голямата група или класа” с протестантите и католиците, със света и участва ли в екуменизма? Ако не, тя може да използва вестта от 1893г. в своя защита. Но ако тя се обединява със света и с падналите църкви, тя не може да използва това изявление, за да покрие своето развърщане. Какво казва Д. Пр. относно състоянието на ЦАСД?

“Беше ми показано, че светският дух много бързо развърщава църквата.”- 5 Т., 75.

“Наскърбявам се, когато си помисля за нашето състояние като народ. Бог не ни затворил небето, но личното ни ходене в отклонение ни е отделило от Бога. Гордостта, лакомията, любовта към света, живяха в сърцето без страх от изгонване или осъждане. Печални грехове и главозамайващи живяха из между нас. Въпреки това, всеобщото мнение е, че църквата е процъфтяваща, и че мирът и духовният просперитет се намира във всичките и граници.

Църквата се е отвърнала от следването на Христос, нейният Ръководител и се връща постоянно в Египет.”- 5 Т., 217.

“Сериозна и важна е истината, че мнозина, които са били ревностни да проповядват третата ангелска вест, сега стават безгрижни и равнодушни. Разделителната линия между светските и мнозина тъй наречени християни е почти неразличима. Мнозина, които някога бяха усърдни адвентисти, сега се съобразяват със света – с неговите навици, обичаи и себелюбие. Вместо да води света да се покорява на Божия закон, църквата се съединява все повече и повече със света чрез беззаконие. Всеки ден църквата се обръща към света...”-8 Т., 118-119. “И си забравил

Вярваме, че състоянието на църквата е по-лошо, отколкото тогава, когато е писано по-горното Свидетелство. Църквата, като организация на АСД сега развива своя характер. Нейната бъдеща съдба, зависи от посоката, която ще последва. Ако тя не трябва да бъде идентифицирана никога с Вавилон, или да стане част от него или да участва в неговите грехове или да бъде изобличена или наречена една от дъщерите на Вавилон, тя трябва да стои далеч от Вавилон. Божията служителка Е.Г.Уайт много ясно пояснява този въпрос:

“Ако не се покаже най-сериозна бдителност в дълбочината на сърцето на делото, за запазвае интересите на каузата, църквата ще стане **развратна, подобно на църквите на останалите деноминации.**

Всички онези които живеят в Батъл Крик ще дават ужасна сметка на Бога, ако те позволяват грях на някой брат. Това е **тревожен факт,**

безразличието, заспалостта и апатията охарактеризират мъжете на отговорни постове, и че съществува едно постоянно увеличаване на гордостта и тревожно незначително на предупрежденията на Божият Дух. Преградите, които Божието Слово поставя около Неговият народ, са стъпкани в прахта. Мъжете, които познаваха начинът, по който Бог е ръководил Своя народ в миналото, вместо да се интересуват във връзка със старите пътища и да зачиствават нашата позиция, като един особен народ, се хванаха ръка за ръка със света. Най-тревожната характеристика в този случай е, че гласовете на предупреждение не са били чути чрез упреци, умолявания и предупреждения. Очите на Божият народ, като че ли са заслепени, докато църквата през това време плува скоростно по канала на светската суетност.”- 4 Т., 513.

“Светът не трябва да бъде въведен в църквата и бракът с църквата, образувайки една съединителна връзка. Посредством тези средства църквата ще стане наистина развратена и както е написано в Откровение, “обиталище на всякаква нечиста и омразна птица”- Св.Пр.,265.

Ако организацията на АСД или църквата, не желае да бъде “наистина развратна” и да бъде “жилище на всякаква нечиста и омразна птица”, тя трябва да се реформира и да стои далеч от:

а) Да бъде член (с право на глас или съдружник) в която и да е част на Съвета на Църквите от САЩ или от която и да е страна по света, да не изпълнява(обслужва) правото на съветник в Световният Съвет на Църквите.

б) Смесването със света (в мода, удоволствия, спортове, политика, и т.н.)

в) Толерирането на хомосексуализма, като членове на църквата(виж “Делото”, септ.1981,16стр)

г) Позволяването на католици, протестанти, петдесятници (вавилонците), проповядването в църквите на АСД

д) Това е един съюз с вавилонците, т.е. даването на Свято Причастие на не членовете на църквата, подобно на членовете на католическата и протестантските църкви.

Думата “Вавилон” означава “хаос, бъркотия”. Не е толкова обидна дума, като: “мръсен”, “развратен”, “блудница”,и т.н. И все пак с.Уайт, подобно на ангелът, който и говореше, прилага тези термини за ЦАСД:

“Кой може истинно да каже: “Нашето злато е пречистено през огъня; нашите дрехи са неопетнени от света?” Аз видях нашият Наставник да сочи дрехите на **тъй-наречената правда. Събличайки ги, Той откри **осквернението**, което бе отдолу. Тогава Той ми каза: “Не виждаш ли как претенциозно са покрили **своята скверност и гнилото на характера**? Как **светият град стана блудница**? Домът на Отца ми е станал търговски дом, едно място, от което **Божественото присъствие и слава са се отделили!** Поради тази причина има слабост и липса на сила.”- 8 Т., 250.**

Ако думите на Елън Уайт засягат някого, нека да се кара с нея. Ние цитираме само това, което е писала под вдъхновение. Изявлението от 1893г.,

служи като една силна защита за ЦАСД-РД, движението на “онзи друг ангел”(Откр. !8гл.) и се радваме тогава, когато четем, че църквата на остатъка не е Вавилон. Благодарим на Бога за това нещо.

Отговор на възражение №9

РЕФОРМАЦИЯ В ЦЪРКВАТА

Възражение: Ние знаем, че ЦАСД има нужда от реформа, но това трябва да стане вътре в нея, а не извън църквата. Отделянето от църквата не е оправдано.

Отговор: Напълно сме съгласни, че всяка истинска реформация започва вътре в отпадналата църква. Такава е била опитността на Божиите служители във всяка една реформация от историята на Християнската Църква. Но могло ли е делото на реформация да продължи и да приключи във вътрешността на църквата пропадналата майка? Това е основният въпрос.

Нека да имаме в предвид историята от миналото и да видим можем ли да научим уроците, които Господ желае ние да научим.

Разделение в Юдейската църква

“Синедрионът бе отхвърлил Христовата вест и желаеше силно Неговата смърт. Затова Исус се отдръпна от Ерусалим, от свещениците и храма, от религиозните водачи, от народа, който бе поучавал в закона, и се обърна към друга класа хора, за да провъзгласи вестта Си и да събере ония, които щяха да разнесат евангелието на всички народи.

*Светлината и спасението на хората бяха отхвърлени от духовните авторитети в дните на Исус така, както бяха отхвърляни и във всяко следващо поколение. Историята на отдръпването на Христос от Юдея се повтаря непрекъснато. Когато реформаторите проповядваха Словото Божие, те нямаха намерение да се отделят от установените църкви. Но религиозните водачи не искаха да търпят светлината и ония, които я носеха, бяха принудени да потърсят друга класа, копнееща за истината. В наши дни малцина от изповядващите се за последователи на реформаторите, действат според техния дух. Малцина слушат Божия глас, готови да приемат истината по какъвто и начин тя да бъде представена. **Често тези, които следват стъпките на реформаторите, са принудени да се отделят от църквите, които обичат, за да изявят ясно учение на Словото Божие. И често те, които търсят светлината, са принудени да напуснат църквата на своите бащи, за да останат послушни на това учение.**”- Ж.И., 232/1, “Б. царство...”*

Нямаше повече параграфи писани в тази насока, но този би трябвало да бъде повече от достатъчен, като доказателство, че реформаторите от

всички времена са били принуждавани да се отделят от църквата – майка отпаднала.

Разделение в Християнската църква

“Най-последното повечето от християните се съгласиха да снижат своите високи морални образци и се създаде връзка между християнството и езичеството... Но имаше християни, които не бяха подвеждани от тези измами...” - В.Б.,43/1, Първите християни в пламъците на преследването.

“След дълга и тежка борба малкото верни решиха да скъсат всяка връзка с отстъпнилата църква, в случай че тя продължава да допуска фалши и идолопоклонството. Те видяха, че отделянето е абсолютно необходимо, ако искат да бъдат послушни на Божието слово. Не смееха повече да толерират заблудите, така фатални за собствените им души, нито да дават пример, който би могъл да застраши вярата на техните деца и внуци. За да осигурят мир и единство, бяха готови да направят някои непротиворечиви на верността им към Бога отстъпки. Но чувстваха, че даже и мирът ще бъде твърде скъпо изкупен, ако се плаща с цената на принципа. Щом целостта можеше да се осигури единствено чрез компромис с истината и правдата, нека има различие и даже война.” - В.Б.,45/3, същата глава.

Разделение във времето на Валденсите

“Сред първите, оказали съпротива на домогванията на папската власт бяха валденсите. Точно в страната, където папството бе разположило престола си, точно там фалшът и покварата срещнаха най-твърд отпор. Столетия наред църквите в Пиемонт пазеха независимостта си. Но най-сетне дойде време, когато Рим решително настоя да ги подчини. След несполучливи борби срещу тиранията на Рим водачите на църквите признаха неохотно върховенството на силата, пред която като че ли целият свят се прекланяше. Имаше обаче някои, които отказаха да се подчинят на властта на папа или прелат. Те бяха решили да останат верни на Бога и да запазят чистотата и простотата на вярата си. Настъпи разделение. Поддръжниците на древната вяра се оттеглиха...” - В.Б.,64, Верни факлоносци.

Разделение в Католическата Църква

“Римокатолиците винаги са обвинявали протестантите в еретизъм и съзнателно отделяне от истинската църква. Но обвиненията подхождат по-скоро на тях самите. Те смъкнаха знамето на Христос и се отклониха от “вярата, която еднаж завинаги бе предадена на светиите” (Юда 3).” - В.Б., 51, Истината отхвърлена.

Разделение в протестантските църкви

“За известно време на Милър се гледеше с благоволение, тъй като делото му подпомагаше издигането на църквите. Но когато проповедници и религиозни водачи се обявиха против адвентното учение и поискаха да

потушат гласността по този въпрос, не само го сториха от амвона, но и отказаха на членовете си привилегията да слушат проповеди върху Второто пришествие или дори да изразят надеждата си в свободните срещи в църквата. Така вярващите се изправиха пред изпитания. Те бяха объркани. Обичаха си църквите и не им се искаше да се отделят от тях. Но когато видяха, че свидетелството на Божието слово бе потискано и че им се отказваше да изследват пророчествата, верността към Бога им забрани да се подчиняват. Не можеха повече да приемат отхвърлилите свидетелството на Божието слово за “стълб и подпорка на истината” (1 Тимотей 3:15). Затова се чувстваха оправдани да се отделят от дотогавашните общества. През лятото на 1844 г. около 50 000 члена се оттеглиха от църквите.”-

В.Б.,376/1,

Отхвърлено предупреждение.

“Вярващите в тази вест...Онези, които не смееха да скрият светлината от другите, биваха изгонвани от църквите; но Исус бе с тях и те бяха радостни в светлината на Неговото присъствие...”- Оп.и Вид., 237/1, Първата ангелска вест.

Разделение между Адвентистите от първия ден на седмицата

“Много от хората ни не осъзнават колко стабилно е изградена основата на нашата вяра. Съпругът ми, пастор Джоузеф Бейтс, отец Пиърс, пастор Хайръм Едсън, и други, които бяха сред хората, започнали след 1844г. да изследват истината, сякаш търсят скрито съкровище. Срецах се с тях и изучавахме Библията и се молахме искрено...”- 1 И.В., 206/4, Твърдата основа на нашата...

“Когато неотдавна се огледах, за да намеря смирени последователи на благия и кротък Исус, духът ми се смути. Мнозина които изповядват че чакат идещия скоро Христос, се пригаждат към този свят и търсят повече неговото благоволение, отколкото това на Бога. Те са студени и формални, подобно на църквите по име, от които скоро са се отделили...”- О.и В., 107, Надеждата на църквата

Разделение в ЦАСД

През 1844г. започна Движението на АСД. В началото на тяхното съществуване, те бяха малко, тези които се бяха отделили от църквите по име. До това време, 1844г. винаги са ставали разделения в отпадналите църкви. Въпросът, който възникна е: Ще има ли разделение в ЦАСД? О, да! Никакъв проблем в тази насока. Първо ще разгледаме пророчествата, а след това историческите факти:

1) “Чистият метал и обикновеният са дотолкова примесени, че само проникателното око на Безкрайният Бог може да направи разликата между тях. Но моралният магнит на святостта и истината **ще събере на едно място** чистият метал, през което време ще **отблъсне** обикновеният и преправен.”- 5 Т., 101/2.

“Скоро Божият народ ще бъде изпитан чрез големи изпитания и **една голяма част** от онези, които сега изглеждат същински истински, ще се докаже, че са обикновен метал.”- 5 Т.,136.

2) “Това е едно тържествено изявление, което отправям към църквите, че нито един на 20 от чиито имена са записани в църковните регистри, не се готови да приключат своята земна история, и ще бъде също без Христос и без никаква надежда в света, подобно на обикновеният грешник...Тези, които претендират че са християни и изповядват Христос, би трябвало **да излязат** от сред тях, да не се докосват до нечисти неща и **да бъдат отделени**.”- Св.за Хр.служба, 41.

3) “Видях неколцина да умоляват Бога със силна вяра и агонизиращи викове.....Видях, че някои не участваха в това дело на агония и моление.....Видях Божиите ангели да бързат в помощ на всички, които хвърляха силите си за да устоят на злите ангели, опитвайки се да си помогнат, призовавайки с постоянство Бога. Но ангелите Му изоставяха онези, които не правеха и ни най-малкото усилие, за да си помогнат и аз ги изгубих от очи.

“Аз попитах за значението на пресяването, което видях и ми бе показано, че то бе причинено от прямото свидетелство – резултат на приетия съвет на Верния Свидетел към Лаодикийци. Това щеше да разтърси сърцата на онези, които Го приемат и ги подтикне да издигнат стандарта и изнесат чистата истина. Някои не ще понесат това прямо свидетелство. Те ще му се възпротивят и това ще предизвика едно пресяване сред Божия народ.”- Оп.и Вид.,269-270, Пресяв.

Всеки път, когато четем за пресяване, разбираме, че целта се състои в отделяне, според Свидетелството: “Бог ще съживи народа Си, ако други средства не помагат, между тях ще се появят ереси(заблуди), които ще ги отсеят, отделяйки плявата от житото...”-Сл.Ев.,299/1. Опас..

4) “Когато бурята наближи, **една голяма група** хора, изповядвали, че вярват в третата ангелска вест, но неосветени чрез послушание към истината, **ще се откажат** и ще се присъединят към редиците на противниците..... Те ще станат най-жестоките врагове на предцините си братя.”- В.Б.,608/2, Последното предупреждение.

5) “Когато изпитанията нараснат около нас, както **отделяне**, така и обединяване ще се видят в нашите редове. Някои, които **сега са готови да вземат военните оръжия**, ще се разкрият във време на истинска опасност, че те не са строили върху твърда скала, те ще пропаднат при изпита. Онези, които са имали голяма светлина и скъпоценни привилегии, но не са ги използвали, под един или друг претекст ще излязат из сред нас. Не приемайки любовта към истината, те ще бъдат докарани до неприятно разочарование; те ще отдават внимание на съблазнителните духове и демонските доктрини и ще се отстранят от вярата.”- 6 Т., 400-401.

От посочените по-горе параграфи, виждаме пет пророчества, които говорят по директен начин за едно разделение. Нека внимателно да вземем в предвид тези пророчества. Разделението е станало по причина:

а) Представянето на вестта към Лаодикия;

б) Военните условия. Тези пророчества предсказаха едно разделение, което вече се е изпълнило. Разделението учредява (съставя) история.

За да спечелим място и време, молим читателя да прочете нашите брошури: “В защита на Божият Закон” и “Христос чука на вратата”, относно най-важните исторически факти върху разделението. Все пак ще прочетем някои от тях, изявления направени от ЦАСД и други издания:

“В началото на войната нашата организация се раздели на две части. Докато 98% на 100 от нашите членове счетоха, след изследване на Библията, че е техен дълг да защитават “Отечеството “си с оръжие в ръка, дори и в Съботен ден: и тази единодушна позиция на ръководителите беше веднага заявена пред Министерството на Войната; все пак 2% на 100, не се подчиниха на това решение на ръководителите и за това трябваше да бъдат изключени по причина на тяхното не християнско поведение. Тези не полезни елементи се издигнаха, като проповедници и със скромни резултати, гледаха да обръщат хора в техните смешни идеи. Не е ли така: те са измамници. Когато такива подобни елементи получават наказанието, което заслужават, приемаме го като услуга, която ни се прави. Нашите ръководители оставиха до този ден, че излишъкът от нашите църковни фондове, да бъдат използвани за Военният Заем, с най-голямата гаранция, че Германия, с Божия помощ, ще излезе победителка от тази война. Навсякъде, нашите членове споделят дълга си, като дават от себе си всичко, с което могат да помогнат, необходимите средства за Отечеството си. Мъжете адвентисти, всички, са на бойното поле или във военната служба и очакват правилно отношение, както и благодарностите на Отечеството си.”- Dresden Neueste Narichten, 10 april 1918.(немски вестник).

“В началото на войната имаше няколко членове, както имаше и на други места, които не пожелаха да вземат участие във военните действия, било то поради липса на единство, или поради фанатизма. Те започнаха да разпространяват наоколо техните идеи, в събранието говоримо и писмено, опитвайки се да убедят останалите да направят същото. Те бяха подбудени от църквата, но по причина на тяхното твърдоглавие, трябваше да бъдат отстранени, защото станаха заплаха за вътрешният и външният мир.”- Stutgarter Neues Tageblatt, 26 sept. 1918.(н.вест.)

“От началото на войната, сред адвентният народ имаше разделение. През цялото време на войната, мнозинството искаха да бъдат оставени настрана основните учения, дори насилствено, ако това се наложи. Останалите поискаха да им се позволи освежаването на Съботата, дори и в тези трудни времена. Групата на опозицията накрая си оттегли членството от Организацията на онези, които следваха основните принципи на тяхната вяра.”- Koelnische Zeitung, 21 sept.1915 вестн.

“Имаше в Германия и в други страни, малцинство от нашите вярващи, които отказаха да следват ръководството на Конради и останалите, относно участването във войната...”

Така едно малцинство – не воюващи, беше насилено да напусне църквата и това разделение продължи през цялото време на войната.”- Ситуацията в Европа, циркулярно писмо на ст. Watson.

“През 1914г. 2% на 100 от членовете бяха изключени от църквата на АСД в Германия, понеже те заявили, че участието във войната и това в Съботен ден, е противно на адвентната доктрина. Изключените вярващи се счетоха за истински пазители и защитници на адвентизма.”-Paulinus –8 март 1953г. (католически вестник в Холандия).

ЦАСД-РД не е учредена по причина на идеята на даден човек или малка група от хора. Не съществуваме защото даден неблагодарен човек е напуснал църквата и решил да основе свое движение, нито пък сме тук по наш собствен избор. Имаме както пророческа основа, така и исторически фон.

Както казах в началото, всяка реформация в миналото е започнала във вътрешността на църквата – мама отпаднала. Реформациите винаги са приключвали извън църквите, от които верните са били изключвани. Да прочетем:

“Век след век всяка голяма реформация или религиозно движение удивително повтарят Божието дело на земята. Принципите на Божието отношение към хората винаги са едни и същи. Важните движения днес намират своите паралели в миналото. Духовната практика на църквата в предишните векове е урок с изключителна стойност за нашето време.”- В.Б.343, Свет.в тъмнината

Всеки, който мисли, че реформацията може да бъде реализирана в ЦАСД , не опита, но не само на думи, но и чрез практикуването на истинските принципи на адвентизма и много скоро ще разбере, че е невъзможно да извърши реформация в църквата. Д. Пр. казва:

“Старите знаменосци.....Какво е състоянието на младежите от новото поколение? Обърнати ли са към Бога? Осъзнаваме ли какво става в небесното светилище, или чакаме някаква тласкаща сила да дойде върху църквата, преди да се събудим? Надяваме ли се да видим цялата църква съживена? Това време никога няма да дойде.”- 1 И.В. 122, Призив за съживление.

Отговор на възражение №10

ИЗДАТЕЛСКИТЕ КЪЩИ И ЧЕТВЪРТИЯТ АНГЕЛ

Възражение: Реформаторското Движение поддържа, че те са Движението на четвъртият ангел. Свидетелствата казват, че четвъртият ангел е представен чрез Издателските Къщи.(виж 7 Т. 139).

Отговор: Да прочетем цялата статия “Божията цел с нашите издателски къщи” от 7 Т., 138-139

отново и отново, но не можем да намерим там това, което казват онези, които ни обвиняват. Може би те имат в предвид параграфът, който звучи така:

“И до голяма степен чрез нашите издателски къщи ще се извърши делото на другия ангел, който слиза от небето с голяма сила и осветлява земята със своята слава.” - 7 Т.,140/3.

Посоченият по-горе параграф, далеч от това да казва, че “другият ангел” представя издателските къщи, така, както се претендира, казва се, че “делото на другия ангел”, “до голяма степен ще се извърши чрез издателските къщи”.

Д. Пр. казва относно издателските къщи: *“Никога да не се забравя, че тези заведения трябва да сътрудничат със службата на небесните делегати. Те са между представителствата, които се представляват от ангела, “който лети посред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде. И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.” -7 Т.,139-140.* Това е вестта на първият ангел.

“От тях трябва да излезе страшното обвинение: “Падна, падна великия Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудствуване.” - 7 Т.140/1. Втората ангелска вест.

Четем по-нататък на същата страница:

“Те се представят от третия ангел, който следваше и,” казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му;” - 7 Т.140/2.Тр.анг.вест

Както виждаме от тази глава, издателските къщи засягат в един общ план делото на първият, вторият, третият ангел и до голяма степен делото на онзи друг ангел. Това не означава, че тези институции са четвъртият ангел, но те му помагат в делото.

Вярваме, че не само издателските къщи на ЦАСД представляват помощ в приключването на Божието дело, но и Библейските Общества(Дружества) и други издателски къщи, които отпечатват Библията и помагат в известяването на спасителната вест. Истина е че народът, който издава Свидетелствата кооперира повече с делото на онзи друг ангел. Издателските къщи на Реформаторското Движение, сега също издават Свидетелствата в много страни и това също представлява помощ в делото на

другият ангел. За съжаление издателските къщи на ЦАСД, казваме го с огорчение, сега публикуват грешки, заблуди и фалшиви доктрини. Само един параграф върху тази точка:

“Чувствавам душевен страх, като виждам в какво състояние са изпаднали издателските ни къщи. Пресите в Господния институт са отпечатвали пагубни за душите теории на Романизма и други тайни на неправдата. Това нещо отблъсква целият свят характер на институцията. Ръководителите дават в ръцете на работниците оръжия, за да бъдат използвани срещу истината. Как гледа Бог на такъв вид дейност? В небесните книги са записани думите: ”Невярна работа”. По такъв начин гледа Бог на нещата, които идват от фабриката на Сатана – неговите пъклени научни измами. Учреждението трябва да се очисти от тази недостойна работа. Имам едно свидетелство от Бога за онези, които са поставили в ръцете на работниците такава работа - (8 Т.1 91/2, това е било за изучаване от участниците на Г.К. в Oakland, Калифорния, 27 март 1903.)

Нито един трезво мислещ адвентист не би казал, че първият, вторият и третият ангел са Издателските Къщи, защото това е исторически потвърден факт, че тези четири ангела от Откр.14:6-13; и 18:1-4 представят религиозни движения. По такъв начин вестта на първият ангел, която започна през 1833г. представя делото на Уилиам Милър и съмишлениците му, което приключи през 1844г. Вестта на вторият ангел беше дадена за първи път през лятото на 1844г. (В.Б.,3389) и личността изтъкната чрез това дело беше Чарлз Фич. Тази вест е била проповядвана до времето на голямото разочарование на 22 октомври 1844г. След това започна вестта на третият ангел и вече можем да вземем Йосиф Бейтс, Джеймс Уайт и останалите принципни участници в това дело. От 1844г. не само първият и вторият ангел са на сцената, но всичките трима. Всеки един от тях има определена вест, комбинирани по между си в една тройна вест. Това е последното предупреждение, което трябва да се даде на света.

Ангелът от Откр.18гл. не носи нова вест, но подчертава тройната вест. Така също той представя едно религиозно движение, според Д. Пр.: *“За Вавилон.....Затова и движението, символизирано от ангела, е представено като идващо от небето и осветяващо цялата земя със славата си, възвестяващо със силен глас греховете на Вавилон. Вестта на ангела е съпроводена с гласа: “Излезте от нея, люде мои...” Тези съобщения, заедно с третата ангелска вест са последното предупреждение за жителите на земята....” - В.Б.,604/1, Последното предупреждение.*

Съществуват много различни мнения между пазителите на Съботата върху въпроса за ангела от Откр.18гл. Някои казват, че този четвърти ангел все още не е дошъл и че той ще дойде във времето на Късният дъжд. Други твърдят, че той представлява издателските къщи. Има и такива, които твърдят, че този ангел изобщо не съществува.

Нямаме никакво съмнение, че четвъртият ангел е вече тук и неговата светлина свети от 1888г., съгласно следните свидетелства:

“Нека всеки, който твърди...Скоро ще настъпи времето на изпитанието, тъй като високият вик на третата ангелска вест вече е започнал да се чува в проповядването на правдата на Христос - опрощаващия греха Изкупител. Това е началото на светлината на ангела, чиято слава ще изпълни цялата земя...”- 1 И.В., 363, Истината носеща...(подз.Началото на високия вик).

“Въпросът от жизненоважно значение за нашето време е: “Кой е на страната на Бога? Кой ще се присъедини с ангелите в даването на вестта на истината към света? Кой ще приеме светлината, която следва да изпълни цялата земя със славата си?”- Р.Н.,5 ноември 1889г.

“Делото ще се задълбочава, ще става все по-сериозно и ще се провежда с все по-голяма ревност с наближаването на края. Всички, които работят заедно с Бога, ще се борят енергично за “вярата, веднъж завинаги предадена на светите”. Те няма да се оставят да бъдат отклонени от настоящата вест, която вече просветлява света със своята слава...”- 2 И.В.,114, никоя ист.вест...

“Докато протестантският свят.....Тайнственият Вавилон е проливал в голяма мярка кръвта на светите. Не трябва ли да останем будни, за да доловим лъчите светлина, идващи от ангела, който ще просвети земята със славата си?- 3И.В.,426/3, Жестоката последна борба.

Божие дело ще продължава напред и ще бъде приключено, но не под третия ангел. В последните дни движението на четвъртия ангел ще бъде отговорно за приключването на делото, според следното изявление:

“Между нас ще има такива, които винаги са искали да контролират Божие дело, да диктуват дори и какви движения да се извършват, докато делото напредва под ръководството на ангела, който се присъединява към третия ангел във вестта, която следва да се даде на света.”- Св.за пр., 300.

Ние сме публикували една брошура специално върху този въпрос под заглавието “Един друг ангел”. Пожелаваме на читателя да се сдобие с нея и да я изследва.

Отговор на възражение №11

ДА НЕ СЕ УПОТРЕБЯВА НИКАКВО НОВО ИМЕ

Възражение: Името АСД беше дадено на нашата църква чрез вдъхновение. Реформаторското Движение не трябва да употребява нашето име нито пък може да приема друго име, което Бог не ще го одобри.

Отговор: Много от АСД, преднамерено казват, че Реформаторското Движение използва едно име, което няма никаква основа върху Д. Пр. Те цитират в тяхна защита следното изявление:

“Единственото подходящо име за нас ще е това, което съответства на изповеданието ни, изразява нашата вяра и ни отбелязва като избран народ. Името адвентисти от седмия ден е постоянен укор за протестантския свят...”- 1 Т.,223/3, Името на нашата деноминация.

Посоченият по-горе параграф не казва, че ние не можем да употребяваме едно допълнително име. Той казва, чисто и просто, че никое друго име не би било подходящо, освен това, което съответства на вероизповеданието отбелязвайки позицията като Божии народ. Името АСД посочва фактът, че те вярват във Второто идване на Христос и че пазят Съботата, като седмия ден от седмицата. Онези, които употребяват това име, трябва делата им да отговарят на изповеданието им.

Реформаторското Движение никога не е отхвърляло или отказвало да употребява името АСД. Нашето деноминационно име е ***Църква Адвентисти от Седмия Ден – Реформаторско Движение***. Допълнението ***Реформаторско Движение*** е прибавено към нашето име, да отличава нашата организация от онази на “голямата група или класа”(голямото събрание). Както името АСД е един постоянен укор за протестантският свят, така и допълнението ***Реформаторско Движение*** е един постоянен укор за “голямата група или класа”.

“Голямата група или класа” се гордее, че тяхното име е било прието чрез Божествено откровение, но те изгубиха из предвид факта, че *“Не в името, а в плода е ценността на дървото. Ако плодът не струва, името не може да спаси дървото от унищожение.”- Ж.И., 107/1, Гласът в ...*

“Трябва да се знае, ако те носят само името АСД или дали заемат позицията на Божията страна, да излязат от света и да се отличават и да не се докосват до нищо нечисто.”- 6 Т.95.

Ако вземем в предвид делата относно реалното състояние на ЦАСД, стигаме до заключението, че те използват само името, но в действителност делата им не отговарят на изповеданието им. Те официално позволяват на членовете си да престъпват Съботата – Седмия ден. Те заявяват, че на определени места и при определени обстоятелства, те “не мога дори и да мечтая(сънувам) за спазването на Съботата”(виж в “Защищаване на Божият Закон”). Те се покоряват на изискванията на държавата, забравяйки това, което е писано в Деян. ап.5:29. В проблемните страни, техните деца отиват на училище в Съботен ден. Ако те биха били искрени и честни, биха приели едно име, което подхожда точно на действителността им.

РЕФОРМАТОРСКОТО ДВИЖЕНИЕ НЯМА ИНСТИТУЦИИ

Възражение: Реформаторското Движение няма институции. Те нямат училища, болници, издателски къщи, и т.н. Как ще могат те да разнесат Евангелието из целият свят? Те са само една шепа хора пръснати тук и там по света.

Отговор: Вярно е, че сме малко на брой в сравнение с “голямата група”. Числеността на нашите членове сега(1986г.) беше под 20 000 в целият свят. Вярно е също, че сме “пръснати” по всички континенти. Както е известно на всички, ние нямаме големи институции, но имаме няколко малки. Разбираме, че не е Божията воля Неговият народ да издига огромни сгради и да има големи институции. Това е една от причините, поради които ние, от Реформаторското Движение ги нямаме. Друга причината е, че бихме били задължени да правим компромиси, за приемането на светската политика и да се уподобим със светските изисквания и стандарти. Не можем да си позволим да имаме много, но малки институции, защото сме бедни от материална гледна точка.

Божият план е бил църквата да поддържа малки институции. Той е определил от какъв характер би трябвало да бъдат те. Нека вземем в предвид характерът на няколко от институциите на АСД и да видим дали функционират според това, което е правилно, изпълнявайки Божият план. Главните институции са:

- а) училища;
- б) здравни заведения;
- в) издателски къщи;
- г) заведения за здравословни храни.

Училищата

“Делото в нашите училища, не трябва да бъде като онова, което се върши в светските колежи и семинари. Във великото възпитателно дело, наставления в областта на науката не трябва да бъде по характер по-долно(по-лошо,слабо), но трябва да се приема на първо място по важност онова познание, което ще пригответи народа да устои във великия Ден на Господа. Нашите училища трябва повече да приличат на училищата на пророците.”- 6 Т.152.

“Нашите училища би трябвало да бъдат като училищата на пророците. В тях Библейските истини трябва да се изучават със сериозност.”- Св.род.уч.и ученици., 53.

“Съществува реалната опасност нашият колеж да бъде отклонен от неговият основен план. Божията цел е била известна, че нашият народ би трябвало да има възможност да изучава науката и в същото време, да изучава изискванията на Неговото Слово. Би трябвало да се предават Библейски лекции; изучаването на Писанията, би трябвало да бъде на първо място в нашата възпитателна система.”- ,86 iid=

“Ако моралността и религията трябва да живеят в училищата, това нещо трябва да стане чрез познаването на Божието Слово. Някои могат да

твърдят, че ако се следва само религиозното учение, би се направило едно изтъкване, нашето училище би останало неизвестно; и онези, които не са от нашето вероизповедание не биха подържали колежа. Много добре тогава, **оставете ги да вървят в други колежи**, където ще намерят възпитателна система според вкуса си. Нашето училище **беше учредено** не само за изучаване на науката, но с цел да се даде едно подходящо наставление относно великите принципи на Божието Слово и нашите ежедневни задължения.

Това е необходимото възпитание за настоящото време. Ако **някакво светско влияние** следва нашето ръководство в нашите училища, тогава **продайте го** на онези от света и оставете ги те да го ръководят изцяло; и онези, които са инвестирали средства в онази институция, ще основат друго училище, за да бъде ръководено **не според плановете на светските училища**, нито според желанията на директора и учителите(професорите), но според планът специфициран от Бога.

Днес нашият **колеж** се намира в едно състояние, което **Бог не одобрява**. Бяха ми показани опасностите, които заплашват тази важна институция. Ако нейните отговорни мъже търсят да стигнат **светският стандарт**, ако те копират плановете и методите на други колежи, **Божият гняв ще бъде върху нашите училища**.”- 5 Т., 25,26,27.

“Да снижиш стандарта, за да спечелиш популярност и увеличаване числеността на членовете и след това от тази численост да правиш повод за радост, доказва едно голямо **заслепяване**. Ако бройката би представлявало доказателство на успеха, Сатана би могъл да претендира за превъзходство; понеже неговите последователи в този свят са в изобилно множество. Степента на моралната сила от която е проникновено едно училище е изпитът на нейният просперитет. Не числеността, а нравствеността, интелигентността и благочестието на личностите, които съставляват нашите училища би трябвало да бъдат източник на радост и благодарност. И нима тогава, нашите училища да станат подобни на онези от света и да следват техните обичаи и пример?”- 6 Т.143.

“Всички училища из между нас, **скоро ще бъдат затворени**.”- 5 Т.156.

“Съществува пред нас вероятността за продължаване на борбата, с **риск за затвор, отнемане на имуществото и дори собственият ни живот в защита на Божият закон**, който е премахнат от човешките закони.”- 5 Т., 712.

Възпитателната дейност от ЦАСД не е онази, която Бог желае да бъде. Характерът на училищата от основните до университетите, следват примера на всички останали училища. Спортни съревнования, игри, развлечения, и т.н., се играят и практикуват в училищата. Какво е писано относно тези неща? Нека прочетем следните параграфи:

“След службата, останалите дни бяха прекарани от студентите в различни игри и спортове, някои от които лекомислени, груби и жалки.

През следващата нощ, като чели бях свидетелка на следобедните срещи. Сцената ми беше представена много ясно и ми беше дадена вест за ръководителят и учителите на училището:

“Беше ми показано, че в развлеченията, които се състояха в училището през онзи след обяд, врагът беше спечелил победа и учителите бяха претеглени на везните и намерени недостатъчни. Бях дълбоко угрижена и обременена при мисълта, че онези, които са на отговорни постове и позиции отварят вратата и, според както се случи, и поканват врага вътре; понеже това нещо те са го направили, позволявайки изпълнителите се прояви.” - Св.за род.уч.ученици.,348.

“През време на нощта бях свидетелка на това, което ставаше на териториите на училището. Студентите, които бяха ангажирани в смешната сцена, която беше видяна, действаха в съгласие с желанието на неприятеля, някои от тях по един много неприличен начин. Беше ми представена картина на нещата, в която студентите играеха крикет и тенис. След това ми се даде разбиране за истинския характер на тези развлечения. Те ми бяха представени, като вид идолопоклонство, подобно на идолите на другите страни.”- също там, 350.

Човешкото е издигнато и с това гордостта и себе прославата се умножава. Според изложението, което ми беше дадено, неморалността изобилва между момчетата и момичетата от училището без да бъдат обуздавани. Това ли е видът на институциите, за които Бог апелира? Разбира се че не. Ако не можем да имаме училище според това, което е правилно, предпочитаме да го нямаме, според съвета на Е.Г.Уайт от 5 Т., 25-26. Реформаторското Движение трябваше да затвори някои училища, понеже изискванията на правителството бяха несъвместими с нашите принципи. Д. Пр.казва, че онези училища, които държат високия стандарт на Божието слово, ще бъдат затваряни. Ще бъдат ли училищата на АСД затваряни? Няма да бъдат, защото Църквата винаги прави компромис със света. Това нещо трябва да стане, казва с.Уайт:

“Човеци ще използват всички средства, за да направят по-малко забележителна разликата между АСД и спазващите първия ден на седмицата. Беше ми представена една група под името АСД, които съветваха, че знамето или знакът, който ни правеше един особен народ, не трябва да се държи така забележително, защото – твърдят те – това не е най-добрата политика, за да се осигури успех в нашите институции. Но сега не е време да се предаваме, да се срамуваме от вярата си.”- 6 Т.,144.

Здравните заведения

Четем от Д. Пр. относно видът на здр.заведения, които Църквата би трябвало да ръководи:

“Преди години Господ ми даде специална светлина относно учредяването на една медицинска институция, където болните биха могли да се лекуват по корено различни принципи от тези, които се практикуват в светските институции.”- 6 Т.223.

“Христос не е вече на този свят като личност, за да върви през градовете и селата ни, лекувайки болните. Но Той ни е поръчал да продължим мисионското лечебно дело, започнато от Него. За това дело трябва да направим най-доброто, което можем. Трябва да се основават институти за грижи за болните, където мъже и жени, страдащи от болести, биха могли да бъдат оставени на грижите на богобоязливи лекари и медицински сестри, и да се лекуват без лекарства.”- 9 Т.,168, Санаториуми, като мисионерски представителства.

“Съществуват много начини, за практикуването на изкуството на изцелението, но има един единствен, който Небето приема. Божиите методи са прости средства, обикновени природни, които не биха обременили или отслабят човешкият организъм чрез своята сила. Въздухът и чистата вода, хигиената, един правилен режим на хранене, чистотата на живота и едно твърдо упование в Бога са средства от чиято липса умират хиляди хора; въпреки това тези средства продължават да не бъдат използвани, защото тяхната употреба с умение изисква ангажираност, което хората не оценяват. Чистият въздух, упражненията, чистата вода и чисти и приятни помещения са под ръка на всички, с малко разходи, но лекарствата са скъпи, относно средствата, както и техният резултат върху организма.”- 5 Т. 443.

Освен въпросът за прилагане методите на лечение, които би трябвало да бъдат по-различни от другите светски институции, става въпрос и за пазенето на Съботата, което трябва също да се има в предвид. Така че трябва да се полагат грижи за болните, но по-точно за онези, които са в много тежка форма, и изпълнителната програма не трябва да се върши в Съботен ден. Ако здр. заведения са големи, изпълнителната програма не може да бъде избягната в Съботен ден.

Институциите на АСД не са приети от Бога, според следното Свидетелство, защото са моделирани според светският образец:

“Нашите здравни институции имат стойност според Божията оценка само тогава, когато Му се позволи да ръководи администрацията, ако Неговите планове и намерения бъдат приети на първо място в сравнение с човешките. Той гледа на тези институции, които не са от такава стойност подобно на установените в света. Бог не може да поддържа нито една институция, ако тя не научи живите принципи на Неговият закон и ако не приведе своите действия в съгласие с Неговите наставления. Върху тези институции, които не са подържани според Неговият закон, Той изказва намерението Си: “Не одобрен: премерен на везните на Светилището и намерен недостатъчен!”- Медикъл Министри, 164.

Друга причина, поради която санаториумите на АСД не са Богоудобрени, е както следва:

“На нас може би ни се струва, че е по-добре да избираме места за санаториуми сред богатите; за да се даде име на делото ни и да обезпечим покровителство за нашите институти. Но в това време няма никаква светлина...

На Бога не е приятно нашите институти да бъдат установени всред едно общество от такъв характер, колкото и явни да са преимуществата му. Себелюбиви богати хора упражняват едно влияние, което преобразува другите и затова неприятелят ще действа чрез тях, за да ни загради пътя...

При издигането на нашите здания, ние трябва да се отдалечаваме от домовете на великите хора на света и нека те потърсят помощта от която се нуждаят, като се отстранят от своите общества и отидат в по-единени места. Ние няма да задоволим Бога, ако построим нашите санаториуми между хора, които са прекалени в облекло и живот, които се привличат от онези, които правят голям показ.”- 7 Т., 88-89, Не между богатите.

Има още един проблем и това е ангажираността на лекарите и санитарните служители. Чрез един закон на не дискриминация АСД могат да ангажират лекари и санитари, които не са адвентисти, дори ако те не вярват в Бога. Те могат да съветват пациентите за това, което те мислят че е правилно.

Чрез лошата практика на трансплантация на бъбреци от маймуна на човешкият организъм, чрез действията на абортите и т.н., чрез изобилната употреба на антибиотици, инжекции с лекарства, и т.н., медицинските институции на АСД, са далеч от Божият план предвиден от Него за тях.

Издателските къщи

Божията служителка пише: *“Нашето издателско дело бе установено по Божие нареждане и под Неговото специално ръководство. То бе предназначено да изпълни една особена цел. АСД са били избрани от Бога като особен народ, отделен от света...”- 7 Т., 138, Изд.дело/ Свид.за истин...*

“Ние не трябва да публикуваме само теорията на истината, но да я представим и практически в характер и живот. Нашите издателски институти трябва да стоят пред света, като въплъщение на християнските принципи. В тези институти Христос стои начело на работните сили, стига те да изпълняват Божията цел. Свети ангели надзират работата във всички отдели...”- 7 Т., 142, Нагледно изяснение на Християнските принципи.

“Нашите издания трябва да извършат една много свята работа излагайки ясно и просто духовната основа на вярата ни...”- 7Т.150, Изд.дело / Целта на нашите издания.

Според посочените по-горе параграфи, в хармония ли са издателските къщи на АСД? Нека оставим Д. Пр. да ни отговори:

“Чувствувам душевен страх, като виждам в какво състояние са изпаднали издателските ни къщи. Пресите в Господния институт са отпечатвали пагубни за душите теории на Романизма и други тайни на неправдата. Това нещо отблъсква целият свят характер на институцията. Ръководителите дават в ръцете на работниците оръжия, за да бъдат използвани срещу истината. Как гледа Бог на такъв вид дейност? В

небесните книги са записани думите: "Невярна работа". По такъв начин гледа Бог на нещата, които идват от фабриката на Сатана – неговите пъклени научни измами. Учреждението трябва да се очисти от тази недостойна работа. Имам едно свидетелство от Бога за онези, които са поставили в ръцете на работниците такава работа - (8 Т.1 91/2, това е било за изучаване от участниците на Г.К. в Oakland, Калифорния, 27 март 1903.)

Какво отпечатват те в своите издателски къщи днес? Ние знаем, че се издава и нещо добро като материали, но доброто и лошото са смесени заедно. Изворът дава и сладка и горчива вода. Помислете върху следващият параграф:

"Сексуалният живот трябва да бъде забавен. Защо не? Това не означава, че тя би трябвало всеки път да започва с леко сърце или с непринуденост. Но тогава, когато си позволяваш нейните удоволствия с любимата личност, тя трябва да бъде забавление, свободна от всякаква тържественост и тежест, със смях и шеги заедно с целувки." - Знамения на времето, Дек. 1976, с. 7.

Обърнете внимание на следният параграф:

"Това е една добра новина за християните, които се грижат относно своите братя и сестри хомосексуалистите. Църквата не би трябвало да се чувства отговорна, да се ангажира в една мисия от вида, да "изследва и разрушава" против хомосексуалистите – активни, включително и онези, които са вече сред тях. "- Делото, Септември 1981г., стр. 16.

Със сигурност тези статии, които съдържат развращение, не съдържат онова, което Бог е имал в предвид да отпечатват издателските къщи. Могат ли такива издателски къщи да се считат все още, че са Божии инструменти? **Оставяме читателят сам да си отговори на този въпрос.**

Издателските къщи на АСД, освен публикуването на разрушителните теории за душата на романизма и тайните на неправдата, статии насърчаващи неморалността, и т.н., те биват също и абсорбирани от сделките, по такъв начин, че тяхната цел по-скоро излиза е да печелят пари, отколкото да разпространяват истината. Формата и заглавията на книгите са променени и те се продават на общественоста на по-скъпа цена. Против такъв вид процедури, Д. Пр. предупреждава:

" Има опасност да се впуснете в търговия и да станете толкова заети със светска работа, че истините от Словото на Бога, в тяхната чистота и сила, да не бъдат въведени в живота. Любовта към търговията и печалбата преобладава все повече и повече." - 9 Т., 62, Лит. в сл / Нашите издания (виж в 8 Т. 67-68, 88).

Институции за здравословно хранене

"За да бъдат в състояние да правят добри сделки, специално между католици, The Sanitarium Health Food Company (S.H.F.C.- компания за здравословни храни от санитарна гледна точка) от Австралия, прежали истината. Католическият вестник "Защитник", е публикувал статия

казваки, че ЦАСД не счита папството за антихрист. След това вестникът публикува продуктите на S.H.F.C. Предлагаме част от информацията по-долу.

“Обществен протест против публикациите на АСД, обидни за католиците избухнаха през 1940г., тогава, когато една книга, “Този Ужасен Час” издадена от редакторската компания “Знамения”, друг филиал на АСД, направила една карикатура на папата, като “антихристът” и като “звярът” от Откровението.

В следствие на писмата на читателите, беше направен от Дружеството на Жените Католички, публичен темпераментен протест. Много хора, включително и собственици на хотели и приемници, отказаха да купуват повече продуктите на S.H.F.C, един друг филиал на адвентистите.

Декларацията от 1940г.

“Резултатът беше, че официалните лица на S.H.F.C позвъниха в офиса на вестник “Защитник” и изразиха съжалението си, за публикуваният обиждащ ги материал. Секретарят за Виктория, Южна Австралия и Тасмания на S.H.F.C, каза в една декларация към в. “Защитник”, че онази книга в която се появили обидните изявления е била за първи път публикувана в Европа и преиздадена от редакторската колегия на “Знамения” тук без предварителното обикновено изследване на съдържанието “

Каза се, че пасажите поради които беше ускорено оплакването, не представлява гледната точка на ръководството на редакторската компания “Знамения” и разбира се и на S.H.F.C.

“Каза се още, че същата книга не е била в продажба доста дълго време, не е била и тогава и не е била програмирана да бъде преиздавана от компанията на “Знамения.” Те изразиха дълбоко съжаление от своя страна за преиздаването, и без съмнение, ще се опитат по някакъв начин да поправят някои неща, според възможностите им.”

“Въпреки, че и други адвентисти са се обаждали в офиса на в. “Защитник” и са отхвърлили декларацията на секретарят, ние приехме гаранцията на секретаря като на официална личност.

Понеже и други публикации от този вид, не са достигнали до нашето знание и като чели видят нападателна публикация посочено по-горе е изчезнал в по-добър климат, който се е развил през следващите години, “Защитник” прие наскоро, с добри намерения и вяра да, направи платена реклама за S.H.F.C.

“В следствие на протестите от страна на някои от нашите читатели, се свързахме с централата на АСД в Yarra St.Hawthorn, и разговарях с пастор L Jones. Той ни поясни, че книгата “Този ужасен час”, е била извадена от строя скоро след 1940г. и не е била до сега пускана в действие. Той каза, че в същност авторът наскоро е бил в Австралия и е бил питан относно книгата. Според думите на пастора, авторът отговорил, че ако би трябвало днес да напише тази книга, той би я написал по съвсем различен начин. Пастор Jones добавил, че “за щастие сега съществува един нов климат между религиозните деноминации, и доколкото зная, никаква

литература която би могла да бъде засягаща, обиждаща, нападателна и т.н., вече не се транспортира от адвентистите.

Отново получихме увереността с добри намерения и вяра и в нашето на 6 февруари подчертахме, че нашите кореспонденти не са заявявали, дали техните възражения редакторско слово се основаваха върху предишните публикации относно силната конфронтация, която се случи през 1940г., или върху на скорошни публикации, които те биха могли да видят.”- “Защитник”, 13 февруари 1964г.

Статията посочена по-горе се обяснява сама. Истината беше отречена не само от S.H.F.C, но и от редакторската компания “Знамения” и от официалните лица на Конференцията.

Производството на S.H.F.C, е познато навсякъде, то е много известно. Питаме се, дали тяхната индустрия съществува само заради някаква изгода от това или за подобряване(повишаване) на здравословното състояние. Не виждаме тези институции да работят според това, което е право и е в хармония с Божият план.

Бог никога не е искал от Своя народ да издига огромни конструкции и да основава институции, само за да конкурира други светски институции.

“Бог не изисква голямо число институти, големи здания и външност, но хармонично действие на един особен народ избран от Бога и скъп, съединен един с друг, животът му скрит с Христа в Бога...”- 8 Т., 183,Едно всесветско дело(последен параграф).

“В мисионерската Си работа Христос обгърна света и Господ ми показва чрез откровение, че Неговият план не е да се правят големи центрове, и да се основават големи институти и фондовете на нашите хора във всичките страни на света да се изразходват за поддръжка на няколко големи институти, докато нуждите на времето искат да се направи нещо на много места, когато providението отваря пътя. “- 8 Т., 204, Едно предупр. против централизиране.

“Бог желае Неговите институти и избраните Му, осиновени чада да Го прославят чрез изявяване качествата на Христовият характер...”- 8 Т., 183, Думи на съвет(първи параграф).

“Грешките, които са били направени в миналото при построяването на здания трябва да бъдат поправени за в бъдеще...”- 7 Т., 92, Обмисляне въпросът за сградите.

Тъжно е че в силата на АСД се разкрива делото на Сатана, според следното изявление:

“Вече силата на тъмнината е поставила името на своя отпечатък върху делото, което трябваше да остане незасегнато, неосквернено от лукавите планове на Сатана.”- Св.за пр.,277.

“Издигам гласа си в знак на предупреждение против смесването в нашите институции на светски елементи с вярващите; трябва да дадем сигнал на предупреждение...”- Св. за пр., 272.

ЦАСД претендира: “Ние имаме институции: училища, здравни заведения, хранителна индустрия, издателски къщи, толкова много църкви, толкова много членове”и т.н. Това е и изявлението на ангелът на Лаодикия:

“...Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо...” Откр3:17 Най-необходимото нещо, е духовното богатство, което липсва от всички институции на АСД. Господ не може да работи посредством институции, които са се отклонили от Неговият план.

Отговор на възражение №13

ЗАПЕЧАТАНИТЕ 144 000, НЕ ПРЕДСТАВЛЯВАТ ДОКТРИНАЛЕН ВЪПРОС

Възражение: Духът на Пророчеството ни съветва да мълчим по въпроса за 144 000. Това не представлява въпрос за спасение, нито пък доктринален. Реформаторското Движение го прави да изглежда като много важен доктринален въпрос.

Отговор: В защита на посоченият по-горе аргумент, някои членове на АСД цитират две изречения от параграф от Духа на Пророчеството. Целият параграф звучи така:

“Христос казва, че в църквата ще има хора, представящи басни и предположения, макар, че Бог е дал велики, възвишени, облагородяващи истини, които би трябвало да се съхраняват в съкровищницата на ума. Когато някои приемат тази или онази теория, когато са любопитни да узнаят нещо, което не е необходимо за тях, Бог не ги ръководи. Неговият план не е хората Му да представят неща, за които трябва да правят предположения, тъй като не са изучени в Словото. Не е волята Му да се впускат в спорове по въпроси, които няма да помогнат в духовно отношение, като например: кои са в числото на 144 000? Скоро Божиите избрани ще разберат това със сигурност.” 1 И.В., 174/3.

Четейки внимателно изявлението разбираме, че Е.Г.Уайт казва, че не трябва да: 1) “представяме басни”; 2) “приемаме тази или онази теория”; 3) учим неща”за които трябва да правят предположения, тъй като не са изучени в Словото.”

Посоченият по-горе параграф не ни забранява да изучаваме запечатващата вест, но чисто и просто, той ни казва да не влизаме в спорове по въпроса относно **кой** (кои хора) ще влезе в това число. Никой не познава човешкото сърце и никой не може да каже кой ще бъде спасен и кой не.

В първите дни на Адвентното Движение доктрината за запечатването е била дадена чрез видение на Е.Г.Уайт и тя стана важна, добре основана доктрина:

“При едно събиране проведено в Дорчестер, Масачузетс, през Ноември 1848г. ми беше представено във видение прогласяването на запечатващата вест и дългът на братята да публикуват светлината осветила нашият път. След приключването на видението, казах на моята съпруга: “Имам една вест за теб. Трябва да започнеш да издаваш един малък вестник и да го изпратиш на народа. В началото ще бъде малък; но след като хората ще го прочитат, те ще изпращат и средства с които ще отпечатваш и като начало ще бъде успешен. От това малко начало ми беше показано, че ще стане поток от светлина, която ще върви ясно от единият до другият край на света” L.S., 125.

“След като започнахме издателската дейност, не сме спирали нашата дейност да проповядваме истината, но пътувахме от място на място известявайки **доктрините**, които ни донесоха величествена светлина и радост, насърчавайки вярващите, поправяйки грешките и поставяйки нещата в църквата на ред.” L. S., 127.

Видението относно запечатващата вест е била причината за започване на издателската дейност от АСД. Тогава тя е била считана като “величествена светлина”, “настояща истина”, и т.н. Тази доктрина е била основно и изучавана от деноминацията до като числеността на членовете надмина тези на запечатаните.

Въпросът за запечатването не едно предположение, представа или теория. Въпросът е ясно представен в Библията и Духът на Пророчеството:

Относно изявлението че не трябва да “влизаме в спорове”относно някои въпроси както например: “кой ще бъде в числото на 144 000”, би трябвало познаваме основата на цялата история и причините, които са я накарали да напише това изявление. По онова време, точно както се случва и днес, имаше много различни мнения по отношение на 144 000. Д-р В.Е.Fullmer от Калифорния учеше, че тези 144 000 трябва да бъдат образувани само от американци. Против такива представи и спекулации с Уайт издигна гласа си. Днес някои излизат с аргументи, че само не женени мъже ще образуват това число четейки в своя подкрепа Отк14:4; имаше и такива, които вярваха че запечатаните ще бъдат само Юдеи според Откр. 7:5-8. Е.Г.Уайт нито веднъж не споменава, че не трябва да изучаваме темата за запечатването на Божият народ. В много от нейните книги и страници е представена тази тема. Ако това не беше толкова важно, тя не би писала толкова много по тази въпрос.

Важен ли е въпросът за запечатването относно нашето спасение? Нека прочетем:

“Нашата обхода и дела ще определят дали ще приемем печата на живия Бог, или ще бъдем **повалени на земята** от унищожителните оръжия.” 5 Т., 212.

Има само две алтернативи за АСД: да бъдат запечатани с печата на живия Бог или да бъдат унищожени. Това е въпрос на живот и смърт. Помислете върху следното:

“Господ ми показва, скъпоценни души които са жадни и умират поради липса на настоящата запечатваща истина, храна за подходящото

време; и че бързи вестители трябва да бързат по пътя и да нахранят стадото с настоящата истина. Чух един ангел да казва: “бързайте вие бързи вестители, бързайте вие бързи вестители! Защото случаят на всяка една душа скоро ще бъде решен за живот или за смърт.” (“Настоящата Истина”, том 1, брой 3)

“ Нека се борим с всички сили които Бог ни е дал, за да бъдем между 144 000.” 7 Б.К., 970.

За повече информация върху този доктринален въпрос, молим ви да прочетете нашата брошура: ”Запечатването на Божият народ”.

Отговор на възражение №14

ЦЪРКВАТА НА А. С. Д. ПРОПОВЯДВА ВЕСТТА ОТ 1888 г.

Възражение: Реформаторското Движение твърди, че те следват учението представено на църквата през 1888г. - Оправдание чрез вяра. Църквата на А. С. Д. Също представя тази доктрина. Тя никога не е изоставяла тази вест.

Отговор: Всички християнски църкви проповядват Оправдание чрез вяра, но без дела. Има много и най-различни публикувани книги върху тази тема от различните деноминации. Оправданието чрез вяра е било поучавано и от Мартин Лутер във времето на Реформацията през 16 век. Те са имали незначителна светлина по този въпрос за онова време. Те вярваха в правдата Христова без закона, без послушание. Но не това е била вестта дадена на Божият народ през 1888г. Вестта дадена тогава, трябваше да бъде проповядвана във връзка със закона. Следващото изявление пояснява това нещо много добре:

“Господ, в Своята голяма милост, изпрати една от най-ценните вестни на Своя народ, чрез старейшините Вагонер и Джоунс. Тази вест трябва да издигне по-високо пред света издигнатият Спасител, жертвата за греховете на целият свят. Тя представя оправданието чрез вяра в Гаранта; тя приканва народът да приеме **правдата Христова, която е била изявена чрез послушание спрямо всички Божии заповеди...** Тази е вестта, която Бог заповяда да се даде на света. Това е вестта на третият ангел, която трябва да се прогласява със силен глас и е следвана от изливането на Неговият Дух в една голяма мярка.” – Св.за пропов. 91,92.

Колкото до аргумента, че ЦАСД никога не е отхвърляла тази вест, четеме само това, което казва Божията служителка относно това нещо:

“Това пророчество се е изпълнило буквално(Матей 23:23, 30, 31) чрез юдеите, в отношението им спрямо Христос и вестителите изпратени от Бога до тях. Желаят ли хората днес, да следват примера на онези, които

бяха обвинени от Христос? Тези ужасни предсказания, те не ги изпълниха напълно; ако Бог им запази живота и те подхранват същият дух, който е белязал техните действия както преди, така и след събранието в Минеаполис, те ще изпълнят мярката според делата на онези, които Христос избличи, когато беше на земята. Опасностите от последните дни са върху нас. Сатана поема контрол върху всяка мисъл, която не е решително поставена под контрола на Божият Дух. Някои подхранваха омраза против мъжете, които Бог натовари с една специална вест към света. Те започнаха това Сатанинско дело в Минеаполис. След това, когато видяха и почувстваха изявлението на Святият Дух свидетелствайки, че вестта беше от Бога, те я намразиха още повече, понеже беше свидетелство против тях. Те не желаеха да смират сърцата си и да се покаят, да прославят Бога и да защищават истината. Те продължиха в собственият си дух, изпълнени със завист, ревност и лоши подозрения, както постъпиха и юдеите. Те си отвориха сърцата за неприятелят на Бога и човека. Въпреки това, тези хора заемаха ръководни постове и моделираха делото според собственото си мнение, за по нанатъшното му развитие.” Идем, 79,80.

“Макар че мнозина чуха известната вест чрез изявата на Святият Дух и те не само че отказаха да приемат вестта, но намразиха светлината. Тези хора са участници в разрушаването на душите. Те застават между човеците и светлината изпратена от небето. Те стъпкаха в нозете си Божието Слово и не оцениха Неговият Свят Дух.” Идем, 91.

“Имаше време, когато това дело(институт за подготовка на проповедници) беше необходимо, понеже нашият собствен народ се противопостави на Божието дело отхвърляйки светлината за истината върху Христовата правда чрез вяра. Те би трябвало да приемат тази светлина и да я отразяват в сърцата си, говора и перо(писмено); защото тя е тяхната единствена **ефикасност**. Би трябвало те да работят под ръководството на Святият Дух, за да предложат светлината и на други.” Идем, 401.

Какво означава в същност да учиш и приемеш Христовата правда? Нима означава само да вярваш и нищо друго повече? Вземете в предвид следното изявление:

“Изтъкнатата върху небесните станове одежда, не съдържа нито една нишка от човешка мъдрост....Чрез съвършеното Си послушание(Христос) направи послушанието към Божиите заповеди възможно за всяко човешко същество. Покорим ли се на Христос, сърцето се съединява с Неговото сърце, волята се превръща в Негова, умът става едно с Неговия ум, помислите са заплени от Него; ние живеем Неговия живот. Това означава да бъдем облечени с одеждата на правдата Му....” Пр.Хр., 312, “Без сватбарската дреха”.

Във всички училища на АСД се прокарва човешкото. Те трябва да имат някаква диплома, за да заемат постове в църквата, постове като професори или проповедници и след това да се отнесеш към тях с титлата за:”доктор”, “професор”, “пастор” и т.н. и дори ”благоеен”, качество което принадлежи

само на Бога. Човеци биват издигани и прославяни вместо Бога. Когато бива приета Христовата праведност, човешката слава е стъпкана в прахта. На човека не ще се даде никаква почит, никаква титла, никаква слава. Това означава оправданието чрез вяра.

“Какво означава оправданието чрез вяра? Тя означава Божието дело в изоставянето на човешката слава в прахта и ефективността и за човека, което не е според собствените му сили да го направи.” Св.за пропов., 456.

През 1888г. съветът на Верният Свидетел е бил представен на Лаодикия и той звучи така:

“то съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамът на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш.”
Откровение 3:18.

Белите дрехи представляват Христовата правда (4 Т., 88; 5 Т., 253.). Този съвет не е бил напълно приет от църквата през 1888г., според следното свидетелство:

“Видях, че свидетелството на Верният Свидетел не е било взето под внимание дори и на половина. Тържественото свидетелство, от което зависише съдбата на църквата е било почти пренебрегнато, та дори напълно отхвърлено...” *“Оп.и вид., стр.270, “Пресяването”.*

“...Ако те не последват съвета на “Верния Свидетел” и ревностно да се покаят и купят “злато пречистено през огън”, “бели дрехи” и “колурии”, Той ще ги изблъва из устата Си.” *Идем, 108, “Надеждата на църквата”.*

Отхвърляйки вестта към Лаодикия, която представлява единствената надежда за църквата, те отхвърлиха наистина Христовата правда. Онези, които приеха Съвета, издигнаха стандарта и като резултат от едно пресяване се получи разделение в църквата. Това нещо вече е история... За повече подробности върху този въпрос, ви препоръчваме книгата “Христос Наша Правда” от старейшин А.Г.Даниелс, както и нашите издания върху този въпрос.

Отговор на възражение №15

ЯДЕНЕТО НА МЕСО НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ УСЛОВИЕ ЗА ПРИЕМАНЕ В ЦЪРКВАТА

Възражение: Защо Реформаторското Движение прави от яденето на месо, изпит за приемане в църквата, след като Свидетелствата казват, че това не би трябвало да бъде така?

Отговор: В Библията и Свидетелствата има стихове, които “колебливите”(нестабилните) и “незапознати” изваждат, за да задоволяват собствените си мнения и вкусове. Такъв е и случаят с параграфа от 9 Т., 159, който звучи така: “... *Ние не трябва да правим употребата на месо, като изпит за членство в църквата...*” Ето какво пише още на тази страница: “*Ние не определяме строго определени граници, които да се следва в диетата....*” 9 Т, 159.

Питаме тези, които възразяват против нас, да ли не би трябвало да обърнат внимание и на това възражение? Определят ли те строго определени граници за следване в диетата или не? Позволяват ли те на своите членове да консумират свинско месо, от всяко нечисто животно, кръв, тлъсто? Позволяват ли те на членовете си да пият уиски, вино, бира и т.н.? Ако не, тогава означава, че те определят строги граници. Ако те позволяват на своите членове да консумират каквото им харесва, тогава ситуацията е още по зле...

Ако те приемат изявлението, че не би трябвало употребата на месо да бъде изпит за членство в църквата, те трябва да приемат и другото изявление. Двете изявления са записани на една страница. И ако те настояват, че употребата на месо не би трябвало да бъде изпит за членство в църквата, тогава те не би трябвало да правят изпит и от другите. Те правят от нечистото месо изпит за приемане, не е ли така? Изявлението от 9 Т., 159, не казва дали употребата на месо е от чисти или нечисти животни. То обобщава всички видове меса.

През 1858г. яденето на свинско месо, не трябваше да бъде изпит за членство в църквата на АСД, но това не означаваше че никога няма да бъде. Духът на Пророчеството ни информира относно това, което е станало тогава:

“Видях, че възгледите ви за свинското няма да навредят, ако ги запазите за себе си. Но според вашите преценки и мнения вие сте превърнали това в изпит и действията ви ясно показват какво е убеждението ви по този въпрос. Ако изисква от народа Си да се въздържа от свинско месо, Бог ще го убеди. Той желае да показва на искрените Си чада задълженията им, както и да разкрива тези задължения на личности, върху които не е поставил бремето на делото Си. Ако църквата е длъжна да се въздържа от свинско, Бог ще открие това на повече от двама или трима. Той ще покаже НА ЦЪРКВАТА какво е задължението ѝ.” 1 Т., 206-207, “Грешки в храненето”.

Няколко години по-късно, през 1863г., Бог изпрати ценна светлина върху въпроса за здравната реформа. Тогава беше показано на Е.Г.Уайт, че Неговият народ трябва да се откаже не само от свинското месо, но и от всички останали меса, като употреба за храна. Тя ни представя своята опитност: “ *Не съм променила с нищо позицията си откакто приех здравната реформа. Не съм направила и крачка назад, откакто върху моят път просветна за първи път светлината изпратена от небето относно този въпрос...Бях голяма месоядка. Но когато ми прималя, поставих ръцете си върху стомаха и казах: “Никога не ще опиташ вече. Ще ядеш проста храна, или не ще ядеш нищо...” 2 Т., 371.*

Е.Г.Уайт не е отхвърлила само свинското месо, но и всички останали меса и никога не се е върнала повече към котлите с месо, според нейното свидетелство.

Питаме тези, които възразяват: Трябва ли да дойде времето, когато употребата на месо ще бъде изпит за приемане в църквата? Ако “да”, кога трябва да дойде това време? Във времето на Късният дъжд ли? Или във времето на Якововата скръб? Или при идването на Исус? Няма значение, кога трябва да дойде това време за месото да не бъде изпит за членство в църквата, месоядците и онези, които обичат котлите с месо винаги използват този аргумент: **“Употребата на месо не трябва да бъде изпит за членство в църквата”**.

Вземете из предвид няколко изявления на Духа на Пророчеството по отношение на употребата на месо, дали е изпит за приемане в църквата:

*“656 п-ф. ...Беше ми представено ясно, че Божият народ трябва да заеме **твърдо становище** против яденето на месо. Би ли дал Бог на народа Си преди 30 г. вестта, че ако искат да имат чиста кръв и бистър ум, **трябва да изоставят употребата на месо**, ако Той не би желал, те да приемат тази вест?...”* - Д.Хр.

*“Отново и отново ми беше показано, че Бог опитва да ни ръководи стъпка по стъпка към Своя първоначален план – че човекът би трябвало да живее само с това, което произвежда земята напълно естествено. Между онези, които очакват Второто пришествие на Господа, **употребата на месо като храна, ще бъде отстранена; месото ще престане да съставлява част от тяхната диета.**”* Съвети за Здравето., 450.

*“655 п-ф. Между онези, които **твърдят** че очакват скорошното идване на Господа Христа, трябва да се виждат по-големи реформи. Здравната реформа трябва да извърши между нашите хора едно дело, което все още не е извършила. Още има такива, които не съзнават опасността от ядене на месо, и които продължават да ядат плътта на животни, като с това излагат на опасност своето физическо, умствено и духовно здраве. **Мнозина, които сега са само наполовина обърнати по отношение яденето на месо, ще излязат из Божия народ, за да не ходят вече с него.**”* Д.Хр.

В посочените по-горе изявления четем, че трябва да се вземе **твърдо становище** относно този въпрос и че Божият народ **трябва да изостави** употребата на месо и че употребата на месо като храна **ще бъде отстранена** из сред онези, които очакват идването на Господ Исус Христос и че онези, които не се откажат от употребата на месо, **ще излязат из сред Божият народ**. Вярваме, че времето за взимане на твърдо становище върху този въпрос е минало. Духът на Пророчеството казва, че много хора от света ще си дадат сметка за опасността от употребата на месо и ще се откажат от него: *“Животните стават все повече и повече болни и няма да мине много време, когато употребата на месо ще бъде изоставена от много хора извън адвентистите от седмият ден.”* 7 Т., 124. *“Здравословни храни”*

По-бавно ли ще напреднат адвентистите от седмият ден относно диетата, отколкото хората от света? Ще дръзнат ли онези, които са били вече

здравни реформатори и които бяха изоставили употребата на месото като храна, да се върнат при котлите с месо?

“Някои, след като са усвоили вегетарианската диета, се връщат обратно към употребяването на месна храна. Това наистина е глупаво и изявява липса на знание как да се доставя добра храна вместо месото.”- 7 Т., 126, “Здравословни храни”

*“Сатана развращава мислите и унищожавя душите чрез своите лукави изкушения. Желает ли нашият народ да види и почувства **грехът** на толерирането на извратеният апетит? Желаят ли те да отстранят чаят(черният), кафето, **месото** и всички стимулиращи храни и да посветят средствата изразходени за това вредно толериране, за разпространяване на истината?”- 3 Т., 569.*

Духът на Пророчеството ни казва, че онези, които не практикуват въздържание са описани, като недостойни да бъдат проповедници и учители на Божият народ:

“Защо някои от нашите братя проповедници показват толкова малък интерес спрямо здравната реформа? Защото положението спрямо въздържанието във всичките неща е противоположно на техните дела за себеотрицанието. На някои места това е било големият камък за препъване в нашият път за довеждане на народа да изследва, да практикува и да изучава здравната реформа. Нито един човек не би трябвало да стои отделен като учител на народа, след като неговото учение и пример са в противоречие със свидетелството, което Бог е дал на служителите Си да представят правилното хранене, понеже това ще предизвика объркване. Незачитането на здравната реформа от него, го прави неподходящ за Божий вестител.”- 6 Т., 378.

Свидетелството от 9 Т., 159, би трябвало да не се чете без контекст. Нека прочетем целият параграф:

“Ние не трябва да правим употребата на месо, като изпит за членство, но трябва да вземем под съображение влиянието, които тъй наречени месоядни християни упражняват над другите. Като Божии вестители, не ще ли кажем на хората: “Ядете ли, пиете ли, нещо друго ли правите, всичко за Божия слава правете?”- 1 Коринтяни 10:31. Не ще ли свидетелствуваме решително против удовлетворяването на извратеният апетит? Дали някои от служителите на Евангелието, проповядващи най-тържествената истина, дадена някога на смъртни човеци, ще дадат пример за връщане обратно към египетските котли с месо? Дали тия, които се поддържат от десятъка от Божията съкровищница ще си позволят чрез себеугаждане да тровят животодайната кръв, която тече във вените им? Ще незачитат ли виделината и предупрежденията, които Бог им е дал? Здравето на тялото трябва да се счита като необходимо за растенето в благодат и за придобиването на благ темперамент. Ако не се грижим правилно за стомаха, ние възпрепятстваме изграждането на един прав, морален характер. Мозъкът и нервите са свързани със стомаха. Погрешното ядене и пиене има за последица, погрешно мислене и действие.”- 9 Т., 159-160.

В Исаия 22:12-14 четем, че коленето на овците и говедата представлява грях, който не ще бъде очистен. Пророкът говори за Великият изкупителен ден, който е започнал от 1844г. Сравнете Исаия 22:20-22 с Откровение 3:7. От времето, когато вратата на Светая се затвори и вратата на Светая Светих се отвори, се извършва изкупителното дело. В този Велик ден на изкуплението, се счита за непростим грях употребата на чистото месо като храна, според посочените по-горе Библейски стихове. Умоляваме ви да ги прочетете. Божии план е да ни върне обратно назад в състоянието от Едем, където не съществуваше никаква месна храна в диетата. Тази институция, здравната реформа, трябва да бъде възстановена в първоначалното състояние от Едем и ние сме поканени да реализираме това дело. Ние не трябва да учим хората да ядат месо, те знаят как да правят това нещо. Трябва да ги учим как да се откажат от него и да живеят здравословно и в хармония с Божият план.

Отговор на възражение №16

РЕФОРМАТОРИТЕ СА ОБВИНИТЕЛИ И ФАНАТИЦИ

Възражение: Реформаторското Движение поддържа крайни възгледи върху много въпроси. Те са фанатици и крайни(екстремисти).

Отговор: а) Ние, членовете на АСД-РД сме обвинявани че сме фанатици, понеже учим че храната не трябва да се приготвя в Божият ден; че не трябва да се къпеш в Съботният ден и т.н. Ако ние сме фанатици в това оношение, тогава и Бог е фанатик, понеже Той ни е заповядал пазим Съботата без да я оскверняваме. Относно приготвянето на храната четем: *“А той им рече: Това е точно каквото каза Господ. Утре е събота, света почивка Господу; опечете колкото искате да опечете, и сварете колкото искате да сварите; и турете настрана каквото остане, да ви стои за утре.”* Изход 16:23.

*“Господ не е по-малко прецизен сега, относно Своята Събота, отколкото тогава, когато даде предишните наредби на Израйляните. Той им поиска да опека каквото имаха да опека и да сварят каквото иваха да сваряват в шестият ден, денят за приготвление за Съботата. Онези, които небрежат да се приготвят в шестият ден за Съботата и които готвят в Съботата, престъпват четвъртата заповед и са престъпници на Божият закон. Всички онези, които наистина са загрижени да спазват Съботата според заповедта, не ще готвят никаква храна в Съботният ден. Те ще се отрекат от себе сив страх от Господа, Който даде закона на Синай и ще ядат храна приготвена в шестият ден, дори да не е толкова вкусна. Бог забрани на Израйляните печенето и варенето в Съботният ден. Тази забрана би трябвало да бъде приета от всеки един пазител на Съботният ден, като една тържествена предпоставка от **ИЕХОВА** спрямо тях.”* 3 S.G.253,254.

“В Петък да се приключва подготовката за Съботата. Облеклото ви да бъде приготвено и цялото приготвление на храната да е приключено.” 6 Т., 355.

Относно банята(къпането) и други хигиенни приготвления, ето какво казва Божията служителка: *“Обувките да бъдат лъснати и банята приключена. Това е възможно да бъде направено. Ако от това си направите правило, можете да направите това нещо.” 6 Т., 355.*

“Престъпването на четвъртата заповед не се отнася само за приготвянето на храната. Много безразлично небрежат да си излъскат обувките и да се обръснат да началото на Съботата. Това не би трябвало да се случва. Ако някой небрежи да извърши подобно дело в работен ден, те би трябвало да имат достатъчно респект за свящото време на Бога, за да остане необръснат и неизлъскани обувки до отминаването на Съботата. Това нещо, би могло да помогне на тяхната памет и да им помогне да бъдат по-внимателни, за да извършат работата си в шестте работни дни. При всяко едно събиране на палатки, би трябвало да се дадат наставления върху всички тези неща. Как можем да де надяваме на специалното Божие благословение, ако не се отвращаваме от най-малките грехове?”

S.T.

25 май 1882

б) Обвинявани сме, че поучаваме нашият народ да не яде месо. Това, казват те, означава фанатизъм. Вземете из предвид следните изявления:

“Ясно ми беше представено, че Божият народ трябва да заеме твърдо становище против яденето на месо.” Евангелизъм, 663.

“Организмът трябва да бъде хранен. Не се колебаем да казваме, че яденето на месо не е необходимо за здравето или укрепването му. Ако е било употребявано това нещо, то е било защото един извратен апетит копнее за това. Неговата употреба възбужда животинските наклонности към една активна дейност и утвърждава животинските страсти. Тогава, когато животинските наклонности са възбудени, интелектуалните и морални сили намаляват. Употребата на животинско месо цели да предизвика затлъстяване на тялото и да помрачи фината чувствителност на мисълта. Желят ли хората, които се приготвят да стават светии, чисти и святи, по такъв начин, че да бъдат въведени в обществото на святиите ангели, да продължават да отнемат живота на Божиите творения и да се хранят от тяхното месо и да се наслаждават като от луксозен продукт?” 2 Т., 63. (виж отговор на Възражение №15).

в) Обвинени сме също така в (екстремизъм) крайности, понеже сме стриктни в реформата на облеклото. Това наше въведение ли е , за поддържането на един стандарт върху този въпрос, като един важен проблем или има нещо писано по този въпрос? Нека прочетем: *“Видях, че брадвата е поставена до корените на дървото. Такава гордост не бива да се търпи в църквата. Точно тези неща отделят Бога от хората Му и отстраняват ковчегът изсред тях.... Бог ще има народ, отделен и различен от света.*

Веднага, след като някои изпитат желание да имитират светската мода и това желание не бъде незабавно преодоляно, Бог престава да ги признава за Свои чада. Те стават чада на света и на тъмнината..."1 Т., 136-137, "Съобразяване със света".

"Не си играйте мои скъпи сестри с вашите души и с Бога. Показано ми беше, че основната причина за вашето падение е любовта ви към облеклото. Това ви води до небрежност спрямо големи отговорности и трудно бихте намерили в сърцата си искрица любов спрямо Бога. Откажете си незабавно от причината за вашето падение, защото това е грях спрямо вашите души и против Бога. Не бъдете утвърдени от измамата на греха. Модата поврежда интелекта и изияжда духовността на нашият народ. Послушанието спрямо модата навлиза в нашите адвентни църкви и върши много повече от каквато и да е друга сила, за да разделя нашият народ от Бога. Беше ми показано, че правилата в нашата църква са много дефицитни. Всички изяви на гордост в облеклото, които са забранени от Божието Слово би трябвало да представляват достатъчна причина за църковна дисциплина. Ако продължава по същият начин въпреки предупрежденията, апелите и умоляванията да следва поварената си воля(желания), това може да се вземе като доказателство, че сърцето по никакъв начин не се е сляло с Христос. Аз-ът и само аз-ът е обектът на божотворене(обожаване) и такъв наречен християнин ще отведе много хора далеч от Бога. Върху нас лежи ужасен грях като народ; защото ние позволихме на членовете на нашите църкви да се обличат по един такъв неподходящ начин на вероизповеданието им. Ние трябва да станем незабавно и да затворим вратата против омайването на модата. Ако не направим това, нашите църкви ще се деморализират."4 Т., 647-648.

Във великият ден на съда, много хора с добри намерения включително и проповедниците, ще видят, че онези които бяха считани за фанатици и крайни, са онези които вършеха Божията воля. Докато тези водачи, които казваха "мир и безопасност", за да успокояват пробудената съвест на грешниците са погубени, други ще бъдат спасени. Четем следното относно този въпрос:

"Много от безбожните бяха люто разгневени, докато претърпяваха последствията от язвите. Това бе сцена на ужасна агония. Родители горчиво обвиняваха децата си, братя своите сестри и сестри братята си. Навсякъде се чуваха пронизителни стенания и крясъци: "Ти бе който ми попречи да приема истината, която можеше да ме спаси от този жесток час." Хората се обръщаха към своите проповедници с горчива омраза и ги обвиняваха казвайки: "Вие не сте ни предупредили. Вие ни казвахте, че целият свят цял да се промени и викахте : "Мир, мир!", за да смълчите всеки страх, който възникваше. Вие не ни казахте за този час, а онези които ни предупреждаваха за това, наричахте фанатици и зли мъже, които биха ни погубили." Но аз видях, че проповедниците не избегнаха Божия гняв. Страданията им бяха десет пъти по-големи, отколкото на последователите им." Оп.и вид.,282, "Краят на третата ангелска вест".

АСД-РД не поддържа фанатизма. Има разлика между фанатизъм и вяроност. Тези, които са отпаднали наричат верните, фанатици, докато тези хора(верните) се борят срещу фанатизма. Като църква не поддържа фанатични идеи. Може да се появи някоя личност с фанатични идеи тук-там, но ние не поддържае такива личности. Опитността да имаш фанатици между вярващите верни, е и опитност на АСД. Молим ви да прочетете и Оп.и Вид., 22,26,63.

“Тогавa, когато Бог работи чрез човешки инструменти, тогавa, когато човещи са подвижени от една сила от Свие, Сатана води служителите си да викат: “фанатизъм!” и да предупреждава хората да не паднат в крайности. Всички да внимават, как издигат този глас; понеже има фалшива монета, която не намалява стойността на истинската. Защото има фалшиви пробуждания и фалшиви обръщания, това не означава че от тук насетне всички пробуждания трябва да бъдат под подозрение.”Сл.на Ев. 170.

Ние сме обвинявани също, че сме обвинители на нашите братя. Обвинителите ни бъркат обвинение с казване на истината. Ако подчертаваме, че “голямата група” се е отвърнала от истината и можем да го докажем, това не е обвиняване. Библията ни казва, че това е наш дълг да разкривае греховете на претендиращият за Божии народ.

“Извикай силно, не се щади; Издигни гласа си като тръба та изяви на людете Ми беззаконието им, и на Якововия дом греховете им.” Исая 58:1.

“Божие то неодобрение почива върху онези, които преграждат пътя, по такъв начин че една по-силна светлина да не стига до народа. Трябва да се извърши едно по-голямо дело и Бог вижда, че нашите ръководни мъже имат нужда от по-голяма светлина, и по такъв начин те да могат да се обединят с вестителите, които Той е изпратил, за да изпълнят делото, което Той желае да бъде извършено. Бог е издигнал вестители в които е вложил Своя Дух и им казва: “Извикай силно, не се щади; Издигни гласа си като тръба та изяви на людете Ми беззаконието им, и на Якововия дом греховете им.”Никой да не поема риска да застава между народа и вестта от небето. Тази вест ще стигне до народа; и ако няма между тях нито един глас, който да я прогласи, тогавa камъните ще проговорят.”Сл.на Ев., 304.

Отговор на възражение №17

РЕФОРМАТОРСКОТО ДВИЖЕНИЕ Е РАЗДЕЛЕНО НА МНОГО ЧАСТИ

Възражение: Реформаторското Движение е разделено на толкова много части и клонове, че не се знае коя от тях е истинската реформация. Вместо да бъдат обединени, което е белегът на една истинска реформация, те са разделени.

Отговор: Много често чуваме хората да обсъждат с дебати, че Реформаторското движение е разделено. Тези, които правят тази забележка, биха направили още по-добре ако казваха: “Имаше някои ръководители от Реформаторското Движение, които бяха изключени поради своята невярност спрямо Принципите на Вярата и са недоволни от дисциплината, която им беше приложена. Тези вървяха от място на място опитвайки се да направят някои обръщания на хора и опитвайки се да повлияят на групи или църкви, за да продължат тяхното дело.” Какво може да направи Реформаторското Движение, ако онези, които не бяха доволни от изключването им от църквата и са започнали едно нова дело на своя отговорност? Можем ли да бъдем хулени по причина на тяхното поведение? Нека бъдем искрени и честни и да отговорим с чисто съзнание на тези въпроси.

В Библейски Коментар том 10, 1184, авторите направиха изявление, че около 1937г. Реформаторското Движение “беше разделено на около 25 разпръснати из Европа групи.”

Не знаем кои са те, не знаем техните имена или имената на техните ръководители. Въз основа на какво се дава тази информация? През 1920г. старейшинът А.Г.Даниелс каза, че “Движението на Опозицията”, както той го наричаше(изключените през 1914-1918г.), “беше разделено на около 15 различни групи”(Протокол, стр.48). Той основа своето изявление върху едно писмо написано от отделна личност. Беше ли това правилно изявление? Кой и къде бяха тези групи? Никой до сега не може да ни отговори. Умоляваме най-учтиво нашите обвинители, които използват подобни изявления да представят и доказателствата.

Реформаторското Движение бидейки “мощно пресято”(Оп.и Вид.,271), трябваше да изключи някои от своите невярни ръководители, както и някои от членовете и те недоволни, нещастни от взетите решения против техните действия, организираха действия на своя глава и отговорност. Същите не могат да се класифицират или наричат с право Реформаторско Движение. Реформаторското Движение на АСД, от неговото организиране и до днес, е същото. Това нещо можем да го потвърдим с написани доказателства. Така че онези, които не са членове на това Движение, не могат да се класифицират като наши членове.

Тогава, когато Исус призова учениците и ги изпрати да проповядват Евангелието, едно голямо множество Го последваха до момента на изнасянето на една силна проповед, която не се хареса на слуха им. Те се отвърнаха от Него. 70 от Неговите ученици също Го напуснаха. Останаха само 12. Фарисеите биха могли да използват аргумента, които използват и нашите обвинители днес, казвайки: “Тези хора са разделени на чного части. Тези, които следваха Исус, Го напуснаха. Ако беше Месията, защо не ги задържи на едно място?”

“Думите на Йоан Кръстител се изпълниха чрез тяхното тръгване: “Лопатата е в ръката Му, и Той здраво ще очисти гумното Си, и ще събере житото Си в житницата...” Матей 3:12. Това беше едно от времената на очистването. Чрез словото на истината, плявата беше

отделена от житото. Понеже те бяха много славолюбиви и суетни, за да приемат изобличението, твърде обичащи света, за да приемат един живот на смирение, много се отвърнаха от Исус.” Ж.И., 392.

Това голямо очистване или пресяване трябваше да стане. Тогава, когато по-голямата част от народа и 70-те ученици Го напуснаха, Той попита останалите 12: *“Вие няма ли да си тръгнете?”* Исус не настоя да останат. Ако те желаеха да си тръгват, бяха свободни да го сторят.

“Когато онези недоволни ученици се оттеглиха от Христос, завладя ги друг дух. Те не виждаха вече нищо привлекателно в Този, Когото слушаха някога с голям интерес. Започнаха да търсят Неговите врагове, защото те бяха в хармония с техния дух и с тяхното дело. Изопачаваха думите Му, изявленията Му и оспорваха подбудите Му. Поддържаха поетата посока, като събираха всички факти, които можеше да бъдат използвани срещу Него, и техните лъжливи доклади създадоха такъв смут, че изложиха живота на Исус на опасност.” Ж.И., 392-393, “Кр.в Гал”

По-късно, тогава, когато Всеобщият съвет на църквата от Ерусалим реши, че церемониалният закон е бил премахнат, някои из между членовете не бяха доволни с това решение. Те основаха нови църкви и групи. Четем по този въпрос:

“Не цялото християнско общество бе призовано да гласува решението на въпроса. “Апостолите и старейшините”, хора влиятелни и задълбочени, го оформиха и съставиха. Този начин бе всеобщо възприет от християнските църкви. Но не всички останаха доволни от решението. Група амбициозни и самонадеяни братя не го одобриха. Това бяха хора, дръзнали да се включат в делото на своя отговорност. Те се отдадоха на недоволство и критикарство, предлагаха нови планове, стараяйки се да провалят работата на мъжете, определени от Бога да проповядват евангелската вест. Църквата се срещна с това противопоставяне в самото си начало и ще го има винаги до края на времето.” Деян. на ап., 196-197, “Евреи и езичници”.

Историята се повтаря. Онова, което се случи във времето на Исус и апостолите, се случи и по-късно, в опитността на християнската църква през всички векове. Адвентното движение не беше отминато от тези трудности:

“Повечето адвентисти отхвърлиха истините за светилището и Божия закон. Много изоставиха вярата в адвентното движение и приеха недоказуеми и противоречащи си възгледи за пророчествата, отнасящи се до адвентното дело. Някои изпаднаха в заблудата да определят датата на Христовото идване. Светлината, озарила тогава истината за светилището, би им показала, че до Второто пришествие няма пророчески период и че точната дата на това събитие не е предсказана. Но пренебрегвайки светлината, продължиха да определят от дата на дата идването на Господа и многократно бяха разочаровани.” В.Б., 456, “Д.на реф”

Как се случи с ЦАСД? Те не бяха ли разделени на части? Да вземем из предвид тяхната история:

“Между 1844г. и Организирането на ЦАСД близо 20г. по-късно, но по-точно в първите няколко години след разочарованието, вярващите адвентисти от време на време бяха обхващани от крайни и фанатични движения. Една част от делото на Е.Г.Уайт беше да свидетелства против тези движения. Пишейки относно първите си опитности, Е.Г.Уайт говори за едно пътуване заедно със своят съпруг в щата Нова Англия през 1850г. Много бивши вярващи останаха горчиво наскърбени поради разочарованието. Някои все още търсеха истината. “Но трябваше да се сблъскаме с един елемент много по-лош”, пише тя. “В една група, които претендираха, че те бяха светите и запечатаните и че всички техни разбирания и впечатления представляваха Божията мисъл... Те претендираха че лекуват болни и правят чудеса. Те притежаваха една сатанинска и омайваща сила. Въпреки това бяха арогантни, диктатори и ужасно деспотични. Бог ни употреби като инструменти, за да изобличи тези фанатици и да отвори очите на Своя вярващ народ за истинския характер на тяхното(фанатиците) дело.”Е.Г.Уайт в “Ривю”, 20 ноември 1883г.

“Една друга група претендираше, че са светии и така че те не можеха да грешат повече. Макар че бяха неморални в своите действия, следвайки собствените си похоти и извършващи дръзки грехове. Те дори зачистваха “духовната” свободна любов. Фанатизмът беше проявен и в други странични форми. Някои поддържаха идеята, че религията се състои в голямо агитиране и шум. Тяхното поведение предизвика невярващите и повдигна омраза против тях и техните доктрини които учеха. Когато срещаша съпротива и бяха зле третирани по причина на техните нервни изяви, се радваха че биваха “преследвани”.

Е.Г.Уайт е трябвало да изобличава някои хора, които претендираха че са много смирени и опитваха да го демонстрират влачейки се по пода, както децата. “Те се влачеха около своите домове, по улиците, по мостовете и дори и в църквата”.(виж “Скици от моят живот”, 61).

“Една друга група вярваха че е грях да работиш, като че ли считаха съвършено подходящо да изискват от съпругите си и останалите да варшат необходимата работа вместо тях. Месмеризмът или животинският магнетизъм предшественикът на хипнотизма се практикуваше от някои. Предполагемите дарби на говорене на езици, придружени от виковете и объркване се появиха на няколко места. От време на време някои малки групи определяха ново време за появата на Христос.” Против всички тях са идвали вести чрез Е.Г.Уайт, изтъквайки заблудите които се бяха разпространили.

“Трябва да си припомним, че тези изявления бяха крайни и в общ план те не бяха приети от верните. Бляскавото естество на фанатизма го прави да изглежда често по обширно разпространен, отколкото е в действителност.”S.O.C, 238.

“След голямото разочарование през 1844г. Сатана и ангелите му бяха изключително заети с поставяне на примки, за да разклатят вярата в църквата. Той повлияваше умовете на личности, които бяха взели участие във вестите и имаха вид на благочестие. Някои сочеха на бъдещето за изпълнението на първата и втората ангелски вест, докато други сочеха далеч назад, заявявайки че са се изпълнили тогава. Това оказва влияние върху умовете на неопитните и колебливите във вярата. Някои изследваха Библията, за да изградят собствено становище, **независимо от църквата**. Сатана ликуваше, защото знаеше че такива които се пускат от котвата той може да повлияе чрез различни заблуди и различни ветрове учения. Мнозина, които бяха водени в първата и втората ангелски вест сега ги отричаха и **всеред църквата настанаха разделения и объркване**.” Оп.и вид., 256-257, “3-та ангелска вест”.

Групата на АСД се е разделила на много повече части и след това се появиха “различни групи изповядващи се Адвентни вярващи”(Оп. и вид., 124/2).

“Отпадналите движения са се развивали през всяко време, от организирането на църквата на Остатъка.” S.O.C, 239.

“Постоянно възникват малки групи, които вярват, че Бог е с малцина, с разпръснатите. Влиянието им руши и разпилява това, което Божиите служители съграждат.....Някои от тях твърдят, че притежават дарби....Тези хора не знаят в какво всъщност вярват, нито основанията за своята вяра.” I Т., 417-418” Дел.на Изт

Правилно ли е че всички тези части съставляват ЦАСД? Знаем, че църквата не можеше да избегне повдигането на отпаднали движения. Все пак Протестантите са класифицирани в едно единствено движение и ги свързва в един сноп(в едно).

Духът на Пророчеството казва, че след 1844г. се “получиха разделения и объркване” в редиците на адвентистите. Духът на независимост и вестители изпратени от самосебе си, са съществували и тогава, както съществуват и сега.

Спомнете си, че всички части споменати по-горе са клонове от АСД, а не от Реформаторското Движение.

Посочваме по-долу имената на няколко от безбройните Адвентни части и приблизителните дати на тяхното появяване:

- 1) Християни Адвентисти (1854) - 10 Б.К., 10
- 2) Групата на Вестителите (1854) - 10 Б.К., 770
- 3) Адвентисти на Евангелието (1858) - 10 Б.К., 10
- 4) Групата Марион (1860) - 10 Б.К., 754
- 5) Общество за Живот и Очакване (1863) - 10 Б.К., 1864
- 6) Църквата на Бога (1866) - 10 Б.К., 10
- 7) Движението на Святото Тяло (1900) - 10 Б.К., 525
- 8) Пантеизмът (Келлог) - 1902г. - 10 Б.К., 648
- 9) Rowenitsii (1916) - 10 Б.К., 1057
- 10) Давидови Адвентисти от Седмият Ден (1929) - 10 Б.К., 328
- 11) Обединени Адвентисти от Седмият Ден (1930) - 10 Б.К., 48

12) Първоначалната Християнска Адвентна Църква (?) - 10 Б.К.10.

Движенията споменати по-горе не са единствените, които са съществували. Те са много повече, но посочените по-горе са записани в Библейският Адвентен Коментар том 10(енциклопедия). Тези движения са само от САЩ. И вдруги части на света има също десетки части на ЦАСД, които не ги споменаваме, защото мястото няма да ни стигне.

“Голямата група” поставят АСД-РД, като една от “страничните клонки”. Знаете ли че и АСД е едно “отклонение”? Ето какво заявяват самите те:

“(3) Адвентисти от Седмия Ден, една група отделила се от двете групи посочени по-горе(Адвентисти на Евангелието и Християни Адвентисти) през 1845г. и са се организирали като Деноминационно общество през 1860-1863г.” 10 Б.К., 10.

Ръководителите на ЦАСД казват че клонките, които произхождат от АСД (самата тя е едно отклонение), подържат фалшиви доктрини, и съществуват по причина на неправилното интерпретиране на Писанията от страна на един или няколко човека. Реформаторското Движение, започна своето съществуване със хиляди човеци в интервал от четири години време 1914 – 1918г. в 16 различни страни на Европа. Те бяха изключени от църквата, защото защищаваха Божият закон. Нещо повече, Реформаторското Движение не поддържа никакви фалшиви доктрини, но се основава върху основните адвентни доктрини(вярвания).

Единственият страничен клон на Реформаторското Движение, което съществува, това е Международното Мисионско Общество(ММО). Те защо съществуват? Трябва отново да кажем, че бяха замесени принципите на истината и Божият закон и че някои, които бяха отстранени от мнозинството на групата по причина на тяхната невярност, продължават делото на своя отговорност. Ако Реформаторското Движение е дискредитирано по причина на съществуването на ММО, отделило се от организацията на АСД-РД, ЦАСД би трябвало 10 пъти повече да бъде охулвана, дори и повече, по причина на нейните разделения и отклонения, които съществуват дори преди съществуването на Реформаторското Движение.

Поканваме читателят да изследва доктрините, които изучаваме, пророчествата за нашето съществуване и историята, която имаме зад гърба си. Тогава ще се изгради едно разбиране по различно по отношение на Реформаторското Движение.

Отговор на възражение №18

ЦАСД ПУБЛИКУВА СВИДЕТЕЛСТВАТА

Възражение: ЦАСД публикува Свидетелствата. Реформаторското Движение няма никакво право да употребява книгите на Е.Г.Уайт.

Отговор: Както е вярно че повечето от Свидетелствата са публикувани от ЦАСД, така е вярно че и Реформаторското Движение е

публикувало някои от нейните книги. Свидетелствата към църквата 9 том никога не са били издавани от ЦАСД на друг език освен на английски. Реформаторското Движение ги е публикувало в някои страни и например Югославия и Румъния (тогава когато имаме възможност да го направим) и сега са публикувани в Корея и Бразилия. Имаше събрани свидетелства от 9-те тома и публикувани на много езици под заглавието ”Съкровищата на Свидетелствата”, и тогава дори някои от най-важните изявления намиращи се в 9-те тома не могат да се намерят там, и по такъв начин народът остана изолиран за някои неща, които никога не е чувал.

Има друг въпрос много по-важен отколкото този за печатането на Свидетелствата, а именно: Кой изпълнява Свидетелствата? Нека направим подробно изследване и доказателствата ще покажат, че Реформаторското Движение наистина е по-близо до принципите подчертани в Свидетелствата в сравнение с ”голямата група”. Самият факт, че АСД притежават оригиналите и публикуват писанията на Е.Г.Уайт не ги определя като истинската църква за настоящето време.

Истина е че ние купуваме много от книгите на Е.Г.Уайт от книжарниците на АСД, както и те купуват Библии от Библейските Дружества. Кой публикува Библията? Не адвентистите, а протестантите, онези, които са наречени ”синагогата на Сатана”(Св.за пр.,16). Няма знамение кои издава книгите, важното е кой ги прилага на дело и изпълнява написаното в тях.

Друг един много важен въпрос който трябва да се има в предвид е, че никой или нито една организация няма правото да монополизира Боговдъхновеното слово. Вярваме че Библията е била написана за всяка една нация, народ, племе, език и люде и няма значение кой я издава. По същият начин ние вярваме, че Свидетелствата са Боговдъхновени и че би трябвало да се предоставят в ръцете на хората навсякъде.

Относно публикуването на Свидетелствата можем да кажем, че са правени промени в книгите. Не желаем да обвиняваме никого или пък повече хора, нито пък знаем защо се е правило това нещо, но остава фактът че разбирането на някои пасаж по причина на промените, остава напълно променено. Ето някои примери:

1) Във ”Великата Борба”, издание 1888г. четем: *”Вестта от Откровение 14 глава, която съобщава за ПАДАНЕТО на Вавилон, трябва да се прилага за религиозни общества, които някога са били чисти, но после са се покварили. Тъй като тя следва предупреждението за съда, трябва да бъде проповядвана в последните дни, следователно тя не може да се отнася за римската църква, тъй като тя от много столетия е отпаднала. Нещо повече, по нататък в 18гл. на Откровение Божият народ е призван да излезе от Вавилон...”* В.Б, 383. ”Отхв.предупреждение”

В изданието от 1911г., което е настоящето актуално стандартно издание беше добавена една дума, и звучи така: *”Следователно не може да се отнася единствено за римската църква...”*, (същата глава и параграф). Това означава, че в старото издание вестта на вторият ангел изключваше Католическата църква, а в новото издание е включена. Също така и

фрагментът “ в една вест, която е в бъдещето” е изваден в новото издание. Каква е разликата? Разликата е тази, че така както е записано в новото издание, вестта на вторият ангел е приключила в миналото, в 1844г. и не следва вече да бъде повтаряна. Но в същата книга на Е.Г.Уайт се казва, че ангелът от Откровение 18гл. ще повтаря веста на вторият ангел, която ще бъде дадена в бъдеще с един голям глас или висок вик.

2) В същата книга четем: *“Това са “освежителните времена”, към които с пророчески поглед гледаше апостол Петър, когато каза: “Затова покайте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви(във времето на Изследователният Съд), та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа” В.Б.,519(старото издание).* В новото издание на стр.612 “Последното предупреждение”, думите “във времето на Изследователният Съд” са извадени. Днес това е много важно, по причина на тенденцията между пазителите на Съботата, да отхвърлят истината за Изследователният Съд.

3) Отново в същата книга намираме, че в гл.”Обещания за Христовото идване”, след 29-ят параграф от началото, всички останали параграфи се различават от оригинала в старото издание от 1888г. Един важен параграф от старото издание звучи така: *“Че тъмнината не се дължеше на някаква еклипса е видимо, че Луната беше почти пълна. Тъмнината не беше предизвикана от облаци или от неясна атмосфера, понеже на някои места откъдето тъмнината се беше оттеглила, небето беше толкова ясно, че можеха да се видят звездите.”В.Б., 259(ст.изд.)* Този параграф не можахме да го намерим в новото издание. Той е много силен, понеже днес има хора които отхвърлят тъмнината, като едно изпълнение на предсказанието на Исус. Те казват, че тъмнината е била предизвикана от дим. Борещите се против Духът на Пророчеството използват такива аргументи.

4) В книгата “Опитности и видения”, 38, четем: *“Аз попитах Те искали да ги освободят и ветровете да започнат да духат, но милостивото око на Исус погледнало към остатъка, който още не бил запечатан.. ”* В оригинал, “Настоящата Истина”, том 1, №3,стр.2, четем: *“...милостивото око на Исус погледнало към остатъка, който още не беше всичкият запечатан...”* Думата “всичкият” е бил изваден от “Оп и вид.” Има ли някаква разлика? Разбира се че да. Според това, което е записано в “Оп.и вид.”, като че ли запечатването все още не е започнало, но в оригиналът не можеш да намериш такава идея. Напротив, може да се разбере, че по онова време 1849г. някои вече били запечатани.

5) На стр.43, в същата книга четем: *“Днес, в това време на запечатване, Сатана използва всяко средство, за да държи умовете на Божия народ далеч от настоящата истина и да ги разколебае...”* В оригинал параграфът звучи така: *“...за да държи умовете на Божият народ далеч от настоящата истина на запечатването...”* Думата **запечатване** е била извадена от “Оп.и вид.” Каква е разликата? Разликата е че тогава вестта на запечатването беше вече настояща истина.

6) На стр. 48 същата книга, параграфът приключва с думите: *“...Светая Светих в небесното Светилище...”* В оригинал има още три

параграфа много важни, които са извадени от “Оп.и вид.”.Ще цитираме този, който следва веднага след посочените по-горе изрази от “Оп.и вид.”: *“Господ ми показва, че скъпоценни души са гладни и умират поради липса на настоящата истина, на запечатването, храната за подходящото време: и че сръчни вестители трябва да бързат по пътя си и да нахранят “стадото” с настоящата истина. Чух ангелът да казва: ”Бързайте сръчни вестители, бързайте сръчни вестители, защото случаят на всяка една душа скоро ще бъде решен било за живот или за смърт.”Настоящата Истина, том I, №3, стр.3*

От посоченото по-горе виждаме, че истината, която запечатва е настоящата истина, една вест за живот или смърт. Въпреки това, много хора имат чувството, че вестта на запечатването не е толкова важна. Няма да влизаме в повече подробности относно Духът на Пророчеството. Препоръчваме на нашият читател брошурката “Реабилитирането на Духът на Пророчеството”.

Имаме ли някакво право да използваме Свидетелствата? Разбира се че имаме. Ако АСД имат право да ползват Библията, тогава ние имаме правото да ползваме Духът на Пророчеството. Защо се притесняват много адвентисти, от факта че ние имаме Свидетелствата? Те би трябвало да се притесняват от онези, които ги отхвърлят и които са в състояние на открита война против Духът на Пророчеството. Онези, които живеят, според възможностите си, в хармония с писанията на Е.Г.Уайт, са тези които имат приоритет на нейните трудове.

Отговор на възражение №19

ВЕСТТА НА ЕЛЪН Г. УАЙТ ОТ 1915г.

Възражение: Е.Г.Уайт изпрати вест до църквата през 1915г., показвайки, че тя имаше доверие в ръководството на Църквата. (виж 3 Съкр.от Свид.,443) гл.№38

Отговор: Не можем да разберем, защо авторите са поместили тези два параграфа един след друг, правейки хората да вярват, че това е била последната вест на Елън Г.Уайт, За да бъде въпросът напълно разбран, ще цитираме двата параграфа от посочените страници:

Първият параграф

“Последни думи на раздяла” (от последната вест на Е.Г.Уайт директно към църквата). *“Не ми остава много да живея. Моята работа е почти приключена... Не вярвам да имам повече Свидетелства за нашият народ. Нашите мъже с твърдо мислене знаят това, което е добро и ефикасно за издигането на делото. Но с Божията любов в сърцата си, те трябва да вярват все повече и повече в дълбочината на изучаването на Божиите дела.”R.H.,15 април 1915г., 3 С.от С.,443.*

Нека имаме в предвид посоченото изявление. Вестта е била публикувана в Review and Herald през 1915г. но не знаем с точност кога е била написана. Гореподготвен над заглавието на Review and Herald е написано с перодръжка: “Издаден на 3 март 1915г.” Въпреки това, в “Скици от моят живот” четем, че Е.Г.Уайт е била мобилизирана на легло, още от февруари на същата година: “Беше Събота, 13 февруари 1915г. когато с.Уайт претърпя инцидент, който я мобилизира на легло и ускори смъртта ѝ.”, 442. Молим ви да сравнявате датите.

Според източниците, които имаме на разположение, като че ли нейното последно писане е било през 1914г.

В “Св.за пр.”, 516, под заглавието “Победоносен живот”, е репродуцирано писмо, което Елън Уайт е писала на свои приятели, датирано от 14 юни 1914г. В забележката към страницата е отбелязано: “Репродуцирано от малка брошурка, *последната от писанията на с.Уайт*, преди нейната смърт.” Посредством това изявление можем да видим, че нейното последно писане, не към църквата, а към приятел, е датирано от 1914г.

Последната вест към църквата е била написана по-рано, през 1913г. В 3 С.от С, 435. намираме част от нейната последна вест, под заглавието: “Кураж в Господа”. На белият лист е записано: “Тази последна вест на Е.Уайт към Генералната Конференция по време на сесията ѝ, беше прочетено пред Конференцията от председателят А.Г.Даниелс, вторник сутринта, 27 май 1913г.” Вестта от 3 С.от С.443, първата част, не е била последната вест към църквата. Тя е била една вест към младите, както ще видим по-късно. Въпреки това се заявява, че тя е била последната вест към църквата.

За какво говореше Елън Уайт в тази статия? Ние четем същият параграф от “Вести към младите”, 287, “Изграждане на християнски характер”. В забележката от долу четем: “*Последната вест на с. Уайт за нашите млади хора по време на болестта ѝ.*” Същата глава е публикувана и в “Основи на християнското възпитание” под заглавието “Една вест към нашите младежи”. Репродуцираме част от тази глава и поместваме тук някои от думите, които са били извадени от 3 С.от С.443.

“Има изключително важни книги, на които нашите млади хора не обръщат внимание. Те са пренебрегнати, защото не са им така интересни, както по-лекото четиво...Няма да живея дълго. Делото ми почти свърши. Кажете на младите хора, че искам думите ми да ги насърчат към живот, най-приятен за небесните разумни същества, който ще направи влиянието им над другите възможно най-облагорождащо...В нощно видение избрах и слагах настрана книги, които не са полезни за младежите. За тях трябва да подберем книги, които ще ги подтикнат към искрен живот и към четене на Словото. Не мисля, че ще имам повече Свидетелства за нашият народ. Нашите мъже със солиден ум знаят какво е добро за преуспяването и изграждането на делото. Но с Божията любов в сърцата си те трябва все по-дълбоко и по-дълбоко да изучават Божиите неща. Много съм загрижена за това – младите хора да имат подходящи четива; тогава и по-възрастните ще ги четат...Бихме могли да открием курс от твърде

интересни четива, които да привлекат много млади умове и да им повлияят. Ако бъда пощадена да мога да работя още, с радост бих помогнал да се приготвят книги за младежите... Кажете на младежите че имат много духовни предимства. Бог иска от тях да положат сериозни усилия, за да представят истината пред хората. Внушено ми е, че мой специален дълг е да кажа тези неща.” *Основи на Хр.възпитание, 547-549(В.към Младите, 259-260-бг.)*

Докато четем тези думи имаме една коренно различна представа от това, което е записано в 3 С.от С.443 и иска да ни представи. Елън Уайт говори за подготовката на литература за младите и “нашите мъже със солидни умове” са възрастни контрастиращи с нестабилните разсъждения на младите. Вестта е била специално написана за младите, а не за църквата.

Изразът, който изглежда е най-силният аргумент в защита на ЦАСД е: “Нашите мъже със солиден ум”(нашите способни мъже). Те създават впечатлението, че тя е писала вестта изявявайки, че тези от ръководството на църквата имаха такива способности. Изразът не може да се приложи в никакъв случай за ръководителите, които направиха компромиси с принципите. Можем да кажем, че те бяха хора със слаби характери, нестабилни, относно Божият закон. Онези, които би трябвало да бъдат описани, като способни мъже са описани по следният начин: *“Ако мъжете, които Бог е избрал, за да поемат отговорни длъжности обърнат внимание на свидетелствата, които Бог е дал и ще дава, ако те се хванат здраво за Неговото Слово, ако се отделят от онези, които са свързани със светските влияния, те ще бъдат стабилни човеци за времето в което сме навлезли.”* 2 S.T.Bq41.

Вторият параграф

“Когато поглеждам назад в историята на нашето дело, след като съм преминала през всяко стъпало до сегашното състояние, мога само да кажа: “Да бъде слава на Бога!” Като гледам какво е извършил Господ, се изпълвам с удивление и с безрезервно доверие към Христос като водач. Няма от какво да се страхуваме за бъдещето, освен от това – да забравим пътя по който Господ ни е водил и поуките, които би трябвало да извлечем от нашата минала история.”-1915. “Скици от моя живот, 196. (3 С.от С.443.)

Твърди се, че “нашето дело” е бил през 1915г. Изявлението беше направено дума по дума в Бюлетинът на Генералната Конференция от 29-30 януари 1893г., стр.24. Е.Г.Уайт хвали Бога за “настоящото дело” през 1893г.

В книгата “Християнската опитност и поученията на Е.Г.Уайт, стр. 192, под заглавието “Организация и развитие”, четем:

“Вече 40 години откакто организацията беше въведена между нас като народ.” Забележката под параграфа казва: “Това изявление е било направено през Пролетта на 1902г.” В същата глава, на стр-204 параграфът който ни интересува е подчертан: “Като поглеждам назад в историята на нашето дело... и т.н. (последните думи.....” и поуките, които би трябвало да извлечем от нашата минала история” тук липсват.)

Това изявление е публикувано и в “Св.за Пр., 31. Тук Е.Г.Уайт се отнасяше за прогресът на Движението от 1893г. до 1902г. за тяхното “настояще дело” за тогава.

Дори същото изявление написано през 1893г. е било повторено и в 1902г. Ако тя е цитирала отново това изявление, което не е ясно, тя се е отнесла само за “историята от миналото”. Обърнете внимание на какво е акцентирала тя: Тя имаше доверие в “Христос, като водач”: тя акцентира необходимостта от не забравяне начинът по който Господ е ръководил Своя народ в миналото и тя предупреждава братята да не забравят “Неговите поуки”.

Изразът: *“Няма от какво да се страхуваме за бъдещето”* е изразът който се използва в защита на ЦАСД. Но веста не спира до тук. Те би трябвало да четат и продължението на изявлението: *“...освен от това – да забравим пътя по който Господ ни е водил и поуките, които би трябвало да извлечем от нашата минала история.”* Това нещо е важно, понеже днес виждаме че много от поуките на миналото не само са забравени, но и променени.

Някои от ръководителите на ЦАСД, знаят че има неистини публикувани в техните книги, но не правят нищо, за да ги поправят. Те объркват хората. Вземете из предвид писмото на старейшин W.W.Prescott към старейшин W.C.White, датирано от 6 април 1915г., от което репродуцираме по-долу един фрагмент:

“Струва ми се, че голяма отговорност лежи върху онези от нас, които знаят че имасериозни грешки в нашите ауторизирани книги, и въпреки това не се правят никакви усилия, за да бъдат поправяни. Хората и по-голямата част от нашите проповедници ни се доверяват, че ние ги снабдяваме с вдъхновени изявления за доверие и те използват нашите книги като достатъчен авторитет в своите проповеди, но ги оставяме да продължават година след година в поддържането на неща, които ние знаем че не са верни. Не мисля че това е правилно. Струва ми се, че изменяме на доверието и мамим(лъжем) хората и проповедниците. Струва ми се, че има повече страх от предотвратяването на възможен шок от страна на някои доверчиви хора, отколкото да се поправи грешката... Начинат по който писанията на твоята майка са били дадени и фалшивото впечатление относно тях, което все още се поддържа между хората, предизвикаха върху мен едно голямо недоумение и изпитание. Струва ми се нещо подобно на измама, вероятно неумишлено, е било практикувано в публикуването на нейните книги и че не беше направено никакво сериозно усилие, да се пробуди мисълта на хората, относно това което се знае, тяхното мнение за неправилното им отношение спрямо нейните писания.” Относно промените в Духът на Пророчеството, виж Възражение №18.

Отговор на възражение №20

РЕФОРМАТОРСКОТО ДВИЖЕНИЕ И ПРИКЛЮЧВАНЕТО НА ДЕЛОТО

Възражение: Реформаторското Движение има малко членове по целият свят. Как могат те да приключат делото? На ръководителите им липсват академичните качества.

Отговор: Вярно е че сме малко на брой, но сме пръснати из всички континенти. Не можем да претендираме, че имаме голям брой членове, нямаме много големи институции, не можем дори да се похвалим с факта че имаме “велики” мъже в нашите редици.

Институциите, броят на членовете, радио-програмите, евангелските мисии, една добре планирана организация и т.н.....имат своето място, но те никога няма да бъдат средствата с които делото ще бъде приключено.

Божие дело на земята би могло да бъде приключено преди много време, малко време след 1844г. без институции, без много бройни членове, без светското богатство, ако претендиращият за Божии народ, би прогласявал вестта според Божият план. Ако всички работеха единно в делото от 1844г. биха приели вестта на третият ангел и биха я прогласявали чрез силата на Святия Дух, Господ би работил със сила заедно с техните усилия. Потоп от светлина би засияло тогава върху света. Години преди това земята би била предупредена, делото да е приключило и Христос би дошъл за спасение на Своите люде.

“Не беше Божията воля Израил да обикаля четиридесет години из пустинята.....Също така не беше по волята на Бога Пришествието да се забави толкова много и Неговият народ да остане години наред в този свят на грех и скърби. Неверието им обаче ги отдели от Бога. Когато отказаха да извършат поверената им работа, други се явиха, за да разгласят вестта.” В.Б., 458.

Същата опитност от 1844г. се случи и в 1888г. По онова време ЦАСД имаше около 30 000членове(виж 10 Б.К., 1181). Те не притежаваха много институции, въпреки това Божие дело би могло да бъде приключено 2години след това, ако ръководителите и по-голямата част от народа биха приели вестта Оправдание чрез вяра. Е.Г.Уайт пише: *“Видях, че Джоунс и Вагонер бяха подобно на Халев и Исус Навин. Както Израилевите чада сипеха разпознавателите с истински камъни, вие сипехте с камъните на сарказма и осмиването срещу тези братя. Видях, че вие съзнателно отхвърляхте онова, което знаехте че е истина, точно за това, че беше много смиряващо заради вашата чест. Видях някои от вас в палатките ви да имитирате с подигравателен тон и смееки се по най-безобразен начин на тези братя. Видях също, че ако бяхте приели тяхната вест, ние бихме били в Небесното Царство две години след онази дата, но сега трябва да се върнем в пустинята и да останем 40 години.” Мелбърн, Австралия, 9 май 1892г.*

Приключването на делото представлява отговорността на “онзи друг ангел”-Откровение 18:1-4. Четем че четвъртият ангел ще бъде на чело в делото:

*“Между нас ще има такива, които винаги ще искат да ръководят Божието дело, дори да диктуват какви движения да се правят, **макар че делото напредва под ръководството на ангелът, който се присъединява към третият ангел, във веста, която следва да бъде дадена на света.**” Св.за Пр.,300.*

Когато бъде дадено последното предупреждение и земята бъде осияна от Божията слава, Той ще работи по начин напълно противоречив на човешките планове. Обикновенните хора ще бъдат употребявани като вестители на Бога за даване на последното предупреждение. *“По този начин ще бъде разгласена и третата ангелска вест. Когато дойде времето да бъде проповядвана с най-голяма сила, Господ ще действа чрез скромни средства и ще ръководи умовете на посветените в служба Нему. Работниците ще бъдат подготвени по-скоро чрез помазването на Неговия Дух, отколкото чрез обучение в литературни институти....”* В.Б.,606. *“Последното предупреждение”.*

“Онези, които отдадоха върховно почитание на “така наречената наука” не ще бъдат тогава ръководители. Онези, които са се доверили на интелекта, гениалността или талантите, не ще бъдат в началото. Те не са сключили мир със светлината. Онези, които се оказаха неверни, тогава не ще им се поверява повече стадото. Във великото последно дело ще бъдат ангажирани само няколко велики мъже. Те са изпълнени със себелюбие, независими от Бога и Той не може да се възползва от тях.” 5 Т., 80.

Спомнете си за опитността на Гедеон; той излезе с 32 000 души, за да се бори с неприятелят. Господ каза: *“И Господ каза на Гедеона: Людете, които са с тебе, са твърде много, за да предам мадиамците в ръката им, да не би да се възгордее Израил против Мене и да каже: Моята ръка ме избави. Сега, прочее, иди, прогласи на всеослушание пред людете тия думи: Който се страхува и трепери, нека се върне и си отиде от галаадската гора. И върнаха се от людете двадесет и две хиляди души, и останаха десет хиляди. Но Господ каза на Гедеона: Людете пак са много; заведи ги при водата, и там ще ти ги пресея; и за когото ти кажа: Тоя да отиде с тебе, той нека отиде с тебе; а за когото ти кажа: Тоя да не отиде с тебе, той нека не отиде. И той, заведе людете при водата; и Господ каза на Гедеона: Всеки, който полочи с езика си от водата, както лочи куче, него да поставиш отделно, така и всеки, който се наведе на коленете си, за да пие. И числото на ония, които полочиха, като поднесоха ръка до устата си, беше триста мъже; а всичките останали люде се наведоха на коленете си, за да пият вода. Тогава Господ каза на Гедеона: Чрез тия триста мъже, които полочиха, ще ви избавя, и ще предам мадиамците в ръката ти; а всичките останали люде нека си отидат, всеки на мястото си.”* Съдии 7:2-7. По този въпрос Духът на Пророчеството коментира така:

“Онези избрани 300 души не само че притежаваха кураж и себевъздържаие, но бяха мъже на вярата. Те не се оскверниха с идолопоклонство. Бог можеше да ги напътства и чрез тях Той можеше да работи за избавлението на Израил. Успехът не зависи от числеността. Бог може да избави чрез няколко много добре, както и чрез много. Той не е

прославян много чрез голямата численност, както чрез характера на онези, които Му служат.”П.П.,549-550.

“Ако числеността представляваше доказателството на успеха, Сатана би могъл да претендира за върховно ръководство, понеже в този свят неговите последователи са в изобилно мнозинство.” 6 Т.,143.

“Не чрез численост, но чрез съвършено доверие и единство с Христос един човек може да преследва 1000 и двама да накарат 10 000 да се разбягат.”Св.за Пр.277.

Исус заяви много ясно, че не може лесно да се намери тесният път водещ към небето и че малко са тези, които вървят по него. “Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина са ония, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират.” Матей 7:13-14.

“Подвизавайте се да влезете през тесните врата; защото ви казвам, мнозина ще се стараят да влязат, и не ще могат,” Лука 13:24. От всички Израилеви чада, които напуснаха Египет, около 600 000 мъже носещи оръжие, без да се броят жените и децата, само двама души млязоха в обещаната земя; Халев и Исус Навин. Ако запазим пропорцията, колко много от съвременният Израил ще влязат в небесният Ханаан? Оставаме на читателят да отговори и да разреши този въпрос. Библията казва също: “Ако и да е числото на израилтяните като морски пясък, Само остатък от тях ще се спаси.” Римляни 9:27.

Не сме толкова ангажирани относно числеността на хората в нашите църкви, но качеството е важно. “Голямата група” повтаря опитността на юдеите, според следното свидетелство: “Духът, който движеше свещениците и управниците, се проявява и днес в мнозина, гордеещи се с благочестието си. Те отказват да изследват свидетелството на Писанието за особените и специални истини на днешното време. **Посочват своята многочисленост, богатство и популярност** и се отнасят с пренебрежение към **защитниците на истината, защото са малко на брой, бедни и непопулярни, с вяра, отделяща ги от света.**”В.Б.596 “Нашата единствена защита”.

Благодарим на Бога, защото Той е обещал, че “нито със сила нито чрез мощ” няма да бъде приключено делото, “но чрез Духът Ми “, казва Господ Всемогъщи.

Божията слова ще изпълни цялата земя. Тази слава не се състои в много училища, болници, издателски къщи, църкви и т.н. и в голям брой членове. О, не. Божията слава е възпроизвеждането на Исусовият характер в нашият живот, в живота на Неговите последователи:

“Спасителят на човеците ще бъде прославен и земята ще бъде осветлена от блясъка на лъчите на Неговата правда.”Хр.Наша Правда, 127.

“Светлината е благословение....Целият свят, който е обгърнат от тъмнината на греха, на горестта и болката, трябва да бъде просветлен с познанието за Божията любов...”Пр.Хр.,418/3, “Да посрещнат младоженеца”.

*“Христос е приготвил всичко възможно, за да бъде църквата Му едно преобразено тяло, просветлено със Светлината на света чрез притежаване на славата на Емануил. Негово намерение е всеки християнин да бъде обграден с една духовна атмосфера на светлина и мир. Той копнее да разкриваме собствената Му радост в нашия живот.”*идем, 419/4.

*“Религията на Христос....Красотата и прелестта на Христовият характер, разкрит в живота, свидетелстват, че Бог наистина е изпратил Своя Син в света, за да бъде негов Спасител.”*идем, 420/1.

Когато на тримата сановници във Вавилон им се поиска поклонение пред идола, те не използваха нито един от инструментите, които имаха на разположение, за да прогласят вестта си. Когато представителите на тогавашният свят коленичиха да се поклонят на образа, само трима души останаха прави. Без да кажат и дума те известиха познанието за истинския Бог. По същият начин Божият народ, дори и нищо да не казват, тяхната вярност спрямо Божиите заповеди ще разкрие на света, че те са Божии чада. Много от злите ще представят вести относно позицията на верните. Истина е че трябва да казваме истината, да проповядваме Словото и довеждаме обърнати души при Христос, но животът и характера на Христос ще се отразява в Неговите последователи и ще говори много повече, отколкото техните думи. ***Verba movent, exempla trahunt.***(Словото действа; примерът привлича-латинска поговорка)

Приключването на Божието дело ще изненада много хора, понеже ще бъде по различно от това, което сме свикнали да правим. Свидетелствата казват:

“Ако онези, които могат да помогнат от не се повдигнат според своето чувство за дълг, те не ще познаят Божието дело тогава, когато високият вик на третият ангел ще бъде издаден. Тогава, когато светлината се движи, за да просветлява земята, вместо да дойдат на помощ на Господа, те ще искат да ограничават Неговото дело, за да посрещнат тесногърдите си идеи. Нека ви кажа, че Господ ще работи по много по-различен начин в това последно дело по един начин, напълно противоречив с всички общо-човешки планове. Между нас ще има от онези, които винаги са желали да контролират Божието дело, да диктуват дори и какви движения трябва да се направят, докато делото напредва под ръководството на ангела, който се присъединява към третият ангел в прогласяването на вестта, която трябва да се даде на света. Бог ще използва начини и средства, чрез които ще се види, че Той взема юздите в Собствените Си ръце. Работниците ще бъдат изненадани от простите средства, които Той за напредъка и усъвършенстването на Своего дело на опровергание.” Св.за Пр.,300.

Отговор на Възражение №21

РЕФОРМАТОРСКОТО ДВИЖЕНИЕ И 1 ТИМОТЕЙ 4 ГЛАВА.

Възражение: Реформаторското Движение забранява яденето на месо от чисти животни, които Бог е позволил. Те са отстъпилите от 1 Тимотей 4:1-3.

Отговор: Нека прачетем посочените по-горе стихове, така че да разберем за какво говорят те: *“А Духът изрично казва, че в послешните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамителни духове и бесовски учения, чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е прегоряла, които запрещаваат жененето и заповядват въздържание от ястия, които Бог създаде, за да се употребяват с благодарение от ония, които вярват и разбират истината.” 1 Тимотей 4:1-3.*

Ако тези стихове се прилагат за нас, тогава Реформаторското Движение трябва да изпълни всички условия посочени в тях, иначе обвинението е фалшиво. Тези, които приписват това обвинение спрямо нас, би трябвало по-скоро да докажат следните точки:

- 1) че ние сме се “отстъпили от вярата”,
- 2) че “слушаме измамителни духове”,
- 3) че учим “бесовски учения”,
- 4) че говорим “лъжи”,
- 5) че имаме “прегоряла съвест”,
- 6) че “запрещаваме жененето”,
- 7) че “заповядваме въздържание от ястия, които Бог е създал”.

Ако тези обвинения не могат да се докажат, трябва да кажем, че Реформаторското Движение е неправилно обвинявано. Можем да кажем, че нито една от посочените по-горе точки, не може да се приложи за нас.

Може би най-силната точка взета из предвид от този пасаж е тази: “Запрещават..... употребата на ястия.” Някои хора неправилно информирани, биха могли да се аргументират, понеже ние взимаме твърда позиция против употребата на месо и ние сме тези, които покриваме посочените думи на ап.Павел.

В началото Бог не създаде месото като употреба за храна в диетата на човека. След грехопадението, около 1656г., употребата на месо не е била разрешена за човешките същества. След потопа човекът получи разрешение да да употребява месо, но с условия. Те не трябваше да ядат нечисто месо, нито с кръв, нито с тлъстините. Това ново прибавяне към диетата на човека, беше нещо временно. Скоро след потопа, човешкият живот намаля на ръст и живот.(виж Възражение №15).

Адвентистите също са били обвинявани, че са отстъпниците от вярата от 1 Тимотей 4гл. Те се защищават от това обвинение. Четем обясненията които те дават по отношение на 1 Тимотей 4:1-3.

“Библейските коментатори, са в пълно единодушие, че този пасаж намира своето първо изпълнение в гностицизма и ересите свързани с тях, които вече бяха започнали да се оформят. И много протестантски коментатори вярват, че пасажът намира своето допълнително и по-пълно

приложение в Римо-Католическата църква. Доказателството в подкрепа на това схващане е толкова изобилно, както и убедително. Гностиците, които веднага след това направиха дълбоки нашествия(нахлувания) в християнската църква, вярваха, че е най-главният лош проблем и че храната която консумираме не е била направена от Бога, а от по-нисша божественост. Те разкриват брака, като нещо лошо. Manichæi, друга временна еретическа секта, поддържаха, че виното избликуваше от кръвта злъчката(злобата) на дявола.”(виж коментарът на Lange върху 1 Тимотей 4:3).

По-късно Римо-Католическата църква върху която, отбелязва Harnack, гностицизмът спечели половин победа, въведе безбрачието на духовенството и постанови забрана на употребата на месо за различните периоди на годината.

Ап.Павел много добре предупреждава за такива подобни заблуди. Да се въздържаши от определените видове меса или пиене по причините посочени от гностиците и от други, би означавало да одобриш техните фалшиви учения, чрез начинът си на живот. Нито ние, нито обвинителите не можеха да прокарат въздържанието от вино, например, въз основата на тези заблуди. Но изобличаването на мотивите на гностиците или manichæenite от обвинителя, не ще го направи да бъде по-малко вярващ във въздържание и вероятно нито пък в реформата на храненето.

Така също и ние се присъединяваме към ап.Павел в разобличаването на описаните заблуди от 1 Тимотей 4:1-4, така вярваме също, че е по-добре по въпроса на храненето да се въздържае от определени храни и напитки.

Като заключение ще добавим, че терминът “**ястия**” от 1 Тимотей 4:3, произлиза от гръцки “**broma**”, което чисто и просто означава “храна”, като продукт. От изразът на старият английски се запазва същият смисъл на думата: “ястия” или “храна”. От тук виждаме, че дискусията на ап.Павел не е концентрирана върху месото като храна или без месо. Всъщност дискусията е насочена против заблудите, които принудиха християните да се въздържат от различните видове храни, на по причина на диетата, а по фалшиви причини, езическа философия. Ние вярваме, че ако ап.Павел би възкръснал днес, той би бил изумен разбирайки, че неговите предупредителни думи против гностичната заблуда, която вече се развива, са интерпретирани като приложение на възгледите относно храненето на АСД, от XX век” А.О.426-427.

И можем да кажем, че ап.Павел би бил много повече от изумен, да разбере, че неговите предупреждения се прилагат от ЦАСД спрямо Реформаторското Движение.

Отговор на Възражение №22

РЕФОРМАТОРСКОТО ДВИЖЕНИЕ Е ЗАПОЧНАЛО ТВЪРДЕ РАНО

Възражение: Реформаторското Движение е едно преждевременно отклонение. То е започнало твърде рано. Реформацията ще стане във времето на Късният Дъжд.

Отговор: Ревностните адвентисти признават необходимостта от една реформация в църквата си, но те казват също, че тя трябва да стане вътре в църквата, а не извън нея. Относно този въпрос вече обяснихме гледната си точка във Възражение №9. Молим ви да я препрочетете. Много казват, че Реформацията се е извършила твърде рано, и че Реформаторското Движение е едно преждевременно отклонение. Има някои, които вярват и учат, че реформацията ще стане в бъдещето и се надяват да видят църквата си реформирана. Много различни мнения се представят относно времето за началото на една реформация. Ще споменем някои от тях:

- 1) - има някои които вярват, че “реформацията ще дойде едновременно с Късният дъжд”.- Адвентно Списание-на португалски език, март 1952г., стр.4.
- 2) – старейшинът R.H.F.Tulaszewski казва в своята брошурка: *“Реформатори или разрушители?”*, стр.18: *“Тази църква(АСД) ще се смири пред Бога във времето на Яковата скръб, ще се реформира от вътре достигайки целта представена от Господа, да бъде една църква, без петно принадлежаща на Бога.”* По нататък той казва на стр. 22: *“Очакваме реформацията, точно както Бог я представя. Тя има различни имена: Времето на утеснение, Яковата скръб, Пресяването или Очистването.”*(португалското издание).
- 3) – друг източник ни казва, че “първо ще се излее късният дъжд и след това ще бъде пресяването.” (португалското издание), май 1951г., стр.12.
- 4) – други казват, че реформацията ще дойде при неделният закон.

Духът на Пророчеството казва, че това ще бъде онова, което многото ще правят: ще очакват късният дъжд, за да започнат едно дело на реформация. Възможно ли е делото на пробуждане и реформация да започне тогава?

“Показано ми бе, че Божиите чада не правят никакви усилия, а очакват да дойде обновяването и то да премахне беззаконието и да поправи грешките им.. Ако разчитат на Бога, за да се отстранят нечистотата на плътта и духа и да се подготвят за високият вик на третият ангел, ще бъдат определени за недостойни.. Освежаването, т.е.Божията сила, идва само за онези, които са се подготвили, като са извършили даденото от Бога дело – очистване от нечистотата на плътта и духа, усъвършенствувайки се в святост със страх от Бога.” 1 Т.,619/1. “Срязване и Бичуване”.

“Аз видях, че мнозина отхвърляха така необходимото приготовление и очакваха времето на “освежение”- Късният Дъжд, за да ги приготви да устоят в Господния ден и да живеят пред Него. О, колко много видях да стоят без закрила във времето на скръбта! Те бяха пренебрегнали

необходимото приготвление и затова не можеха да получат освежението, което трябва да приготви всички, за да живеят в присъствието на Святият Бог.....Аз видях, че никой не ще изживее “освежението”, без да е удържал победа над всяка нечистота, гордост, егоизъм, любов към света и над всяка лоша дума.”Оп.и вид., 71.”Приготвление за края”.

Какво се казва относно неделният закон? Може ли тогава да се изпълни делото на реформация? И четем какво е писано във връзка с това нещо:

“Това е групата.....Голямото заключително изпитание(неделният закон) на Божият народ идва накрая на благодатното време, когато, ще е твърде късно да се помогне на духовните нужди.” Пр.Хр.,412.”Да посрещнат младоженеца”.

Вместо да се казва, че Реформаторското Движение се е появило твърде рано, по скоро вярваме, че реформацията беше необходима още по времето на живият пророк(Е.Г.Уайт). Така също не вярваме, че тя ще стане и в бъдещето(реформацията).Сега е времето за нея.

Да, Реформаторското Движение е започнало в подходящото време. Ангелът от Откровение 18гл.е идва “тъкмо навреме, за да се присъедини към последното велико дело на третата ангелска вест, която израства до един висок вик...”Оп.и вид.,277.

Е.Г.Уайт призовава за пробуждане и реформация от 1852г. до 1913г. Последният ѝ апел за подробна реформа е даден в последната ѝ вест към църквата:

“Сега има нужда от мъже с чист разум. Бог призовава онези, които желаят да застанат под ръководството на Святият Дух и да поемат ръководството за една цялостна реформа. Аз виждам една криза пред нас и Господ призовава Своите служители да влязат в редовете. Всяка една душа би трябвало да се посвети по-пълно и истински спрямо Бога, отколкото през изминалите години.”Св.за пр.,514.

На този последен апел беше обърнато внимание и истинските вярващи започнаха дело на пробуждане и реформация според следното изявление:

“Бях силно впечатлена от сцените, които ми се представиха през ноща.. Като че ли имаше едно голямо движение – едно дело на пробуждане – напредващо на много места. Нашият народ вървеше в редица, отговаряйки на Божията покана.”идем,515.

Питали ли сте се някога, кога и как се е отговорило на тази покана? Кое Движение напредва на много места? Има само един отговор на този въпрос: става дума за Реформаторското Движение.

Отговор на Възражение №23

**ЕДНО ГОЛЯМО МНОЖЕСТВО ЩЕ БЪДЕ СПАСЕНО ОТ
1844г.**

Възражение: Реформаторското Движение учи, че ще бъдат спасени само 144 000 от 1844г., но Свидетелствата казват, че ще бъде спасено едно голямо множество чрез делото на мисионерите и колпортьорите.

Отговор: Нашите протестиращи говорят за едно изявление записано в “Делото на Колпортажа”, стр.20, което звучи: *“Бог призовава за работници от всяка една църква из между нас, за да влязат в Неговата служба, като пътуващи евангелисти. Бог обича църквата Си. Ако членовете желаят да вършат Неговата воля, ако те се стараят да занесат светлината на намиращите се в тъмнина, Той ще благослови в изобилие тяхните усилия. Той представя Своята църква, като носителка на светлината на света. Чрез нейното вярно дело, едно мнозинство, което никой човек не може да изброи ще станат Божии чада, достойни за вечната слава.”*С.М.,20.

Обвинението, че ние учим, че от 1844г. се спасяват само 144 000 е фалшиво. Възможно е някои мленове или ръководители да са казали такова нещо, но това не е официално учение на Реформаторското Движение. Ако нашите протестиращи биха казали, че ние учим, че от 1844г. до края ще бъдат спасени само 144 000 от **онези, които вярват във вестта на третият ангел**, биха имали право. Това е което ние учим. От пазителите на Съботата адвентисти, от 1844г. само това число ще бъдат спасени. Те са или запечатани (и ако са запечатани те ще бъдат част от 144 000) или не са спасени. Освен 144 000 има и много, които ще бъдат спасени от 1844г. от онези, които не познават Съботата или които не са могли да я разберат.Ето няколко примера:

“ И все пак християни от минали поколения са спазвали неделята, защото са предполагали, че по този начин празнуват библиейската събота. А и днес във всяка църква, без да се изключва и римокатолическата, има християни, искрено вярващи, че неделята е отредената от Бога събота. Бог приема тяхната искреност и вярност към Него.” В.Б., 449.”Б.закон непроменим”

Ако такива хора умират в своята искреност преди да е достигнало до тяхното съзнание истината за Съботата, Бог не ще ги унищожи. Те ще бъдат спасени. Те не са получили още белега на звяра.

Един пример е записан в “Оп.и вид.”. Уилям Милър никога не е пазил Съботата. Той умира през 1849г. и Духът на Пророчеството казва, че той ще бъде спасен, и той не ще бъде между 144 000, понеже не е бил подпечатан с истината за Съботата. Четем: *“Бог допусна.....Така видях и Уилям Милър че съгреши, когато скоро щеше да влезе в небесният Ханаан, като употреби влиянието си против истината. Други го подтикнаха към това – други трябваше да отговарят за негоНо ангелите бяха над скъпия прах на този Божии слуга и той ще възкръсне при звука на последната тръба.”* Оп.и вид.,258/2.”Третата ангелска вест”.

Докато онези, които са умряли във вярата под вестта на третият ангел бъдат възкресени при частичното възкресение при Божият глас(В.Б.,637,

Оп.и вид.285,), Милър ще бъде възкресен при гласът на последната тръба при идването на Исус(Оп.и вид.16).

Изявлението от С.М.,20, изобщо не може да унищожи доктрината за запечатването на 144 000.

Възможно ли е днес да преброиш всички жители на земята? Отговорът трябва да бъде положителен. Ако цялото население може да бъде преброено, защо да не може да се преброи праведното малцинство? Какво означава изразът “множество, което никой не можеше да преброи”? За да имаме едно ясно разбиране, нека вземем случаят на Илия. Тогава, когато всички Божии верни пророци бяха убити, той(Илия) можа да преброи само един единствен и това беше той самият. Той не знаеше, че имаше и други верни като него. Духът на Пророчеството казва:

“Колко ли необичайно е било Илия да преброи Израил във времето, когато Божиите съдби се стоварваха върху отстъпнилия народ! Той можа да види само един на Божия страна. Но когато каза: “Само аз останах, но и моя живот искат да отнемат”, се почуди от Божиите думи: “Оставил съм Си обаче в Израеля седем хиляди души, всички ония, които не са преклонили коляно пред Ваала”.

Затова никой да не се опитва да брои днешния Израил. По-добре е всеки да придобие сърце от плът, сърце, изпълнено с нежност и съчувствие, сърце, което подобно на Христовото да копнее за спасението на погиващия свят.” Пр.и Ц., 189.”В духът и силата на Илия.”

Никой не знае, кои (коя личност) са Божиите избрани. Ако се опитахме да преброим всички, които ние считаме за верни, ще сгрешим, защото само Бог познава сърцето. Изразът “никой човек на може да ги преброи”, означава чисто и просто, че не може да преброи онези, които са спасени от 1844г., а не че те ще бъдат едно безбройно множество, не понеже би било невъзможно да бъдат преброени, а защото ние не знаем кои и къде се намират те. Само във вечността ще бъдем в състояние да разберем Божията тайна.

*“Христос учеше.....Мнозина, мислещи се за християни, ще се окажат накрая твърде недостойни. Мнозина , за които съседите им никога не биха предположили, че някога ще стъпят в небето, ще бъдат там. Човек съди по външността, а Бог по сърцето...”*Пр.Хр.,72. “Плевели”.

Отговор на Възражение №24

Е. Г. УАЙТ И ВОЕННАТА СЛУЖБА

Възражение: Реформаторското Движение поддържа силно становище против военната служба, докато Е.Г.Уайт я подкрепя в 2 И.В., 335.

Отговор: Ръководителите и много от членовете на “голямата група” използват едно писмо на Елън Уайт в своя защита, за да участват във военната служба. Една част от това писмо е било отпечатано в “Избрани вести”(Подбрани вести) 2 том, който гласи: *“Току-що се сбогувахме с трима наши отговорни служители в издателството, които бяха призовани от правителството на три-седмично военно обучение.Намираме се на много важен етап от работата на издателството, но правителството не се*

съобразява с нашите нужди. Изисква се младите хора, приети като войници, да не пренебрегват упражненията и военното обучение, важни за военната служба. Бяхме радостни, че в своите части те получиха знаци на отличие за вяност в работата. Това са надеждни хора.

Те не отидоха на военно обучение, понеже сами искаха това, но тъй като законите на страната им го изискваха. Ние ги насърчихме да се покажат верни войници на Христовия кръст. Нашите молитви ще следват тези млади мъже – ангели Божии да вървят с тях и да ги пазят от всяко изкушение.”(ръкопис №33, писано от Базел, Швейцария, 2 септември 1886г-2 И.В.,335.)

Оригиналното писмо на с.Елън Уайт се отнася за това, което е видяла в Швейцария, веднага след пристигането си там. Първите два параграфа от дългото ѝ писмо са цитирани по-горе. Ръкописът е от 2 септември 1883г. През същата 1883г., Елън Уайт не е била в Швейцария, намираще се в САЩ. Администраторите на писанията на Елън Уайт казват, че годината 1883 е една мистерия и че може би тя да е датираля погрешно писмото си. Не сме сигурни, че случаят е такъв, нито пък администраторите са сигурни за това. Остава факта, че датата от ръкописа 2септември 1883г. и тази от книгата 2 септември 1886г.е една мистерия.

Имайки в предвид ръкописа, като че ли би могъл да е от ръката на Елън Уайт. Бихме го приели, че това е нейното писане, макар че преди се случи така че едно съчинено писмо беше пуснато между нейните писания, което изобщо не е било от нея (виж 10 Б.К.1057,158) Би ли могъл случаят да е същият? Не знаем.

Няколко важни точки се открояват от ръкописа:

А) тримата младежи са получили отличия поради своята вяност в **работата**, не в носенето на оръжие.

Б) Е.Г.Уайт и други “ ги насърчихме да се покажат **верни войници на Христовия кръст**”, а не на армията.

В) Те се молили за тях, че “ангели Божии да вървят с тях и да ги пазят **от всяко изкушение**”

Сестра Уайт говори относно събитие което се е случило, но не оставя впечатлението че те вършили добро дело. Те би трябвало да бъдат верни на истината и на Христос, не на нацията си или на армията. Те са се молили за тях, за да не паднат в изкушения.

През 1886г. в Швейцария военната служба беше задължителна. Но имаше изход за адвентистите, според следният документ:

“Съветът по Резолуциите представи тогава следният въпрос: Би ли трябвало ние да носим оръжие на служба в армията? Ако е така, същото ли е да служим и в Съботата?”

“Имайки в предвид това нещо, се поиска от Управителният Съвет на съвета да пригответи едно циркулярно съглашение върху този въпрос, представяйки идей относно наставленията за нашите братя. От последвалите дискусии се разбра, че военната служба в Швейцария, Германия, Франция и Италия е задължителна.. Времетраенето на изискваната служба варираше в различните страни, и службата е такава,

че е много трудно да пазиш Съботата. В Швейцария пазителите на Съботата могат да избират да влязат в санитарният отдел, където човек може да бъде предпазен от носене на оръжие; но задълженията, които трябва да се вършат в Съботата не са така подходящи за освещаването на святият Божий ден.”R.N.3 ноември 1885г., том 62, №43.

Както виждаме носенето на оръжие не можеше да бъде никакъв проблем за адвентистите. Истинското пазене на Съботата беше реалният проблем. Покрепила ли е Е.Г Уайт престъпването на Съботата? Ние не вярваме, че тя е подкрепила такова нещо. Ако тя би подкрепила наистина тримата младежи да изпълнят военната си служба, тя би подкрепила възможното престъпване на Съботата, понеже това беше проблемът, а не носенето на оръжие. Не можем да вярваме, че тя противоречи сега на това, което беше писала преди:

“Показано ми бе, че Божиите люде, които са Негово особено притежание, не могат да се включат в тази объркана война, защото това противоречи на всеки принцип на тяхната вяра. В армията не могат да се подчиняват на истината и в същото време да изпълняват офицерските заповеди. Там непрекъснато биха живели в нарушение на съвестта си. Светските хора се ръководят от светски принципи. Те не уважават никакви други принципи. Светската политика и общественото мнение са в основата на мотивите, които ги ръководят и подтикват към вършене на правилни неща. Но Божият народ не може да се ръководи от същите мотиви. Записаните в душата думи и заповеди на Бога са дух и живот и в тях има сила за довеждане до подчинение и послушание. Десетте заповеди на Йехова са основата на всички праведни и добри закони. Тези, които обичат Божиите заповеди, ще се придържат към всеки добър закон на страната. Но ако изискванията на управниците са в противоречие с Божиите закони, тогава трябва да отговорим на следният въпрос: на Бога ли ще се подчиняваме, или на човек?” I Т., 361/2 “Бунтът”

Изявлението е било писано относно “войната трудно за разбиране”, от 1861г. до 1864г., между Севера и Юга на САЩ. Ако тази война беше трудна за разбиране, състояща се в борбата за освобождаване на робите, какво можем да кажем за други войни? Разбира се, че те са още по-трудни за разбиране. Не само във войната хората престъпват “всеки принцип на вярата си”, но и в армията, според посочените по-горе параграфи.

За повече подробности относно военната служба и военните проблеми, читателите да прочетат брошурката “В защита на Божият Закон.”

Отговор на Възражение №25

РАЗДЕЛЕНИЕТО ПРИ НЕДЕЛНИЯТ ЗАКОН

Възражение: Разделението, което би трябвало да стане в църквата, ще бъде по времето на голямото пресяване, на неделният закон. Отделянето на Реформаторското Движение от ЦАСД е преждевременно.

Отговор: Вече обяснихме във Възражение №9 пророчествата във връзка с едно разделение в ЦАСД и посочихме изпълнението на тези пророчества. Молим ви да ги прочетете отново.

Всички сме напълно съгласни, че по времето на неделният закон ще стане едно разделение в редовете на “голямата група”. Но това вече ще бъде второто разделение предсказано в пророчествата. Трябва да бъдем внимателни, за да не ги смесваме (объркваме), както правят протестантите с двата закона. Те не могат да видят двата закона в Библията, но ние можем. Юдеите очакват идването на Месия и със сигурност Той ще дойде скоро, но това ще бъде вече Второто Му идване. Те не могат да видят изпълнението на пророчествата относно първото Му идване, но ние можем. Така е също и с въпросът за двете разделения в ЦАСД.

Първото разделение настъпва в благодатното време преди Късният дъжд, за да приготви народа за него. Второто разделение настъпва след Късният дъжд при неделният закон, тогава, когато няма да има вече никакво време за започване на реформа. Следва изявления относно първото разделение:

- 1) 5 Т.,101, Обикновеният метал ще бъде отхвърлен, а чистият метал ще бъде привлечен от магнитът на истината и освещението. Това означава разделение.
- 2) С.за Хр.служба, 41, През 1893г. по-малко от 1 от 20 бяха вярващи и те трябваше да “излязат” от онези 95% на 100 мнозинство и да бъдат “отделени”.
- 3) Оп.и вид., 269-270, Съветът към Лаодикия пресява групата, което има за резултат разделение.Мнозинството е изгубено от погледа на пророка.
- 4) В.Б., 608, При приближаването на бурята, преди тя да е стигнала, една “голяма група” от АСД напускат своите позиции и преминават на страната на противниците. Те стават най-свирепите врагове на своите “някогашни братя”.
- 5) 6 Т., 400, Разделението ще бъде видно в редовете на АСД, когато онези, които са били готови да вземат оръжие, ще се провалят при изпита.

Всички тези пророчества предсказват разделение много преди Късният дъжд. Онези няколкото, които са отделени от голямото мнозинство, “голямата група”, създават едно дело на реформация, приемат късният дъжд, дават последното предупреждение на света, което предизвиква неделният закон. По онова време ще има друго разделение, не само в “голямата група”, но и в падналите църкви. Това второ разделение, най-вече в редовете на адвентистите, е предсказано в следните пророчества:

- 1) *“Не е далеч времето, когато изпитът ще достигне до всяка една душа. Белегът на звяра ще ни бъде наложен. Онези, които са се поддавали стъпка по стъпка, на светските претенции и са се уеднаквили с тяхните обичаи, не ще им бъде трудно да се*

подчинят на властите,отколкото да се изложат на подигравките, оскърбленията, наказания и затвори и смърт. Борбата се води между Божиите заповеди и човешките закони. През това време златото ще бъде отделено от шлака в църквата.”5 Т., 81.

- 2) “Аз видях, че между адвентистите по име и падналите църкви Бог има искрени чада, и преди да бъдат изляти язвите проповедници и народ ще бъдат призвани да излезат от тези църкви и ще приемат радостно истината. Сатана знае това и преди високият вик на третият агел да бъде даден, той предизвиква едно възбуждение в онези религиозни общества, в които отхвърлили светлината мислят, че Бог е с тях. Сатана се надява да заблуди най-искрените и ги подведе да мислят, че Бог все още работи за църквите. Но светлината ще огрее и всички, които са искрени, ще напуснат падналите църкви и ще заемат своето становище с остатъка.” Оп.и вид., 261/1.”Едно твърдо становище”.
- 3) “Времето на съда е един период от най-тържествените, тогава, когато Бог събира Своите Си от плявата. Онези, които са били членове на същото семейство са отделени. Върху праведните е поставен знак. “Те ще бъдат мои”, казва Господ на Силите, “в онзи ден, когато ще събере бисерите Си и ще ги пожали, както баща жали сина си, който му служи.” Онези, **които са били послушни спрямо Божиите заповеди, ще се присъединят с групата на светиите в светлина.**”Св.за пр., 234.
- 4) “Видях, че Бог имаше чада, които не познават и не пазят Съботата, Те не са отхвърляли светлината за нея. В началото на времето на скръбта ние бяхме изпълнени със Святия Дух, като отидохме да проповядваме по-ясно Съботата. Това ожесточи другите църкви и адвентистите по име, защото не можеха да опровергаят истината за Съботата. В това време всички Божии избрани видяха ясно, че ние притежаваме истината, излязоха и претърпяха гонение заедно с нас....”Оп.и вид., 33/2”Сл.видения”.

Молим ви да погледнете и в Пр.Хр., 122-123.; В.Б.,390, 612. тези параграфи също предсказват едно разделение при неделният закон. Трябва да сме внимателни, за да не смесваме (бъркаме) първото и второто разделение.

“Вярващите не трябва да се задоволяват с предположения и идеи лошо аргументирани относно истината. Тяхната вяра трябва да бъде добре обоснована върху Божието Слово, така че тогава, когато дойде времето на изпитанието и бъдат изправени пред съветниците, за да отговарят за вярата си, те да могат да бъдат в състояние да дадат отговор относно надеждата, която се намира в тях, но с кротост и страх!” Е.Г.Уайт (5 Т., 44)